

KUŠ ŽIVOTA CIBULKA

K U S Ž I V O T A

Sborník dokumentů o trestním stíhání
Petra Cibulky, Libora Chloučka a Petra Pospíchala

522

1980

Je totiž něco jiného sebe sama popírat
a něco jiného si protiřečit, a já znám
jen jednu pravdu, a tou je **ž i v o t**,
a uznávám jediný řád, a tím je jednota
vládnoucí hmotě. A nepokládám za příliš
důležité, je-li ta hmota nesourodá.
Mým řádem je všeobecná spolupráce
jednoho skrze druhého, a tento řád mě
nutí k neustálé tvorbě. Nutí mě totiž
vytvářet řeč, která by do sebe pojala
protimluvy. Řeč, která je sama životem.
Vytvářet řád nikdy neznamená zamítat.
Neboť budu-li hned od začátku zamítat
život a srovnám příslušníky svého kmene
do jedné řady jako sloupy podél cesty,
pořádek, kterého dosáhnu, bude zajisté
dokonalý. Stejně když odsoudím své lidi,
aby byli jenom kolonií mravenců. Co by
mne však mohlo zajímat na mravencích?
Miluji člověka, osvobozeného vlastní
vírou a oživovaného bohy, které v něm
ustavím v podobě domu, panství, říše,
království božího, aby se mohl stále
směňovat za cosi širšího, než je on sám.
Proč bych je tedy nenechal, aby se mezi
sebou přeli, když vím, že zdařilý pohyb
je složen ze všech ostatních, které se
minuly cílem, a když také vím, že člověk
ke svému povznesení potřebuje tvořit,
a ne opakovat. Jinak by jenom spotřebovával
hotovou sklizeň. Vždyť přece vím, že
všechno, dokonce i tvar lodního kýlu, musí
růst a žít a proměňovat se, protože jinak
je to jen cosi mrtvého, muzeální předmět
nebo rutina. A mezi kontinuitou a rutinou
je rozdíl. A rozdíl je mezi stálostí a smrtí.
Nelze vybudovat stálost říše nebo cedru,
jestliže jsou zchátralé. "Toto je dobré,"
říkají moji vojevůdci, "a nebude se to tedy
měnit!" Ale já nenávídím lenivce a dokončeným
městům říkám mrtvá.

Libor Chloupek

Petr Pospíchal

Petr Cibulka

Seznam věcí, které byly nalezené a ođnaté při domovní prohlídce u F. Cibulky dne 15.4.1978

1. Texty písní Karel Kryl "Bratřičku, zavírej vrátka"
2. Texty písní, autor Karel Kryl, název "Rakovina"
3. Texty písní, autor Karel Kryl, název "Maškary"
4. Texty skladeb z r.1968 Karel Kryl "Prorocký sen - Před lety v přímopu"
5. Historie "Captain Beefheart and his Magic Band"
6. Texty Jar. Hutky k písním "Bouráčka" a "Hospodskéj"
7. Text písně Peter Hammill - "German Overalls"
8. Fotokopie ze zahr. časopisu s názvem "Czech Mates"
9. Text k písní Peter Hammill "Crying Wolf"
10. Text Jon Anderson "Oliáš Slunečního vrchu"
11. Texty písní názvu "Lamb Lies Down On Broadway"
12. 8 listů s názvem "From Genesis To Revelation"

por. Vilém Krystýnek Leopold Kubín Věra Cibulková

Seznam věcí, které byly nalezené a ođnaté při domovní prohlídce 15.4.1978

1. 21 stran o soudním procesu s vojínem Miloslavem Lojkem
2. 8 stran s názvem "Příběh Milana Kníška" z 30.4.1977
3. 47 fotokopí zahr. časopisu Listy č.4 z roku 1974
4. Obálka s propag. materiálem Gramoklubu, text "Divoká kachna" od Milese, "Různé názory a výroky" a katalog
5. Obálka se strojopisem III. festival druhé kultury z 1.10.1977, text "Domovní prohlídka", báseň "Když zmámenaj dav", dopis Pragokonzert, text "Interview", 2 listy ručně psaný text "Moje mysl..."
6. Obálka s osobní korespondencí, strojopis "Ilegální hudba", výpis z kriminalistického sborníku případ Bojanovice, ručně psáno "Ilegální hudba", 7 stran ručně psaný text začínající "mark, jako většina jiných"

por. Vilém Krystýnek por. Jan Domínek Věra Cibulková
vyšetřovatelé stB

5

Další odňaté věci:

1. Psací stroj
2. Obálka s obsahem povídek, psáno strojem
3. Složka s kopírovacími papíry
4. Báseň "Panychyda" od Ivana Sabinova
5. Složka s nápisem Concordia
6. 4 krabice s texty zahr. desek
7. Obálka s různými písemnostmi
8. Příruční kabelka P. Cibulky s obsahem:
9. složka s různými písemnostmi
10. kalendář 1978 s růz. poznámkami
11. zápisník s různými poznámkami
12. zápisník s abecedou s adresami
13. cestovní pas
14. obálka růz. písemností a korespondence
15. magnetofonové pásky 3 ks
16. obálka s růz. poznámkami a písemnostmi
17. písemné pojednání o domovní prohlídce 3 listy.

S prohlídkou započato v 9,00 hod., skončeno v 13,15 hod.
Podpisy orgánů: por. Vilém Krystýnek, podpor. Libor Dohnal,
nstržm. Frant. Hedeja. Osoba nezúčastněná:
Hoppeová Věra

Usnesení o prohlídce nebylo doručeno

Seznam věcí, které byly nalezené a odňaté při domovní prohlídce dne 15.4.1978

6

1. Zápisník s růz. poznámkami a vzkaazy
2. Poznámkový blok trhací popsán růz. poznámkami/adresy, recepty/
3. 8 složek s texty písní
4. 89 složek s texty růz. písní ze zahr. hudeb. materiálů
5. Texty písní, autor Jar. Hutka - vydání klubu Hutkologů
6. Texty růz. písní od J. Hutky, název "Neakončená láska"
7. 1 složka týkající se historie Captain Beefhearta
8. 57 složek s texty růz. písní z překladů zahran. hudebního materiálu
9. 21 ks růz. hudebních časopisů zahr. původu
10. 15 ks propagačních plakátů Martin Kratochvíl
11. 9 složek s texty písní Plastic People /Umělá hmota/
12. Desky se svrzenkami
13. Sešit s názvem "Underground" a růz. poznámkami
14. 1 složka s povídkami Šimek a Grossmann
15. Informační materiály, časopis čs. revolučních socialistů
16. Básně od Kima Závaďy
17. Přednáška Ivana Jirouse o Andy Warholovi
18. Rozhovor se členy The Primitives Group
19. III. hudební festival 2. čs. kultury
20. Zpráva o III. českém hudebním obrození
21. Texty písní 1977 od J. Hutky, název "Sokrates"
22. Příběh Milana Knížáka
23. Přehled členů skupiny Plastic People
24. Úvodní projev dr. V. Jirousové před koncertem Plastic P.
25. Článek Proč byl americký básník vypovězen z Československa
26. Atomová mihule, materiály o založení této skupiny
27. Milan Hausner: LSD kontra konvence - strojopis
28. Složka s básněmi Jar. Spurný: Ošetřené parkoviště
29. Dopis a básně, které zaslal Vít Homolka P. Cibulkovi
30. Složka s básněmi od neznámého autora
31. Básně od Karla Marysko, název Poetický zápisník
32. Složka s materiály o Plastic People, básně od J. Hutky, psáno strojem
33. 115 složek s texty písní - překlady ze zahr. hudeb. materiálů

34. 31 složek s texty růz. písní a pojednání ze zahr.
hudeb. materiálů
35. Složka s množstvím povídek od Šimka a Grossmanna
36. 12 vložek do pořadače s růz. poznámkami a adresami
37. 10 listů popsaných německým textem
38. Poučení - kapitola 1, strojopis
39. List s textem "Modlím se k Bohu..." datum 24.12.1977
40. Dopis Juliuse Tomina adresovaný Čs. televizi
41. Dopis adresovaný Lad. Chocholouškovi z Čs. televize
od Jiřího Pallase
42. Výpis z projevu Vasilu Bilaka na sjezdu Svazu čs.
spisovatelů
43. Fejetony od J. Hutky "Mám s ním starosti" a "Chorál".

por. Vilém Krystýnek

Leopold Kubín

Věra Cibulková

V Brně 16.4.1978

U s n e s e n í

Podle § 163 odst.1 tr. řádu s t í h á m :

Petr Cibulka, nar. 27.10.1950 v Brně, důlní měřič VDUP
KP Praha, svobodný, bytem Brno, Vrázova 53,
př.bytem VDUP Ubytovny, Praha, Hedkovičky 5/12,

Věra Cibulková, roz. Petrželková, nar. 17.8.1922, Prostějov,
vedoucí odbytu Státního výzkumného ústavu
textilního, závod Veverská Bitýška, rozvedená,
bytem Brno, Mučednická 39,

jako obviněné z tr. činu pobuřování
podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr. zákona,
neboť na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně
odůvodněn závěr, že Petr Cibulka rozšiřuje písemnosti,
jejichž obsah pobuřuje proti socialistickému společenskému
a státnímu zřízení republiky, které rozepisuje jeho matka
Věra Cibulková jak na svém psacím stroji, tak na psacím
stroji, který má k dispozici ve svém zaměstnání, a dále,
že rozšiřují magnetofonové nahrávky, jejichž obsah rovněž
útočí proti soc. společenskému a státnímu zřízení ČSSR.

O d ů v o d n ě n í :

Trestní stíhání bylo zahájeno vyšetřovatelem StB
v Brně dne 15.4.1978 pro tr. čin pobuřování podle § 100
odst. 1 písm. a/ tr. zákona.

Shora uvedený skutkový stav je bezpečně zjištěn
zejména z výsledků domovní prohlídky, které byly provedeny
dne 15.4.1978 jak v bytě Petra Cibulky, tak v bytě Věry
Cibulkové. Při domovní prohlídce bylo zajištěno větší
množství písemných materiálů, týkající se zejména různých
hudebních skupin a jejich textů. V menším množství byly
nalezeny i písemnosti týkající se čal. hudebních skupin
jako Plastic People a pod., z nichž některé svým obsahem
útočí proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení
republiky. Rovněž byly zajištěny 3 ks magnetofonových pásek
z nichž některé texty svým obsahem rovněž pobuřují proti

socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky. Z materiálů získaných při domovní prohlídce je rovněž zjištěno, že jak magnetofonové pásky tak písemnosti s pobuřujícím obsahem jsou rozesílány dalším dosud nezjištěným osobám. Pokud se týká písemností, tak tyto jsou z větší části rozepisovány Věrou Cibulkovou na jejím vlastním psacím stroji a na psacím stroji, který má k dispozici na svém pracovišti. To, že Petr Cibulka rozšiřuje písemnosti, jejichž obsah útočí proti soc. společenskému a státnímu zřízení republiky, je potvrzeno písemností, nadepsanou "Generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ dr. Gustavu Husákovi", která byla v listovní zásilce určené Petru Cibulkovi a která byla vyřazena z poštovní přepravy Obvodnou správou pošt Bratislava I. Tato skutečnost je potvrzena průvodním dopisem, který je podepsán jménem "Laco".

Shora uvedené skutečnosti jsou potvrzovány dosud provedenými důkazy, zejména zajištěnou písemností "Generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ dr. Gustavu Husákovi", zajištěnými magnetofonovými páskami, dalšími písemnými materiály zajištěnými při domovních prohlídkách, jakož i předběžným znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví. Je tedy dostatečně odůvodněn závěr, že Petr Cibulka a Věra Cibulková svým jednáním naplnili skutkovou podstatu tr. činu pobuřování podle § 100/1 písm. a/ tr. zákona. Bylo proto rozhodnuto jak shora uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat u vyšetřovatele do 3 dnů ode dne doručení usnesení; stížnost nemá odkladný účinek.

Vyšetřovatel StB;
por. Jan Domínek

Krajská správa SNB
 Odbor vyšetřování StB
Brno

V Brně dne 26.4.1978

VS-ČVS: 51/02-78

U s n e s e n í

Podle § 83 odst. 1 tr. ř. n a ř í z u j í osobní
 - domovní prohlídku u

Libor CH L O U P E K, nar. 17.9.1955

bydliště Brno, Tábor č. 13

domovní prohlídka bude provedena: v místnosti Libora
 CH L O U P K A, kterou obývá v bytě svých rodičů
 Jaromíra a Marie CHLOUPKOVÝCH, bytem Brno, Tábor č.13

prohlídku provede: por. Vilém Krystýnek, ppor. Oldřich
 Vojkovský, por. Miloš Bata

Důvody:

Vyšetřovatelem StB v Brně je vedeno trestní stíhání
 pro tr. čin pobuřování podle § 100/1 písm. a) tr. zákona
 proti Petr CIBULKA a spol. Protože v průběhu vyšetřování
 zejména z výpovědí svědků vyvstalo důvodné podezření,
 že v místnosti, kterou obý vá Libor CHLOUPEK v bytě
 svých rodičů se nacházejí důležité materiály pro tr.
 řízení jako různé písemnosti, psací stroj a pod. bylo
 rozhodnuto provést domovní prohlídku.

POUČENÍ: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost,
 kterou je možno podat u vyšetřovatele StB
 do 3 dnů ode dne doručení usnesení; stížnost
 nemá odkladný účinek.

Vyšetřovatel StB:
 podpis
 por. Jan Domínek

S o u h l a s í m:
 Krajský prokurátor v Brně
 podpis nečitelný
 dne 26.IV.1978

Krajská správa SNB
odbor vyšetřování StB
Brno

V Brně dne 26.4.1978

VS-ČVS:51/02-78

PROTOKOL

Oprovedení osobní - domovní prohlídky

Dnešního dne byla provedena na základě usnesení
Vyšetřovatele StB ze dne 26.4.1978 čj. VS-ČVS: 51/78
domovní prohlídka u

Libor CHLOUP E K, nar. 17.9.1955 v Brně
bydliště Brno, Tábor č. 13

Předchozí výslech podle § 84 tr.ř. proveden byl
Osoba, u níž má být prohlídka provedena, vypovídá:
nic neuvádí

Prohlídka byla provedena v místnosti, kterou obývá v
bytě svých rodičů Jaromír a Marie CHLOUPKOVÝCH, Brno,
Tábor č. 13

Prohlídku provedli por. KRISTÝNEK, por. DOMÍNEK,
ppor. Oldřich VOJKOVSKÝ

Poučení podle § 85 odst. 1 tr.ř. bylo dáno a prohlídce
byli přítomni npor. Miloš BATA, Jaromír CHLOUPEK - otec
prohlídce podle § 85 odst. 2 tr.ř. byla přítomna
nezúčastněná osoba Krista PIVOVÁ, bytem Brno, Tábor 13
Usnesení o prohlídce bylo doručeno.

Po poučení o stížnosti podána stížnost z důvodů, že
domovní prohlídka byla bezdůvodná.

S prohlídkou započato v 13,00 hodin.

Při prohlídce byly vydány - odňaty tyto věci:

- 1/ Složka z umělé hmoty šedé barvy s obsahem složka s výkresu "CHARTA a DOKUMENTY-1 43 listů psané strojem
- 2/ složka z výkresu nadepsána: VACULÍK, PATOČKA, HAVEL, HÁJEK č. 2 s obsahem 33 listů - strojopisu
- 3/ složka z výkresu nadepsána BŘEZINA č. 4 s obsahem 55 listů strojopisu
- 4/ složka z výkresu č. 5 s obsahem 27 listů
- 5/ složka modré barvy č. 6 s nadpisem DOMAŽLICKO - 62 listů strojopisu
- 6/ 12 ks pornografických fotografií
- 7/ Krabice č. 1 zapečetěná
- 8/ Krabice č. 2 zapečetěná

Mimo uvedených položek nebylo nic dalšího odebráno ani poškozeno.

Prohlídka skončena v 14.15 hodin.

Podpisy orgánů vykonávajících prohlídku:

por. Vilém Krystýnek

por. Jan Domínek

ppor. Oldřich Vojkovský

Jaromír Chloupek

Krista Pivová

Potvrzuji současně, že jsem převzal opis tohoto protokolu jako potvrzení o odebrání věcí:

Liber Chloupek

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

13
Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

1. 5. 1978

Milí rodiče,
jsem celkem v pořádku a nemusíte mít o mne obavy. Jak možná víte, jsem ve vyšetřovací vazbě v Bohunicích pro paragraf 100, a to znamená, že jsem měl údajně organizovat schůzky mládeže, na kterých jsem měl rozšiřovat protistátní tiskoviny. Chci Vás požádat, abyste mi v co nejkratší době zajistili advokáta, a buďte tak laskaví a jeho jméno a adresu mně co nejdříve napište. Milá maminko, je mně tady smutno a stále na Vás vzpomínám. Nedělejte si žádné velké starosti a já sám věřím, že vše dobře dopadne a že se to vysvětlí. Mami, za čtrnáct dnů dostanu povolenku na balík, a tak Vám ji pošlu. Pošlu Vám zároveň s povolenkou dopis, kde Vám napíšu, co mně můžete poslat. Odepište mi na adresu... Pozdravuji všechny známé a také Vás co nejsrdečněji zdravím. Předem se těším na Váš dopis.

Váš Libor

Krajská správa SNB
Odbor vyšetřování StB
Brno

V Brně dne 6.5.1978

VS-ČVS: 51/02-78

U s n e s e n í

podle § 163/1 tr. řádu s t í h á m :

Petr P O S P Í C H A L, nar. 16.4.1960 v Brně, učeň n.p.
Tisk Brno, Veverčí č. 39, svobodný,
bytem Brno, Boh.Martinů 5

jako obviněného z trestného činu pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z., neboť na základě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že jmenovaný v průběhu roku 1977 až do února 1978 rozšiřoval v okruhu svých známých písemnosti, jejichž obsah pobuřuje proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky.

O d ů v o d n ě n í

Trestní stíhání bylo zahájeno vyšetřovatelem StB v Brně dne 13.4.1978 pro tr. čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. c/ tr.z.

V průběhu vyšetřování shora uvedené trestné činnosti, pro kterou jsou stíhání jako obvinění Petr Cibulka, Věra Cibulková a Libor Chloupek, bylo zjištěno, že Petr Pospíchal se jednak podílel na trestné činnosti shora jmenovaných a jednak sám nezávisle na shora uvedených osobách sám rozepisoval a rozšiřoval mezi mladé lidi z okruhu svých známých písemnosti, jejichž obsah útočí proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky.

Shora uvedené skutečnosti jsou potvrzeny dosud provedenými důkazy zejména částečným doznáním Petra Pospíchala, výpovědí svědka Michala Horáka, vydanými inkriminovanými písemnostmi, materiály zajištěnými při domovních prohlídkách, jakož i předběžným vyjádřením znalce z oboru písmoznalectví. Jsou zde tedy dostatečné důvody pro stíhání Petra Pospíchala jako obviněného z tr. činu pobuřování podle § 100/1 písm. a/ tr.zákona. Bylo proto rozhodnuto jak shora uvedeno.

Vyšetřovatel StB por. Jan Domínek

Krajská prokuratura v Brně
I Kv 43/78-96

Vazba

U s n e s e n í

Krajský prokurátor v Brně rozhodl dne 6.5.1978 v trestní věci vedené proti obviněnému ml. Petru Pospíchalovi, nar. 16.4.1960, bytem Brno, B. Martinů 5, pro § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z. takto:

Podle § 68 tr.ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. b/ tr.ř. беру do vazby obviněného Petra Pospíchala, nar. 16.4.1960.

Jeho vazba začíná dnem 4.5.1978 ve 13,00 hodin.

O d ů v o d ě n í

Obviněný ml. Petr Pospíchal je stíhán usnesením vyšetřovatele StB ze dne 6.5.1978 pro trestný čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z. neboť vyšlo najevo, že tento v průběhu roku 1977 až do února 1978 se zúčastnil v Brně rozšiřování protistátních tiskovin společně s dalšími obviněnými případně, že sám tyto písemnosti tozmmožoval a rozšiřoval.

Vyšetřovatel StB v Brně nyní předložil prokuratuře návrh na vzetí obv. do vazby. Po jeho přezkoumání bylo zjištěno, že návrh je důvodný. Z výsledků dosavadních vyšetřování je patrné, že obv. ml. Petr Pospíchal dostával od různých osob písemné materiály, které rozmnožoval na psacím stroji své matky a předával dalším osobám, jejichž jména dosud neuvedl. Tyto zjištěné skutečnosti potom zakládají důvodnou obavu, že by obviněný na svobodě působil na ty osoby, které bude nutno v průběhu vyšetřování vyslechnout jako svědky případně obviněné nebo, že by jinak mařil objasňování skutečnosti závažných pro trestní stíhání. Jsou tedy u obviněného důvody vazby uvedené v ustanovení § 67 písm. b/ tr.ř.

Z těchto důvodů byl proto obviněný Petr Pospíchal vzat podle § 68 tr.ř. do vazby.

Poučení:...

Krajská prokuratura v Brně
dne 6.5.1978

Krajský prokurátor
v zast. ...

President ČSSR
dr. Gustáv Husák
Praha

V Brně 6.5.1978

Vážený soudruhu presidente,

před deseti dny, ve středu dne 26.4.1978 byl zadržen státní bezpečností můj nejmladší syn Libor. Krátce poté byla v jeho pokoji v bytě rodičů provedena domovní prohlídka. Zdůvodnění domovní prohlídky považuji za neoprávněné, protože můj syn neudržoval s obžalovaným, který je uveden v usnesení o provedení domovní prohlídky, žádné styky.

4.5.1978 jsme obdrželi sdělení krajské prokuratury, že můj syn byl vzat dne 28.4.1978 do vazby. Je stíhán pro trestný čin podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z.

Při domovní prohlídce byly zabaveny některé tiskoviny, jejichž obsah neznám. Ze všeobecné charakteristiky uvedené v příslušném soupisu věcí zabavených synovi usuzuji, že nemohou být důvodem tak drastického zákroku vůči mladému člověku, který teprve svou životní cestu hledá. Jistě si dobře uvědomujete, jak různí jsou mladí a ještě nikoli zcela zralí lidé. V případě mého nejmladšího syna jde o člověka velice citlivé a zvláštní povahy, který si svůj vlastní osobní názor vytváří na základě soukromého studia.

V zaměstnání, kde pracuje jako dělník, si ho váží jako pracovitého, ochotného a obětavého mladého člověka. Veliký vliv na to, že se těžko smíruje s názory starší generace, nás rodiče nevyjímaje, má to, že nemohl studovat, trpí pocitem křivdy, protože by byl při svých vyhraněných a širokých kulturních zájmech velice rád studoval. Nebudu tento bod dále rozvádět, pro jeho značnou složitost i souvislost s uplatněním mého syna v životě.

Jsem bývalý důstojník čsl. lidové armády. Nebyl jsem členem strany, ale republice jsem poctivě sloužil. Za svoji práci jsem byl vyznamenán. Teď jsem v důchodu, mám 66 let. Moji tři starší synové vystudovali a našli v životě a společnosti plné uplatnění. Toto píše na vysvětle- ní situace mého syna, jemuž se podle událostí výše popsaných přičítají nepřátelské záměry, které neměl, a činy, jichž se nedopustil. Soudím tak z toho, že před několika měsíci mě navštívil důstojník StB a snažil se mě přesvědčit, že můj nejmladší syn přichází do styku s lidmi pochybných názorů a že to může mít pro něho špatné následky. Uvěřil jsem tomuto sdělení a snažil jsem se v jeho duchu na syna

President ČSSR
 dr. Gustáv Husák
 Praha

V Brně 6.5.1978

Vážený soudruhu presidente,

před deseti dny, ve středu dne 26.4.1978 byl zadržen státní bezpečností můj nejmladší syn Lábor. Krátce poté byla v jeho pokoji v bytě rodičů provedena domovní prohlídka. Zdůvodnění domovní prohlídky považuji za neoprávněné, protože můj syn neudržoval s obžalovaným, který je uveden v usnesení o provedení domovní prohlídky, žádné styky.

4.5.1978 jsme obdrželi sdělení krajské prokuratury, že můj syn byl vzat dne 28.4.1978 do vazby. Je stíhán pro trestný čin podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z.

Při domovní prohlídce byly zabaveny některé tiskoviny, jejichž obsah neznám. Ze všeobecné charakteristiky uvedené v příslušném soupisu věcí zabavených synovi usuzuji, že nemohou být důvodem tak drastického zákroku vůči mladému člověkově, který teprve svou životní cestu hledá. Jistě si dobře uvědomujete, jak různí jsou mladí a ještě nikoli zcela zralí lidé. V případě mého nejmladšího syna jde o člověka velice citlivé a zvláštní povahy, který si svůj vlastní osobní názor vytváří na základě soukromého studia.

V zaměstnání, kde pracuje jako dělník, si ho váží jako pracovitého, ochotného a obětavého mladého člověka. Veliký vliv na to, že se těžko smíruje s názory starší generace, nás rodiče nevyjímá, má to, že nemohl studovat, trpí pocitem křivdy, protože by byl při svých vyhraněných a širokých kulturních zájmech velice rád studoval. Nebudu tento bod dále rozvádět, pro jeho značnou složitost i souvislost s uplatněním mého syna v životě.

Jsem bývalý důstojník čsl. lidové armády. Nebyl jsem členem strany, ale republice jsem poctivě sloužil. Za svoji práci jsem byl vyznamenán. Teď jsem v důchodu, mám 66 roků. Moji tři starší synové vystudovali a našli v životě a společnosti plné uplatnění. Toto píše na vysvětlení situace mého syna, jenž se podle událostí výše popsaných přičítají nepřátelské záměry, které neměl, a činy, jichž se nedopustil. Soudím tak z toho, že před několika měsíci mě navštívil důstojník StB a snažil se mě přesvědčit, že můj nejmladší syn přichází do styku s lidmi pochybných názorů a že to může mít pro něho špatné následky. Uvěřil jsem tomuto sdělení a snažil jsem se v jeho duchu na syna

působit. Z rozhovor, které jsem s ním měl, jsem však nabyl dojem, že věc je poněkud jiná a složitější než se i mně na první pohled zdálo. Postup státních bezpečnostních orgánů proti mému synovi ve mně vzbuzuje nanejvýš hlubokou nedůvěru a znepokojení, aby osobních názorů mého syna a jeho osobních věcí nebylo zneužito k nesprávnému obvinění, tak jak to naznačuje oznámení krajské prokuratury.

Jsem přesvědčen, že i když můj syn vlastní některé knihy a materiály, které nemusí být v souladu s oficiálním výkladem názorů na společnost a na svět, nemohou být podkladem pro výše uvedený postup.

Obávám se kromě toho, že syn, který je zvláštní a citlivé povahy a o němž dodnes vlastně nic nevíme, utrpí ve vězení těžké a snad i nenapravitelné škody. Můj syn byl až do zadržení pod pravidelným lékařským dohledem.

Tato poslední okolnost mne dohání k žádosti, s níž se na Vás obracím. Abyste i při svých závažných a velkých povinnostech věnoval pozornost případu mého syna a učinil co je ve vašich silách, aby se spravedlnost ubírala po rozumnějších a snad i účinnějších cestách.

Žádám Vás zdvořile o písemnou odpověď.

Jaromír Chloupek
Tábor č. 13
Brno

Zpráva o výsledcích v Brně

17.4.1978 byl v Brně zadržen Petr Cibulka a jeho matka Věra Cibulková. Byli vzati do vazby pro trestní stíhání pro pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z. Zprvu byli označováni Petr Cibulka a spol. a byli viněni z těchto trestných činů: rozmnožování nahrávek z Hrádečku, rozepisování Charty a jejích dokumentů, organizování koncertů zpěváka Hutky a Třešňáka, shromažďování lidí. V poslední době došlo k rozdělení. Není už uváděno Petr Cibulka a spol., ale Petr Cibulka, Libor Chloupek a Petr Pospíchal. Věra Cibulková je viněna z toho, že opisovala za úplatu.

25.4.1978 byl předvolán do Bohunic k výslechu, resp. odvezen Josef Adámek. Zprvu odmítal vypovídat, později pod hrozbou vzetí do vazby a domovní prohlídky vypověděl, že ofotografoval Listy z roku 1974 pro Petra Cibulku a že dopis nalezený u Petra Cibulky je od něho. Uvedl, že Listy ofotografoval jen jednou. S Cibulkou se seznámil prostřednictvím Petra Pospíchala, z jmenovaných lidí znal pouze Martina Šimsu. Po nové hrozbě domovní prohlídky vydal nahrávku z Hrádečku Třetího hudebního festivalu druhé kultury. J. Adámek se narodil 1960.

Týž den byl z domu odvezen Petr Pospíchal /1960/ a na výzvu vzal s sebou psací stroj. Po dvou hodinách pod hrozbou vzetí do vazby a domovní prohlídky začal vypovídat. Bylo mu uvedeno, že Petr Cibulka a jeho matka jsou stíhání pro podvracení republiky podle § 98 odst.1 a 2. Od Cibulky žádnou pásku nedostal, připustil, že od něho dostal některé dokumenty Charty a jiné mu předal.

S Vl. Třešňákem se seznámil na koncertě v Pezinku, vyšetřovatelé se domnívali, že koncert nebyl úředně povolen a byli překvapeni sdělením o účasti 5 000 posluchačů. Uváděli, že byli vyslýcháni lidé v Opavě, Ostravě, Olomouci a Bratislavě. Po asi osmihodinovém výslechu jim po odvezení k bytu vydal asi dvacet strojopisů. Petr Pospíchal je tiskař-učeň.

26.4.1978 byl v práci v Universitní knihovně zadržen Libor Chloupek /1955/. V poledne s ním přijeli do bytu jeho rodičů po výsledku v Bohunicích a domovní prohlídku, resp. prohlídku pokoje, který obývá, zdůvodnili tím, že prý provokativně mlčel. Uvedli, že patří ke skupině, která je stíhána pro pobuřování podle § 100. Na základě domovní prohlídky byla na něho uvalena vazba. Zabaveny slohy s nadpisy: "Charta a Dokumenty", "Vaculík, Patočka, Havel, Hájek", "Březina", "Domažlicko". Byly odebrány též dvě velké krabice obsahující opisy básní a beletrie /edice Sysifos/, které byly na naléhání L.Chloupka zapečetěny. Teprve dne 5. května došlo rodičům sdělení o vzetí do vazby.

4.5.1978 byl o 9.hodině zadržen Petr Pospíchal v učňovské škole. Byl obviněn podle § 100 odst. 1. Do 12.5. nebylo jeho vzetí do vazby rodičům oznámeno. Požádal o obhájce.

10.5.1978 byl vyslýchán jako svědek V.H. /stolař, 1959/ ve věci Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala. Byl mu ukázán opis sbírky básní Jana Skácela "Oříšky pro černého papouška". Na jeho dotaz, zda to je pobuřování, mu odpověděli: o tom, co je pobuřování rozhodujeme my. Po hrozbě vzetí do vazby byl vyslýchán hlavně o stycích s přáteli a psacích strojích. Podobně byl vyslýchán J.R. /1958, stud./ a dne 11.5. byla vyslýchána D.H. /1957, překladatelka/ hlavně o psacích strojích a přátelích Martina Šimsy. Z údajů při výsledcích se ukázalo, že M. Šimsa byl delší dobu systematicky sledován. Všem vyslýcháným bylo neustále hrozeno vzetím do vazby a jinými postihy. Poučení o statutu svědka bylo velmi neúplné, hlavně pokud jde o trestní činy těch, kdo jsou stíháni. Celkem tři psací stroje byly odebrány. Hlavní směr výsledků byly opisy básní a beletrie, účast na koncertech Hutky A Třešňáka a vzájemné vztahy a styky mladých lidí z různých okruhů /např. Filmového klubu ap./.

V Brně 13.5.1978

Jan Šimsa

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

20

14. 5. 1978

... Dopis jsem zatím nedostal. Zvolil jsem si advokáta
dr. Rezka. Pracuje na Orlí v advokátní poradně č.2. Říkal,
že Vám napíše dopis, tak doufám, že Vám psal. Chtěl bych, aby
mi advokát podal žádost o povolení návštěvy té doktorky ...
Byl bych velmi rád, kdyby mi někdo koupil knihy, které vyšly
- jsou to - Truman Capote: Luční harfa / Strom v noci (Odeon);
F. M. Dostojevskoj: Deník spisovatele; Vladimír Křrner: Údolí
včel (Melantrich); Edouard Herriot: Beethoven (Odeon); Verše
psané na vodu (Albatros, ilustr. Janeček). ... Peníze za ty
knihy Ti vrátím, jak jen přijdu domů ...

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

21

14. 5. 1978

Ahoj mami,

moc vás všechny zdravím. Odsud budu moct psát jednou za 14 dní a to jenom domů. Slyšel jsem, žeš už byla za advokátkou, byla taďy, mluvil jsem s ní zatím jen asi 5 minut. Když tak za ní zajdi a na cokoliv se jí zeptej. Já s ní ale budu mluvit jen málo. Odsud se nesmí psát o ničem, co je taďy, takže vlastně časem třeba nebudu mět o čem psát. Chtěl bych teď hlavně napsat, abys zašla do školy za třídním učitelem, a aby sis s ním domluvila, jestli by mě mohl uzavřít třetí ročník, známeš mám doufám dost, tak ať to uzavře a dají Ti potom vysvědčení. Jinak by to byla škoda. O tom, co se mnou je, dejte vědět také mému tatínkovi. Jemu psát rovněž nemůžu. Jinak mě především mrzí, že to, kvůli čemu jsem byl v nemocnici, se mi zase vrací a dost zhoršuje. Ta hlavička nahoře se psát musí, jinak by to taky nemuselo dojít. Po advokátce jsem také poslal (kromě klíčů - i od doma) také dva lístky na fotbal na 30.kolo 1.ligy Zbrojovka - Dukla na 15.června. Někomu je dejte, ať nevyjdou nazmar, třeba Ondřej ať jde. Potom jsem poslal ještě lístek z opravy od těch mých bot, vyzvedni je a ať na mě doma počkají. Moc mě mrzí, že se taďy nemohu dívat na hokej, první dny jsem nečetl ani noviny. Ale musí ten hokej být dost zajímavý, aspoň podle toho, co se o tom dočtu. Teď píšu tento dopis právě ve chvíli, kdy začínají asi hrát naši a SSSR o první místo. Když hráli naši poprvé, tak bylo slyšet, jak z nedalekého sídliště se čas od času ozvalo "GOL", podle toho se dalo odhadnout, kolik to asi je. Ani Závod míru neuvidím ... Představ si, že taďy ještě nejsem ostříhanej. Zatím jsem v celkem dobrým stavu, akorát že mě příliš bolí v zádech, projevuje se tu chronický nedostatek pohybu. Jinak moc pozdravujte dědu.. Vidíš, je dobře, že jsem ten týden školy nebyl u dědy, asi by měl moc velký strach, když jsem se ve čtvrtek večer nevrátil. Co nejdřív mně odepiště. ... Markovi a Danovi posílám moc velkou pusu ... a jenom mě mrzí, že do vazby ještě nejsou povoloeny návštěvy, to až v případě odcouzení nejdřív týden po soudu. No, ani já nevím, jak to dál bude ... Vzpomněl jsem si na jeden pěkný verš z Nového zákona: Blahoslavení, kteří lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou (evangelium podle Matouše, kapitola 5). Pozdravujte moc a moc všechny ... Ještě jednou vás zdravím a odepiště brzo

Petr

Václav Havel - Diskusní příspěvek na světovém kongresu
Pen-klubu ve Stockholmu /sdělen telefonicky/
22.5.1978

Dámy a pánové, vážení kolegové,
minulý měsíc byli v Brně uvrženi do vězení tři mladí
lidé, dělník Petr Cibulka, knihovník Libor Chloupek
a tiskařský učeň Petr Pospíchal. Jsou obviněni z pobuřování,
kterého se měli dopustit tím, že si opisovali nepublikované
texty českých spisovatelů, mezi nimi i texty mé, a že si
opatřovali magnetofonové nahrávky nekonformních zpěváků
a skupin. Dělalí tedy totéž, co dělám i já, když vydávám
v několika exemplářích vlastní strojopisnou edici knih,
jež nemohou v Československu vyjít, a když si také pořizují
magnetofonové nahrávky zpěváků a skupin, které nelze
slyšet na veřejnosti.

Jak je možné, že já a mnozí mí přátelé už po léta
děláme a je nám už po léta mocenským aparátem tolerováno
totéž, za co jsou tito brněnští chlapi nyní ve vězení?

Nemohu se zbavit pocitu, že je to možné jen proto,
že na rozdíl od nich já jsem - podobně jako někteří mí
kolegové - přeci jen do jisté míry chráněn tím, že má díla
jsou vydávána v zahraničí, že mne mí zahraniční kolegové
znají a že se mohu opírat o jejich solidaritu. Ohled
na mezinárodní dojem hraje při policejním rozhodování
přece jen určitou roli.

Rád bych těm z vás, kteří svými hlasy tuto solidaritu
projevují, při této příležitosti poděkoval. Váš zájem
o naši situaci má pro nás, jak patrně, velmi konkrétní
a hmatatelný význam. Ale nejen to: upevňuje v nás pocit
hlubšího duchovního a mravního kontextu a potvrzuje nám,
že naši zahraniční kolegové pociťují totéž, co cítíme
i my: že svoboda je nedělitelná a že za ní neseme
společnou odpovědnost.

Avšak právě tento pocit nedělitelnosti svobody
a společné zodpovědnosti za ni, odpovědnosti, která
nezná hranice mezi státy a která nemůže přirozeně uznávat
ani hranice mezi známým a neznámými, mne vede k tomu, že
vás se vši naléhavostí upozorňuji na případ oněch
brněnských chlapců.

Útok proti nim, krutý a absurdní, zasluhuje tutéž pozornost, jakou by zasluhoval útok proti kterémukoliv z nás starších a známějších. V určitém smyslu dokonce zasluhuje větší pozornost, totiž právě proto, že je veden proti lidem bezbranným a proti lidem, kteří si teprve utvářejí svůj vztah ke světu. Jeho smyslem je hned na samém začátku jejich uvědomělého duchovního života odradit je od svobodného myšlení a když se to nepodaří, tak aspoň jejich prostřednictvím zastrašit jejich kamarády.

Pokuste se, vážení kolegové, vžít do představy, že byste ve své vlastní zemi nesměli deset let publikovat ani řádku, že by se přesto našli mladí lidé, kteří o vás vědí a vaše texty si opisují, a že by tyto mladé lidi za to zavírali. Nemajíce jinou možnost, nepochybně byste udělali totéž co já: žádali své zahraniční kolegy, aby se postižených zastali.

Žádám-li o to, nedělám to ovšem jen proto, že nemám jiný způsob, jak pomoci lidem, jejichž případ mne osobně zneklidňuje, ale zároveň i proto, že jako člen Pen-klubu jsem přesvědčen, že tato organizace by se mívěla svým posláním, kdyby byla lhostejná k tomu, že ve vyspělé kulturní zemi uprostřed Evropy je možné zavírat dvacetileté lidi za to, že se zajímají o jinou literaturu, než jakou stát povoluje, a že si tuto literaturu pro sebe a své přátele opisují. Takovouto nesmyslnou policejní akcí je totiž ohroženo cosi víc, než jen svoboda tří lidí: je to útok na samu podstatu kultury jako prostoru vůle člověka žít v souladu sém se sebou a žít v pravdě.

Děkuji vám za pozornost a přeji úspěch vašim rozpravám!

Odpověď Pen-klubu Václavu Havlovi

25.května 1978

Vaše poselství 43. sjezdu mezinárodního Pen-klubu
vyvolalo hluboký dojem. Posíláme Vám srdečné
solidární pozdravy.

Mario Vargas Llosa, předseda mezinárodního Pen-klubu

Peter Elstob, tajemník mezinárodního Pen-klubu

Per Waesteberg, předseda švédského Pen-klubu

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

25

28. 5. 1978

Milí rodiče,

16. 5. jsem dostal první dopis. Nevím, kdy jste ho posílali, ale myslím, že asi v dubnu. Jestli jste mi odpovídali na první dopis, mohl bych ho dostat asi někdy teď a odepsat v příštím dopise. Jak jste poznali, mohu psát jednou za 14 dní. Mamí, nezapomeň na mě s těmi knihami a ať mi je Zdeněk kupuje. Kdyby vyšla nějaká výborná deska ... Všechno potom zaplatím. Po dvou měsících vyšetřovací vazba končí a musí se znovu prodlužovat. Kdybych neměl možnost mluvit s advokátem, tak mu řekněte, ať mi podá žádost prokurátorovi o zrušení vazby. Ty dva měsíce končí 25.6. Zdravím Vás a doufám, že jste mi psali.

Ahoj Libor

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková²⁶
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

28. 5. 1978

... tvůj první dopis jsem dostal hned druhý den po odevzdání svého dopisu, tedy v úterý. ... tady to moc potěší, takový dopis. Takže můžeš dát mou adresu třeba k Adámkovým, kdyby mně chtěli napsat, nebo třeba Martin Šimsa, nebo kdokoliv.. Má to jen tu potíže, že bych jim nemohl na ty dopisy odpovídat, ale to by snad snesli. Od té doby, co jsem psal první dopis, se skoro nic nedělo, už skoro 14 dní jsem neměl žádný výslech, ačkoli mně jich bylo slibováno více. Ani advokátka tady od té doby nebyla, ačkoli to slíbila, takže vůbec nevím, co se se mnou bude dít a jak to se mnou vypadá. Jenom sedím a čekám a jediným zpestřením této nudy je Rudé právo a jídlo, jinak se tady nic neděje. ... Psalas mně, abych si zažádal o balíček, jenže to tady nejde, o balíček si mohu zažádat až po měsíci pobytu, takže v příštím dopise pošli nějakou složenku, kterou vyplňte a na kterou se ten balík posílá. Velice bych tady potřeboval sušené mléko. ... Dále bych chtěl poslat bibli, ptal jsem se vyšetřovatele, ten by mně to povolit chtěl, jenže jsem se ještě neptal přímo tady. ... Když tady večer usnu, tak se mně vždycky celou noc zdá o něčem venku. Ještě se mně nezdálo nic o vězení. A když ten sen tak pěkně ubíhá, tak si ve snu myslím, že se vzbudím doma ve své posteli a že to, že jsem tady, je jenom špatnej sen. Jenže mám smůlu, každý ráno se vzbudím zase tady. A každej den je tady tak stejný, že už nerozeznávám data ani dny. A čas se měří jenom podle stínu slunka na stěně. No, ale zatím se jakž takž cítím normálně. Je tady moc velká nuda. Kdyby se aspoň něco dalo tady studovat, nebo dělat něco užitečného. ... Jinak už fakt nevím, co bych napsal.. takže končím svou reportáž. Moc pozdravuju všechny.. a čekám, že mě brzo místní pošta překvapí nějakým tím dopisem

Petr

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

30. 5. 1978

Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

27

... Dozvěděl jsem se, že budeš propuštěna z vazby a to mně pořádně zvedlo náladu. Tvoje vazba totiž byla jediná věc, která mě zde ničila a jsem rád, že konečně zjistili, že jsi nevinná. Teď už Tě doufám nikdo kvůli mně obtěžovat nebude. Přesto mě velmi mrzí, že jsem Ti způsobil, i když neúmyslně, tolik drastických zážitků. Nepředpokládal jsem ale, že by se moje případné potíže mohly obrátit i proti Tobě. ... Rád bych zde měl několik věcí: učebnici Němčina pro samouky, bibli, trestní zákoník, knížku Základy šachu. ... Před týdnem jsem psal na presidentskou kancelář, aby Tě propustili, dále že veškerá moje činnost není v rozporu s čs. zákony a pokud mají jiný názor, ať mě pustí do Rakouska. Pokud mně neodpoví, napiš prosím Tě přímo Husákovi a zeptej se ho, jak to, že čs. občan ani nemá možnost se na něho obrátit a dostat odpověď a jestli můj dopis vůbec do presidentské kanceláře došel. Pokud nedostanu odpověď, budu psát na ministerstvo vnitra žádost o vystěhování a to o co nejrychlejší, jak to jen bude možné. ... Zatelefonuj mému obhájci JUDr Dvořákovi a zeptej se ho, jestli praxe ve věznici umožňuje dostat to, co mě zajímá. Už jsem mu ohledně toho sice psal, ale neodpověděl. ...

Federálnímu shromáždění

V Brně byli zadrženi a vzati do vyšetřovací vazby tři z našich přátel: Petr Pospíchal, Libor Chloupek a Petr Cibulka /i s matkou Věrou Cibulkovou/. Jsou obviněni z pobuřování podle § 100 odst.1 písm.a/ tr.z. Opisování básní Seiferta, Skácela, Hanče, Koláře, filosofických textů Patočky a Hejdánka, literárních textů Vaculíka, Havla, Kohouta, Uhdeho, Orwella, textů Charty 77, nahrávání hudby undergroundu, účast na koncertech Třešňáka a Hutky - označil vyšetřovatel StB v jejich případech za protistátní činnost a prokuratura to schválila.

Jak je to možné? My tím žijeme a není naší vinou, že toto vše, co prožíváme jako pravdivé, nemá možnost a publicitu jako oficiální propaganda a konzumní zábavy. Máme snad pro odlišný životní styl být postaveni mimo zákon?

Kromě nich jsou podle této interpretace trestního zákona stíháni Ivan Maňásek z Chebu, Michal Kobal z Jilemnicka, Marian Zajíček z Pezinku a Gombík ze Sence.

Žádáme vás, abyste se zasadili o zastavení trestního stíhání proti výše uvedeným a aby se proti dalším mladým lidem nepostupovalo stejným či podobným způsobem.

Na vědomí: Generální prokuratuře
poručíku Janu Domínkovi, vyšetřovateli StB
Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných
Amnesty International

Josef Baborský, Vladimír Balabán, Jiří Beznoška,
Jiří Benda, Ivan Bierhanzl, Tomáš Bízek, Daniela Bízková,
Petr Bouda, Pavel Brežinský, Zdeněk Buček, Linda Cvrčková,
Milan Daler, Jiří Doležal, Radomír Doupovec, Jaroslav
Fišer, Karel Freund, Zina Freundová, Karel Havelka,
Zorka Havlíková, Zdeněk Hadam, Pavel Hájek, Jin Hircl,
Dagmar Hlavsová, Roman Hlínský, Stanislav Homola,
Petr Hocke, Jan Hrabina, Zdena Hrabínová, Vladimír Hrubý,
Roland Hütter, Jiří Chmel, Jaroslav Chnápko, Vladimír
Chochola, Jiří Jeřábek, Jiří Jirs, Viktor Klouda,
Josef Kněbl, Stanislav Kvasnica, Marcela Koutná,
Bronislava Koutná, Svatopluk Karásek, Pavel Kirschner,
Jiří Kasal, František Kubíček, Roman Kodras, Roman Kulík,
Mirka Klomínková, Jaroslav Lorenc, Ivan Lamper, Vendelín
Laurenčík, Jan Litomiský, Pavel Manoušek, Hana Malásková,
Dalibor Mengler, Václav Melc, Radim Novák, Petr Novotný,

Jana Oltová, Jiří Olt, Bohumil Otisk, Daniel Přenn,
 Martin Podborský, Emil Pospíšil, Pavel Pavlovský,
 Jiří Prokopec, Renata Prokopcová, Antonín Pohlodek,
 Jan Pavelka, Jaroslava Procházková, Antonín Pojar,
 Jan Princ, Květoslava Princová, Břetislav Pravda,
 Lubomír Platich, Miloš Rejchrt, Andrej Stankovič,
 Olga Stankovičová, Miroslav Skalický, Marie Soukupová,
 Miroslav Strnad, Anna Scherbaumová, Petr Soudek,
 Vlado Surma, Jiří Škácelík, Olga Rychtářová, Petr
 Šimánek, Petruška Šustrová, Jan Šerhant, Ladislav
 Senkyřík, Anna Šabatová, Lenka Šabatová, Martin Šimsa,
 Miroslav Self, Tomáš Tomík, Miroslav Tietavský,
 Tomáš Tichák, Zdeněk Vokatý, Petr Večeřa, Aleš Vejvoda,
 Pavel Viscáří, Lubomír Vyrčubal, Vladimír Zavadil,
 Ladislav Zatorí, Petr Zavadák, Jiří Zamboch,
 Stanislav Zizka.

Za autenticitu podpisů ručí Martin Šimsa, Volfova 12, Brno

Dopis odeslán 31.5., stav podpisů k 8.6.1978

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

30

LL. 6. 1978

Milí rodiče,

dopis z 19.5. jsem dostal 30.5, z 26.5.-1.6. a balíček 2.6. ... Co bylo možné si z tisku objednat, dostávám. Jsem rád, že jste zvládli to malování, i když si to těžko dovedu představit, jak je to možné. Napište mi, jaké mám barvy v pokoji. Jestli jste nevěšeli na zdi ty obrazy, tak je tam zatím nedávejte, protože bych si je chtěl dát podle barev. ... Kdyby si P. půjčoval nějaké knihy, tak na něho trochu dohlédněte, ať mi nechává na místě obálky a knihy zabalí do novin. Jemu se to vždycky nelíbilo. Cítil se dotčený, že s knihami zachází slušně. To zachází víc lidí, ale když se ta kniha přenáší a čte v obálce, tak se stejně potrhá, i kdyby se zacházelo sebelíp. Ono se mu spíš nechce (jako většině lidí) vydat tolik energie a času na zabalení pár knih. Kdyby se mu do toho nechtělo, jako že určitě, tak mi, prosím Vás, ty knihy, než si odnese, zabalte. Ty drahé knihy - Daliho apod. - nikomu raději nepůjčujte. ... Zdravím všechny známé, od některých mám vypůjčené knihy, tak když se někdo staví, tak mu řekněte, že je všechny vrátím. ... Z těch peněz z práce platíte ty knihy a desky. Ještě jsem si chtěl koupit venku nějakou desku - možná, že ji ještě někde budou mít. Je to Antonio Vivaldi - Instrumentální koncerty č. 2. Je to dvojalbum a vydali ho Slováci. ... Děkuji Vám za balíček. Ten salám byl výborný, ale měli jste si ho aspoň půlku nechat. Vím jak je hrozně drahý. Cibulu jsem nedostal, nevím proč. Léky byly vyhozeny do koše. Napiště mi, jaké jste poslali. Léky se posílat nesmí. Knihy také ne. V tom mám možnost si vybrat z místní "knihovny" z bohatého sortimentu ruských a sovětských autorů. Musíte si uvědomit, že mám občanská práva značně omezena, i když pro normální lidi, kteří tím neprošli, to musí být těžko pochopitelné, protože přece nejsem ve výkonu trestu. ... Dopis pošlete zvlášť, nesmí se posílat v balíčku. Za všechno Vám děkuji. Zdraví a líbá

Libor

P.S. Ta vyšetřovací lhůta, co jsem Vám psal minule, je asi 3 měsíce. Takže to je 25.7.

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková 37
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

11. 6. 1978

Ahoj mami,
píšu už třetí dopis a z domu mám pořád jen ten jeden tvůj dopis, psaný 11.5. a obdrženy 16.5. Už skoro měsíc jsem od Vás nic nedostal, a to mě moc mrzí. Ale myslím si, že to bude poštou, asi tady funguje špatně. ... Já skoro nevím, co mám psát, protože když nic nedostávám, nemůžu taky nic odpovídat a to je moc špatný. Teď tady tím pádem jenom sedím a čekám a čekám a sedím a nevím vlastně na co, a teprv nevím, jak dlouho to bude trvat. Kdybych aspoň toto věděl. Ta advokátka tady pořád ještě nebyla. A vůbec nic jinak se neděje. Ani to nejmenší, o čem bych mohl psát. Píšu hrozně škaredě, ale to je z toho rozčilení. Protože když si uvědomím, že v takové nečinnosti tady můžu sedět ještě kdoví jak dlouho a od vás taky třeba ještě jak dlouho žádnéj dopis nemusím dostat, tak jsem z toho nervosní. Pro případ, že by vám nadošel minulej dopis, tak opakuju - psát mně sem může kdokoliv a jakkoliv často, tak aspoň píšťe často, ať mně sem vůbec něco dojde. ... Měl bych jednu prosbu. Vzhledem k tomu, že si nemohu nechat poslat bibli, byl bych rád, kdybyste někdo, jestli budete mít čas (nebo kdokoliv jinej) mně mohli poslat v dopise opis některých kapitol. Vám by to zas tolik práce nedalo a mně by to tady dost pomohlo. Jedná se zejména o knihu Kazatele (kratičká) a Jonáše (taky krátká). Kromě toho ještě 3-9 kapitola Matouše, žalm - kapitola 52+53, píseň Šalamounova a úryvky z proroka Izaiáše. Když tak, kdybyste postupně něco poslali, byl bych moc rád.. Z té bible normálně v dopise těch pár veršů v textu, to se myslím může a dopisy zvenku nejsou co do počtu omezeny, jak mi bylo řečeno. ... V novinách sleduju, co vychází za nové knížky, a zaujalo mě asi před 14 dny, že vyšlo něco od Hermana Hesseho ... tak to kup ... pozdravujte všechny a ahoj a čekám netrpělivě na nějaký dopis

Petr

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek 32
Tábor 13
616 00 Brno

25. 6. 1978

Milí rodiče,

dopis z balíčku a 5. dopis jsem dostal 15.6. a 6. dopis 22.6.
Děkuji za koupení knih a desek. Stálo to nějak moc. ... Dopisy
mi může psát kdo chce. Samozřejmě, že bych všechny dostal.
Odpověď bych poslal po Vás, ale musí si každý uvědomit, co píše.
... vzpomínám na Vás

Libor

P.S. 28.6. Ve středu vyšla příloha Československého sportu
- Mundial 78 o mistrovství světa v kopané. Kdyby ji ještě někde
měli, tak mi ji, prosím, kupte.

25. 6. 1978

Ahoj mami,

tvůj dopis jsem dostal 22.6. a moc za něj děkuju. Jestli sem Martin psal, to nevím, neboť jsem nic nedostal, ale třeba to ještě dojde. Mně sem jinak došel dopis ze třídy, kde byli všichni podepsaní a udělalo mně to moc velikou radost, takže kdybys někoho viděla, tak za to moc poděkuj. Ta advokátka tady pořád nebyla. Knihy se sem, jak mně bylo řečeno, poslat nesmějí žádné, ptal jsem se na to.

V pátek jsem dostal ten balík, moc děkuju, ale už je to stejně skoro všechno sněžený. To víš, nejsem tady sám, a tak to mizí rychle. Jenom ten med se ve skřínce ještě leskne, sušenýho mlíka je taky ještě dost, a dnes se dojí poslední kousek salámu - byl dobrej, ale bylo ho, jako ostatně tady všeho, málo. Jenom času tady teď je přes míru, a tomu se, jako našchvál, poručit nedá, běží pořád stejně a v tom je tady jedinej smysl a nesmysl času. A tomu času je tady téměř lhostejno, čím je vyplněn, protože se tady velmi brzy ztrácí venku dosti jeho podstatná vlastnost, a sice rozlišení dne v nějaké jeho nepodobnosti vůči každému dalšímu dni. Ono rozlišení zde jistě také je přítomné, ale subjektivně vzato, nelze jej pojmut, neboť s každým ranním vstáváním se všemi skulinami začne vepsávat stejnoměrně odměřený počet bezduchých hodin, které se na člověka, přestávajícího tyto vyceněné zuby času brát vážně, nalepí a dráždí ho k polykání bezradné nečinnosti. Zde je ono vnímání času odtrženo od vnímání jeho nepopíratelné souvislosti s prostorem, neboť v žádné z těchto dvou veličin není schopno vědomí nalézt nové podněty, z nichž se člověku v běžných situacích podvědomě skládá mozaikový obraz chodu času s vnímanými změnami všeho, co lze nalézt v prostoru. Jedinou obranou, přirozeně se brzy vytvářející z potřeb chápání souvislosti podnětů přizpůsobující se duchovní strukture, je fiktivní odbourání smysluplnosti všeho objektivního, jež by se ve své nerozlišitelnosti mohlo stát kladivem, oslabujícím svými údery věčné zásoby energie, osvětlující člověka i v temných zákoutích jeho existence, a brzké přizpůsobení se k vidění subjektivity dříve skryté, která člověku v podobách a strukturách dávno viděných a prohlédnutých nabízí smysly a hodnoty dosud nepoznané, zdálo by se, že nouzové, ale přesto naprosto rovnocenné, neboť sebemenším odkrojením z krajíce věčnosti člověku

uniká též část možnosti odhrnout závěs před tajemným zrcadlem, v němž by poznal sám sebe v podobě, pro kterou dýchal a kterou mu bude těžko poznat až ve chvílích, kdy bude osvícen. Hledání v těchto neprobádaných chodbách je zde smyslem času. Dost Cajt a zpátky k balíku ... Už se chýlí k pozdnímu odpolední, zítra vám začne další týden - a potom začnou prázdniny, Jak komu.

Ahoj Petr

Ve věci trestního stíhání Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala byli v pondělí 26. června 1978 v dopoledních hodinách do Bohunické věznice na svědeckou výpověď přivezeni: sign. Charty 77 Stanislav Homola, Petr Novotný, Hana Malásková, Pavel Manoušek, Zdeněk Buček.

Stanislav Homola odmítl vypovídat. Po zaprotokolování byl vyzván, aby vydal Ledererovy Rozhovory a Patočkovy Glossy, což odmítl. Poté si vyšetřovatel Domínek obstaral od krajského prokurátora usnesení o domovní prohlídce a ta byla "na základě výpovědí Petra Pospíchala a výsledků dom. prohlídky u Libora Chloupka" provedena v bytě jeho rodičů. Výsledek byl negativní.

Petru Novotnému byla po 1 1/2 hodiny trvajících monologických vyšetřovatele Kubína a poučení položena vlastně jediná otázka: zda využívá svého práva odmítnout výpověď. Přisvědčil a bylo zaprotokolováno. Pak byl vyzván, s tím že figuruje v zápisníku Libora Chloupka, aby dobrovolně vydal, co má, jinak že bude provedena dom. prohlídka. Odpověděl: "Aby se u mě konala dom. prohlídka, to bych byl nerad, ale nemůžu vám nic vydat, protože nic nemám." Po telefonování byl s "Já vám věřím!" propuštěn. Kromě jiného mu vyšetřovatel StB řekl: "Třeba ty koncerty Třešňáka, jak jste dělali u Cibulky, to klidně dělejte, on sice Třešňák nemá povolení, ale když je to v soukromém bytě, tak vám nikdo nic nemůže a nás to nezajímá!"

Pavla Manouška se ptali na jeho styky s Liborem Chloupkem /že je v jeho zápisníku/ a Petrem Pospíchálem. Mlčel. Pak mu byl předložen dopis FS ve věci Cibulky, Chloupka, Pospíchala a dalších, který podepsal, s tím, že vyšetřovatel StB /vyslýchal ho Domínek/ nikdy to, co je tam uvedeno, za protistátní činnost neoznačil. Na dotaz "Ani Chartu 77" odpověděl: "Charta 77 je protistátní, přečtěte si stanovisko GP z minulého roku". Řekl: "Ten dopis je vylhaný, je to normální pobuřovačka!" Byl dotazován "jak podepsal, kdo mu to dal" a pod. Po chvíli mlčení bylo zaprotokolováno, že odmítá vypovídat. Pak se vyšetřovatel zeptal, jestli by vydal Ledererovy Rozhovory a Patočkovy Glossy, že potřebuje zjistit na jakých typech strojů byly psány. Když odmítl, bylo vyhrožováno dom. prohlídkou, ale po chvíli s "nestojíte nám za to" propuštěn.

Haně Maláskové několikrát nabízeli, že může odmítnout výpověď. Jednalo se o dopis FS ve věci Cibulky, Chloupka, Pospíchala a dalších. Vyšetřovatel jí řekl: "Dopis je vylhaný, ani jedna věc, která je tam uvedená jako důvod stíhání není pravdivá." Vypověděla, že dopis podepsala, protože jsou to její přátelé, záleží jí na nich. Zeptala se: "Proč jsou tedy stíhání?" Bylo jí odpovězeno: "O to se nestarejte, to je naše věc." Když ji pak jeden z pracovníků StB doprovázel ven, řekla mu: "A stejně jsem se nedověděla, za co je třeba ten Chloupek zavřenej." Odpověděl jí: "Oni vám to neřekli? No přece za to množení."

Zdeněk Buček byl vyslýchán ohledně svých přátelských styků s Petrem Pospíchalem /chodí s ním do třídy/.

V Brně /zřejmě/ 26.6.1978

Martin Šimsa

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

37

29. 6. 1978

... Co se týče mého obhájce JUDr Dvořáka, je jasné, že moc času na mne mít nebude. Myslím si ale, že to zatím nehraje žádnou roli. K seznámení se spisy na konci vyšetřování slíbil přijít, k soudu doufám taky a jinak mně stejně pomoci nemůže. ...
Co se týče mých přátel, nečekej žádnou znatelnou pomoc. O všem jsou už více či méně přesně informováni a samozřejmě udělají co bude v jejich silách. Jejich síly jsou však bohužel příliš omezené.. Jinak jsem po 40 dnech konečně dostal odpověď z presidentské kanceláře, kam jsem adresoval Husákovi dost ostrý dopis. Odpověděli slušně, ale neřekli nic co mě zajímalo. V každém případě, jak mi napsali, má smysl jim psát až po vynesení rozsudku. Zatím prý pro mne nemohou nic udělat..
Co se týče LP, měl bych zájem o album Omega 8 - Předehra a o Locomotiv GT - Zlaté album (2 LP). Pokud uvidíš v obchodech alba Mahagon a SBB, buď prosím Tě tak hodná a taky je kup. ...

V Brně dne 7.7.1978

38

Vážený pane presidente,

můj syn PETR CIBULKA, nar. 27.10.1950, obviněný z § 100 tr.zák., se nachází ve vazbě v brněnské věznici a zaslal Vám 23.května stížnost, že je zadržen protiprávně, že jeho činnost není v rozporu s čs. zákony a žádá o vyšetřování na svobodě. Jedná se o mladého člověka, který se dopustil jen toho, že nechce žít tak jak se mu předepisuje a nechce konzumovat to, co se mu v oblasti kultury předkládá, chce žít svým způsobem, obdivovat takovou hudbu a číst takovou literaturu, která se líbí jemu a okruhu jeho přátel. Bohužel pro něho, tato kultura, kterou vyznává, není však oficiální. To snad ale neznamena, že by se za to měli u nás lidé zavírat do vězení? Avšak někteří přehorliví lidé v Brně by z toho chtěli rádi udělat "případ", snad aby se blýskli svou přehnanou oddaností a vysloužili si možná nějaké ostruhy.

Jelikož můj syn nedostal na svou stížnost odpověď, obracím se tedy na Vás, pane presidente, s dotazem, zda dopis Petra Cibulky do Vaší kanceláře vůbec došel (sama vím, že ve vazbě se propouštějí jen ty dopisy, které vyhovují) a v případě, že nikoliv, jak to, že čs. občan nemá ani možnost se na Vás obrátit a obdržet odpověď. Ptám se Vás, zda je na něco dobré dohánět mladé poblouznělé lidi pro odlišné kulturní zájmy, které je stejně za nějaký rok omrzí, k tomu, aby byli nuceni žádat o vystěhování z republiky, pakliže nechtějí trávit svůj život za mřížemi. Chtěla bych zde podotknout, že já jako člověk v důchodovém věku tyto jeho zájmy nesdílím, nemám k nim žádný vztah a také mě vůbec nezajímají.

Děkuji Vám, pane presidente, za přešetření celé věci a za propuštění mého syna z vazby a prosím o Vaši odpověď buď na současnou adresu mého syna, tj. Petr Cibulka, PS 151 Brno 2 nebo moji. S pozdravem

matka Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek 39
Tábor 13
616 00 Brno

9. 7. 1978

Milí rodiče,
balíček jsem dostal 29.6. Mockrát vám za něj děkuji. V takovém složení mi vydrží vždycky do příštího. Pokud se týká toho půjčování knih a podobně, tak nic ve zlém, jenom jsem na to háklivý. Pro tu přílohu čl. sportu o MS v kopané jsem Vás zbytečně honil. Jak se říká, zbaštil jsem to v tisku i s navícem.. Všechny Vás zdravím i známé

Libor

P.S. Kdyby se do balíčku vešlo trochu toho kakaa, tak mi ho pošlete. Mám možnost ho dát do mléka a je výborné.

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

40

9. 7. 1978

Ahoj mami,
dostal jsem od minulého dopisu, co jsem psal, několik dopisů.
Od Tebe ..., od tatínka dopis ~~první~~ a od celé třídy dopis druhý.
Jinak jako obvykle se tady nic neděje, jenom čekání a čekání
a nevím, jak dlouhý bude. Ale na druhé straně už mně z toho
neznámého počtu dní uteklo víc než dva měsíce. Z této nudy
mě dokázaly vyrušit jenom zprávy z tenisového Wimbledonu
a radost nad úspěšným postupem M.Navrátilové.

O čem dál psát, to opravdu nevím, o počasí to nemá smysl,
protože už čtvrtý den leje jako z konve. ... Moc čekám na ten
balík, zvláště na to sušený mlíko a malkao atd. ...

Ahoj Petr

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 41
Mučednická 39
616 00 Brno

20. 7. 1978

...Pokud to zde i po mém propuštění bude politicky vypadat tak zoufale jako dosud, zažádám si rozhodně o vystěhování a věřím, že mně nebudou dělat příliš problémy. Uvažuji zatím o Rakousku nebo o Ženevě. Pak Ti všechno vynahradím. ... V žádném případě svoji záležitost nepřeceňuji, není vlastně taký co. Píšeš, že se moje obvinění prokáže jako málo závažné. Mám stejný názor. Vzhledem k tomu, že za nic se dává kolem 12 měsíců, tak za málo závažnou věc bych mohl v nejhorším případě dostat 18 měsíců. A to se mně ani nechce mluvit o helsinské konferenci, podle níž jsem dokonce neudělal vůbec nic. V každém případě je všechno zlé na něco dobré. Za prvé člověk má zkusit všechno, dále se vykrystalizují moje vztahy k tomuto systému a vyjasní se otázka emigrace. A to je vlastně všechno co potřebuji, abych snad někdy v budoucnu nezaváhal. ... Vlastně mně bude vadit jen jedna věc a to je ztráta kvalifikace. Po vojně jsem fackčil jako měřič jen pár měsíců, což zdaleka nestačilo, abych si zopakoval všechno, co jsem zapomněl, a teď mě čeká znovu delší "dovolená". V každém případě proto nezapomeň na 3 učebnice, které mám ve skříni v měřičské kanceláři v podniku.. Na lágru se budu muset tvrdě učit, nebo se jako měřič neuživím. ... Napiš kámošům, že jsem od 15.4.1978 ve vazbě za aktivní podporu Charty 77 a za činnost v čs. undergroundu, především za šíření 6ti hodin III. festivalu druhé kultury - Hrádeček 1978. Napiš, že jsem v tom nejlepším pořádku a pokud snad byl někdo kvůli mně vyšetřován, omlouvám se přesto, že na jakýchkoli případných potížích nenesu vinu. ... L.B. má moji knihu Story of Frank Zappa a slíbil, že se pokusí ji přeložit. Pokud pokračuje, je to O.K. Jestli ne, ať to vrátí i s tím, co stačil přeložit. Napiš, kámoš toho je. Martinovi Š. jsem půjčil knihu Franze Kafky. Zeptej se ho, jestli ji ještě potřebuje. ...

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek 42
Tábor 13
616 00 Brno

23. 7. 1978

Milí rodiče,
dopis jsem dostal 19.7. Balíček dostanu asi tento týden. Mami,
děkuji Ti za ty desky Vivaldiho. Jsem rád, že všechny knihy
a desky jste sehnali. Kdyby nějaká dobrá kniha nebo deska
vyšla, tak mi o tom napište. Děkuji Pepíkovi, že mi všechno
shání. Všechny zdravím

Libor

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 43
Mučednická 39
616 00 Brno

30. 7. 1978

... Přesto, že od podpůrných akcí neočekávám žádný osobní prospěch, jsem rád, že se vůbec něco děje. Dřív nebo později se výsledky určitě dostaví. Co se týče žádosti o mé propuštění z vazby, myslím že je, nebo lépe, není na škodu vyzkoušet všechny možnosti, i když prokurátor má na věc odlišný názor. Prodloužení vazby alespoň zdůvodnil nebezpečím, že bych pokračoval v trestné činnosti. Můžeš prostřednictvím JUDr Dvořáka zastávat v této záležitosti názor, že až do soudu bych se v případě propuštění z vazby zdržel veškeré činnosti, kterou nevím z jakého důvodu označuje pan prokurátor za trestnou. ... Pozdravuj tatu, ujisti ho, že se cítím výborně, samozřejmě v rámci možností. Až do dneška proti mně zatím žádné tvrdší metody nebyly použity. Co se týče jeho názoru, že bych se měl více věnovat svému povolání a méně koníčkům, samozřejmě ho respektuji. Já si ale zase myslím, že on se stal otrokem svého povolání, funkcí a záplavy povinností z toho všeho vyplývajících a já bych tak skončit nechtěl. Optimální by byl kompromis mezi nepříjemnými a hlavně časově náročnými povinnostmi na jedné straně a nutností se slušně uživit a mít dost prostředků a času na věci, ze kterých mám radost. Bohužel ČSSR není tou nejvhodnější zemí, kde je možné dosáhnout pro oba zájmy uspokojivé rovnováhy. Jak je to v Rakousku nevím. V každém případě mám v záloze ještě jednu zemi s vyspělým důlním průmyslem, kde bych mohl pracovat pár let jako důlní měřič nebo horník. Venku bych chtěl fachčit asi 5 - 7 let a pak podle situace. Pokud by to tady nevypadalo zvlášť špatně, tj. jestli by bylo možné něco dělat, asi bych se vrátil. Jinak bych chtěl zůstat ve Švýcarsku, asi v Ženevě, nevylučuji však ani Rakousko. To jsou zatím všechno jenom plány, ale bude myslím lepší, abys byla informována alespoň v nejhrubších obrysech. ... Co se týče hudebních časopisů, které mně tata předplácí, byl bych rád, kdyby je zaplatil i v roce 1979. Čert ví jak dlouho zde ještě budu.. Jak chodí časopisy? Hlavně zahraniční, speciálně Musik Express, Sounds a Jazz Forum. ... Pokud bych zůstal v ČSSR, odejdu asi na 100% do Prahy. To jen pro Tvoji informaci. Dopis na ministerstvo vnitra jsem zatím ještě neodevzdal. Jestli dostanu od podniku společenskou záruku, počkám se žádostí až k soudu. Pak se uvidí kolik dostanu a na základě toho se definitivně rozhodnu. ...

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 44
Mučednická 39
616 00 Brno

4. 8. 1978

... Dále se, prosím Tě, taty zeptej, ve které zemi (Švýcarsko, Rakousko, NSR) umožňuje stát přistěhovalcům absolvování 6 - 12 měsíčních jazykových kursů. Mimořádně mě to zajímá. Mám ovšem na mysli celodenní kursy, které bych pak splácel, ne studium při zaměstnání. ... Až budeš v Žabovřeskách na poště, zajdi za vedoucím a upozorni ho, ať už nezadržuje poštu, protože kontrola byla už zrušena, o čemž měl být informován. ... O.M. z Prahy bude dokončovat můj článek o Captain Beefheartovi. Pošli mu prosím Tě pro lepší orientaci jeden průklep toho, co už mám hotové, tj. asi 40 stran A4. Je také možné, že pokud nesežene někde jinde přesné informace o jeho deskách (název, firmu, číslo, rok nahrání, rok vydání, personální a nástrojové obsazení, seznam všech skladeb atd.), obrátil by se na Tebe. Až na desky Zappy s Beefheartem (Hot Rats; Bongo Fury) a určitě obě dvě alba Mallard, mám vše nahráno a k nahrávkám existuje perfektní dokumentace. Buď je mezi materiály o Beefheartovi nebo v páscích. ...

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek⁴⁵
Tábor 13
616 00 Brno

6. 8. 1978

Milí rodiče,
děkuji Vám za balíček. Dostal jsem ho 26.7. Dopis jsem zatím
žádný nedostal. Za pohled a přání Vám také děkuji. ...
Do balíčku prosím ... Ještě mi pošlete, prosím Vás, jednu
kávovou lžičku z umělé hmoty. Všechny Vás zdravím

Libor

Petr Pošpíchal
PS 37
601 29 Brno 1

Marie Adámková 46
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

6. 8. 1973

... tvůj dopis číslo 8 jsem dostal před týdnem ... už jsem myslel, že mně balík nedoručí, ale došel mně předevečirem ... zřejmě byl dlouho na cestě a tak ten salám přišel zelený. Je ho škoda ... Advokátka tady ještě pořád nebyla, ale domnívám se, že už by měla přijít, vzhledem k brzkému uzavření spisů. Mamí, nevím, jestli jsou tobě doručována usnesení o mé trestní věci, myslím že ne, ale zajímej se o to, protože jsem vlastně stíhán jako mladistvý a domnívám se, že bys o těch věcech kolem toho měla být řádně informována. Rozhodně se na to zeptej.

Psalas mně o vašich potížích s penězi, vzniklých kvůli tomu, že jsem tady a ne doma, kam bych myslím spíše patřil. Chápu, že to asi nemáte lehké, ale odsud s tím asi víc nenačhlám. Ty se taky možná podle mých dopisů domníváš, že to prožívám s humorem, jenže ta situace tady je jistě o dost složitější, než si myslíš. Když uvažíš, že celou tu dobu, co jsem tady, jsem vlastně téměř nevyšel z místnosti o dost menší než je třeba můj pokoj doma a navíc že jsem tady celých 24 hodin obklopen lidmi, s nimiž je někdy velmi těžké vyjít a nenastane okamžák, že bych jenom chvíli byl sám se sebou, což každý člověk někdy velmi potřebuje, tak možná pochopíš, že mě tady obléhá dost velká tíseň a že z toho důvodu musím tyto pocity vyrovnávat něčím jiným. A možná bys nevěřila, jak to pomáhá, když jenom svoji vlastní situaci se snažím vidět s dost velkým odstupem, chvílemi třeba i s humorem. Všechno to, na co jsem zvyklý, tady prostě odpadá, tady nemá smysl vzpomínat a uvažovat o "venku", je třeba tady nechat každý den proběhnout kolem sebe, prostě si svoji přítomnost tady tak nebrat. A tak jako já vidím asi vaši situaci zjednodušeně a toho se nelze vyvarovat, tak i vy vidíte moji situaci zjednodušeně, protože ji neznáte. A sama si asi těžko můžeš představit, jak jsem se různými věcmi moc natrápil sám, třebaš taky tvými nesnázemi. Já je totiž můžu pochopit, ale nemůžu je tady přijmout za své, neboť mě od nich dělí velká propast. A kromě toho, jak nemůžete pomoci vy mně, tak nemůžu pomoci ani já vám. Vy mně pomůžete jen tím, co od Vás budu číst, čím můžu pomoci Vám, to skutečně nevím. ... Dostal jsem pohlednici od Ondřeje, už si nepamatuji, co na ní bylo, ale vím, že se ptal, co tady celý den dělám. Ondřeji, několik hodin tady chodím asi tím způsobem, jak by ses procházel v našem pokoji, několik hodin denně tady sedím u stolu, dvě tři hodiny denně čtu (noviny, knížku) a zbytek

47
hodin, tedy v noci, spím. Prostě nedělám tedy nic, vůbec nic,
a to dost namáhá. Jinak už nevím vlastně co bych psal..

Ahoj Petr

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 48
Mučednická 39
616 00 Brno

10. 8. 1978

... jsem rád, že se Ti podařilo zachránit hlavně 3 knihy z geodézie. Pokud se tím budu chtít ještě někdy živit, bez této literatury bych neměl šance. Je v ní základ celého dvou letého studia ... Co se týče společenské záruky, jen čistě formálně požádej o její poskytnutí. Pokud se panstvo neuráčí, ať si ji nechají od cesty ... Moje vyšetřování bude skončeno snad kolem 20.8.78. Myslím, že v tu dobu bude i seznámení se spisy. Takže nechme se překvapit, i když já už teď v podstatě vím, co mně bude kladeno za vinu a čekám vlastně jen na to, jak bude formulována obžaloba. ... Jak mi bylo sděleno, je proti Tobě zastaveno trestní stíhání. Jsem proto strašně rád, že to dobře dopadlo a že Tě nemám na svědomí. Když už jsme u toho, jak to teď s Tebou vypadá v zaměstnání? Máš totiž příliš horlivého šéfa. Měl jsem o Tebe strach. Doufám, že se to už uklidnilo. ...

Krajská správa SNB
odbor vyšetřování StB
VS-ČVS-51/02-78

V Brně dne 16.8.1978

U S N E S E N Í

Podle § 172 odst. 1 písm. b/ tr. řádu se trestní stíhání proti:

Věra CIBULKOVÁ, roz. Petrželová, nar. 17.8.1922, Prostějov, vedoucí odbytu Státního výzkumného ústavu textilního, závod Veverská Bitýška, rozvedená, bytem Brno, Mučednická č. 39,

pro tr. čin pobuřování podle § 100/1 písm. a/ tr. zákona, kterého se měla dopustit tím, že pro svého syna Petra CIBULKU rozepisovala na svém psacím stroji a na psacím stroji, který měla k dispozici ve svém zaměstnání písemnosti, jejichž obsah pobuřoval proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky a že rozšiřovala magnetofonové nahrávky jejichž obsah rovněž útočil proti socialistickému a státnímu zřízení ČSSR, z a s t a v u j e .

O d ů v o d ě n í

Trestní stíhání bylo zahájeno vyšetřovatelem StB v Brně dne 13.4.1978 pro tr. čin pobuřování podle § 100/1 písm. c/ tr. zákona. Obvinění proti Věře CIBULKOVÉ bylo vzneseno dne 16.4.1978 na základě výsledku domovní prohlídky, která byla provedena na základě usnesení vyšetřovatele ze dne 15.4.1978 a které odůvodňovaly závěr, že Věra CIBULKOVÁ pro svého syna Petra CIBULKU rozepisuje na svém psacím stroji na psacím stroji, který měla k dispozici ve svém zaměstnání písemnosti pobuřujícího charakteru zejména z okruhu Charty 77 a dále, že rozšiřuje magnetofonovou nahrávku tzv. III. hudebního festivalu 2. hudební kultury ČSSR, která rovněž obsahuje texty, které pobuřují proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky.

V průběhu vyšetřování tr. činnosti obviněné Věry CIBULKOVÉ bylo zjištěno, že jmenovaná skutečně rozepisovala pro svého syna různé písemnosti a rovněž, že na základě jeho pokynu rozesílala v několika případech i magnetofonové pásky, aniž by znala jejich obsah. Pokud se týká písemností, které Věra

CIBULKOVÁ rozepisovala pro svého syna a které byly určeny k rozšiřování, tak se jednalo pouze o různé překlady textů zahraničních gramofonových desek a různých hudebních skupin, které svým obsahem nenaplnějí skutkovou podstatu tr. činu pobuřování. Vyšetřováním se potvrdilo, že Věra CIBULKOVÁ rovněž napsala na psacím stroji "Prohlášení Charty 77" a další písemnosti ve vztahu k čl. undergroundových skupin jako Plastic People of the Universum, Umělá Hmota a pod. I když tyto písemnosti ve své podstatě útočí proti kulturní politice ČSSR, neprokázalo se, že by tyto písemnosti byly dále rozšířeny jak obviněnou Věrou CIBULKOVOU tak jejím synem Petrem CIBULKOU.

Shora uvedené skutečnosti jsou potvrzeny výpověďmi obviněných Věry CIBULKOVÉ, Petra CIBULKY, zajištěnými písemnostmi z domovních prohlídek u Věry CIBULKOVÉ, Petra CIBULKY, Libora CHLOUPKA, vydanými písemnostmi obviněným Petrem POSPÍCH ALEM, svědeckými výpověďmi a zejména znaleckým posudkem z oboru písničkářství, který jednoznačně dokazuje, že písemnosti s pobuřujícím obsahem nebyly psány na psacím stroji Věry CIBULKOVÉ nebo na psacím stroji, který měla k dispozici na svém zaměstnání. I když provedeným vyšetřováním se prokázalo, že obv. Věra CIBULKOVÁ měla určitý podíl na rozesílání magnetofonové nahrávky tzv. III. hudebního festivalu 2. hudební kultury ČSSR, není v tomto případě naplněna subjektivní stránka tr. činu, neboť jmenovaná neznala obsah této pásky a jednala dle pokynu svého syna Petra CIBULKY, což v tomto případě nebylo neobvyklé neboť Petr CIBULKA si v rámci ČSSR i zahraničí vyměňuje různé gramofonové desky, hudební časopisy a pod. Protože jednání obviněné nenaplněje po všech stránkách skutkovou podstatu tr. činu pobuřování podle § 100/1 písm.a/ tr. z. ani jiného tr. činu a rovněž zde nejsou důvody pro postoupení věci, bylo rozhodnuto tr. stíhání proti obv. Věře CIBULKOVÉ pro tr. čin pobuřování podle § 100/1 písm.a/ tr. z. podle § 172/1 písm.b/ tr. řádu zastavit.

POUČENÍ: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat u vyšetřovatele StB do 3 dnů ode dne doručení usnesení; stížnost nemá odkladný účinek. Podle § 174/2 písm.a/ tr.ř. je prokurátor oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo usnesení doručeno, toto usnesení zrušit a nahradit je vlastním rozhodnutím.

Vyšetřovatel StB:
por. Jan DOMÍNEK

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

52
Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

21. 8. 1978

Milí rodiče,

dopis z 26.7. jsem dostal 15.8. a balíček 16.8. Mnohokrát Vám za něj děkuji. Do dalšího mi, prosím Vás, dejte ... Část věcí z domovní prohlídky mi byla vrácena. Přijde v balíku domů, tak to nechte tak v pokoji. Napište mi, jestli přišel v pořádku. ... Z Polska jsem si objednal řadu knih přes Cizojazyčnou literaturu. Některé už vyšly, jsou určité rozebrány, některé teď vycházejí a část teprve vyjde. Je to už pět měsíců, co jsem je objednal, část už bych měl dostat. Seznam mají v prodejně, tak se mi někdo na ně zeptejte. Napiště mi, jestli mi chodí z té prodejny polské knižní novinky. Ať se mi P. do nich podívá a objedná mi z oddílu Filmová a divadelní literatura ty nejlepší knihy. Ty novinky vychází jednou za 14 dní - to by tak mohlo být 5 až 10 dobrých knih o filmu a divadle. Nerad bych o ně přišel, než mě pustí, tak už by některé byly rozebrány. Dnes ve 13.00 mám uzavření spisu. Všechny Vás zdravím

Libor

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

53
Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

1. 9. 1978

... Ohledně kontrol pošt. zásilek mně por.Domínek asi před 3-4 týdny říkal, že tam znovu napíše, ať pošta Brno 16 přestane zadržovat korespondenci. Doufám, že dnes už je všechno v pořádku. Teď jsem si vzpomněl, že do ubytovny mně měl chodit časopis "Sekce mladé hudby". Pokus se tam teď napsat. ... Jinak doufám, že všechny problémy, které Ti dělali nadřizení v práci, už máš šťastně za sebou a jsi v důchodu. Tady už na Tebe nikdo nemůže a budeš mít na všechno dost času. To je můj sen. Snad se toho taky někdy dočkám, doufám, že to bude dřív než v důchodu. Co se týče uzavření spisů, mám je šťastně za sebou. Svědčí proti mně asi deset kamarádů, takže jsem naprosto klidný a s výsledkem soudu si nedělám starosti. Přesto se budu tvrdě hájit a věřím, že nezávisle uvažujícím lidem dokážu, že mě odsoudili nespravedlivě. Ať dostanu cokoli, nedělej si o mne starosti. To by mně vadilo mnohem víc než celý trest a vazba dohromady. ... Uzavření spisů byla koncipientka Dr Dvořáka a ta prý zažádá o mé propuštění z vazby. Já jsem také napsal prokurátorovi, že jsem ochoten mu alibit, že v případě propuštění zanechám až do soudu veškeré činnosti, kterou on z mně neznámého důvodu považuje za trestnou. Zatím jsem žádné vyjádření neobdržel. ... Z nabízených věcí mám zájem o : Ježek a Osvobozené divadlo, Hudební Amerika, Esquité's 1945 Jazz Book, Blues and Trouble, Nobody Knows - Negro Spirituals, Americké hudební názvosloví ... Chtěl jsem se Tě taky zeptat, jestli objednané časopisy chodí v pořádku, hlavně Musik Express ... Staňkovi řekni, že pokud se ještě přímo nespojil s Jazzovou sekcí ve věci grafické hudby a článku o Johnu Cage, ať to co nejdřív udělá ... Pošli mi, prosím Tě, tužky č. 2, 2 1/2 a 3. Tady jsou na psaní jen tužky č.1 a jak sama vidíš, je to otřes. A taky gumu. ...

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

54
Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

3. 9. 1978

Ahoj,

minulý dopis jsem vynechal, nepsal jsem z důvodů, které následovně vysvětlím. Byl jsem obeznámen s tím, že se bude konat seznámení s výsledky vyšetřování a to sice den poté, co jsem měl psát minulý dopis, a že na toto seznámení bude přizvána krom obhájkyne i moje matka. O tom, kdy a kde jste na dovolené, jsem neměl přesný pojem, ačkoli jste mi to psali. ... Velké bylo moje překvapení, kdyžs tam nebyla, teprve advokátka mi řekla, že jsi na dovolené. ... Tedy za prvé: posílám povolenku na další balík ... krom toho se tady taky dějí takové zmatky, že na srpen jsem si objednal noviny Sport a MF a dávali mně Rovnost, tedy nejhorší noviny, no a na září jsem si objednal totéž a rozhodli se mi nedávat noviny vůbec žádné, nevím proč a nevím, co je to za zmatky, ale to nic nemění na tom, že budu měsíc doslova od světa odříznutý. ... Bez těch novin je každý den až zbytečně moc dlouhý. Celý srpen jsem nedostal ani jeden dopis, bylo to moc dlouho. Ale s prvním dnem nového měsíce mě místní pošta potěšila přímo snůškou dopisů, pohlednic ... Dnešní den zvláště vzpomínám na Marka ... Přitom mě zároveň moje paměť zanáší pár let zpátky, vzpomínám si, jak já jsem šel poprvé do školy, vidím to před sebou jako živý, šel jsem s Tebou, mami, měl jsem na zádech aktovku, co jsem si na ni potom nalepil ty obtičky švestky a dvou rohlíků, měl jsem vlasy nakrátko, ale delší než tady. Moje hlava se tehdy dívala na svět z výšky o 60 cm nižší než dnes a cesta do školy byla pro mě nová, tajemná, neznámá. Měl jsem trochu strach a nedovedl jsem pohledět do budoucnosti tolik, abych si představil, že už ze školy vycházím. Nuže, dvanáct let od té chvíle uplynulo a všechno kolem se v mých očích změnilo, ale ten den mi zanechal tolik vzpomínek ... Co se týče mého krácení času musím říct, že je tu k půjčení dost knih špatných, ale mezi nimi taky knihy dobré, tedy z poslední doby: Čechov - Melancholický dekameron (povídky, velmi dobré), Eduard Claudius - Sůl země (to si mami přečti, jestli budeš moct) ... ani nevím, co bych psal krom pozdravů pro všechny

ahoj Petr

Libor Chloupek
FS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

4. 9. 1978

Milí rodiče,

dopis jsem dostal 31.8. V době, kdy dostanete tento dopis, nebo v době nejbližší ođdržíte poštou moji obžalobu. Bude v ní oznámení s datem soudu. V opačném případě Vám advokát napíše, kdy a kde soud bude, nebo si za ním zajděte. Teď někdy vyšla nebo vyjde v Odeonu kniha od Felliniho a Querry - Amarcord, tak mi ji, prosím Vás, někdo kupte ... Do balíčku mi, prosím Vás, dejte ... Děkuji všem za pozdravy. Známým to, mami, vyříd. Všechny Vás zdraví

Libor

Pozn.: Tento dopis byl doručen 11.10.1978

Městský soud v Brně

O b ž a l o b a

Městský prokurátor v Brně podává obžalobu na

- 1/ Petra Cibulku, nar. 27.10.1950 v Brně, dělníka
VDUP v Praze, bytem Brno,
Vrázova 53, t.č. ve věznici MS
v Brně-Bohunicích
- 2/ Libora Chloupka, nar. 17.9.1955 v Brně, pracovníka
Státní vědecké knihovny v Brně,
bytem Brno, Tábor 13, t.č. ve vazbě
ve věznici MS v Brně-Bohunicích
- 3/ Petra Pospíchala, nar. 16.4.1960 v Brně, učně
n.p. Tisk Brno, bytem Brno,
Boh. Martínů 5, t.č. ve vazbě
ve věznici MS v Brně-Bohunicích

Obviněný Petr Cibulka, obv. Libor Chloupek a obv. Petr Pospíchal:

a/ od konce roku 1977 do konce března 1978 v Brně organizovali v bytě obv. Petra Cibulky vystoupení hudebních a nekonformních skupin, na nichž byly zpívány písně s textem a mluveným slovem, kterým byla hrubým pobuřujícím slovem napadána nynější politická situace v ČSSR a hanobeny dosavadní výsledky budování socialismu v naší republice, dále zde byly čteny písemnosti s protisocialistickým obsahem a tyto ve větším rozsahu byly předávány vždy nejméně 20ti přítomným dalším osobám,

b/ v téže době a tentéž předávali při různých příležitostech různým osobám písemnosti rozmnožované obviněným Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchalem na psacím stroji, v jejichž obsahu byly uváděny nepravdivé a zkreslené skutečnosti o vývoji v našem státě s hrubým tendenčním zaměřením proti socialistickému zřízení v našem státě.

Obviněný Petr Cibulka rozmnožoval a rozesílal dalším osobám magnetofonové pásky s nahrávkami s protisocialistickým obsahem,

t e d y

z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky nejméně dvě osoby pobuřovali proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky, přičemž obviněný Petr Cibulka z téhož důvodu umožnil šíření pobuřujících projevů proti socialistickému

společenskému a státnímu zřízení republiky,

č i m ž s p á c h a l i

obviněný Petr Cibulka trestný čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ odst. 2 tr.z.

Obviněný Libor Chloupek a obviněný Petr Pospíchal trestný čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z.

N a v r h u j í u hlavního líčení:

a/ slyšet svědka Jana Horáka z čl. 212-215, Renatu Holasovou z čl. 2-6-218, Josefa Adámka z čl. 219-222, Ladislava Šimončíče z čl. 223-226, Michala Horáka z čl. 227-231, Jiřího Rese z čl. 232-234, Hanu Zlatuškovou z čl. 241-242, Kamila Jelínka z čl. 252-255, znalce z oboru písmoznalectví z čl. 155 a znalce z oboru psychiatrie z čl. 140,

b/ za podmínek uvedených v § 211 odst. 1 tr.ř. číst výpovědi svědka Vítězslava Holaty z čl. 235-239, Jana Mazance z čl. 249-251, Čestmíra Vacíka z čl. 258-259,

c/ ve smyslu ust. § 55 odst. 1 písm. a/ tr.z. vyslovit propadnutí psacího stroje zn. Zeta č. ZA-187335, ve smyslu § 55 odst. 1 písm. b/ tr.z. vyslovit propadnutí 7 kusů magnetofonových pásek, ve smyslu ust. § 73 odst. 1. zajištění závadných písemností.

O d ů v o d ě n í

Provedeným vyšetřováním, výpověďmi slyšených svědků, zajištěným písemným materiálem, písmoznaleckým posudkem a částečným doznáním obviněných bylo zjištěno:

V době, kdy obviněný Petr Cibulka nastoupil do zaměstnání u koncernového podniku Výstavba dolů uranového průmyslu v Praze se tento seznámil s představiteli hudebních skupin Plastic People of the Universe, Umělá Hmota II a dalšími skupinami stejného zaměření. V rámci těchto styků se postupně začal seznamovat i s představiteli t.zv. "Charty 77", zejména potom s nelegálně vydávanými dokumenty ohledně této Charty a dalšími písemnostmi, které ve své podstatě jsou zaměřeny proti socialistickému zřízení v naší republice. Jak bylo zjištěno, v tomto směru je zaměřena i činnost shora uvedených nekonformních hudebních skupin.

V zájmu rozšíření jejich činnosti z Prahy na další

místa v republice zorganizoval obv. Petr Cibulka společně s obv. Liborem Chloupkem a obv. Petrem Pospíchalem ve svém bytě nejméně dvě setkání mladých lidí z Brna i dalších míst republiky. Na setkání, které se uskutečnilo v prosinci 1977 zpíval Jaroslav Hutka a na dalším setkání mladých rovněž svolaným obviněnými v bytě obv. Cibulky zpíval zpěvák Vlastimil Třešňák a Zbyněk Beníško. Na obou setkáních bylo vždy nejméně 20 osob. V obou případech mimo původního repertoáru byly zpívány i písně s protisocialistickým podtextem, zejména zaměřené proti kulturní politice v ČSSR a socialistickému zřízení vůbec. Na těchto setkáních mimo hudebního programu byly k dispozici přítomným osobám různé písemné materiály rozmnožené ve více výtiscích na psacím stroji. Jednalo se zejména o písemnosti týkající se "Charty 77", dále dopisů představitelů této Charty, různé fejetony Ludvíka Vaculíka, Jaroslava Hutky a řada dalších písemností. Obsah všech těchto písemností, které jsou připojeny ve svazku u trestního spisu, hanobil socialistický vývoj a státní zřízení v našem státě. Mezi těmito písemnostmi byl i leták pod názvem Nežít se lží od Solženicyna, jehož obsah vyzývá občany aby nechodili na schůze, aby nesledovali naši televizi a vůbec aby ignorovali socialistický vývoj u nás. Podobně na těchto setkáních byl i další letáček psaný strojem, který propagoval vydání Solženicynovy knížky "Souostroví Gulak" v českém znění od určitého švýcarského nakladatele.

Některé tyto písemnosti byly na setkáních čteny nahlas. Obviněný Cibulka dával číst přítomným zejména písemnost s názvem "Zpráva o III. českém hudebním obrození", jejíž obsah útočí zejména proti kulturní politice u nás. Ostatní písemnosti přítomní na těchto setkáních jednak sami četli a jinak jim byly tyto písemnosti obviněnými předávány.

Obviněný Petr Cibulka i mimo těchto setkání mladých osob v jeho bytě sám při různých příležitostech rozdával jiným osobám písemné materiály s protisocialistickým zaměřením. V řadě případů požadoval od těchto osob, aby písemnosti rozmnožili na psacím stroji a stejnopisy aby předali svým blízkým známým. Tuto skutečnost potvrzuje zejména svědek Ladislav Šimončíč, jemuž počátkem roku 1978 obv. Petr Cibulka zaslal 15ti stránkový písemný materiál - dopis Václava Havla s názvem "Panu dr. Gustáv Husák, generální tajemník KSČ" - s tím, aby písemnost rozmnožil

a stejnopisy předal dalším osobám. Na důkaz toho, že svědek písemnosti rozmnožil, měl obv. Cibulkovi vrátit jednu kopii opsané písemnosti. Obsah této písemnosti, která je založena v příloze trestního spisu, hrubým způsobem napadá socialistické zřízení v naší republice, hanobí ekonomické a politické výsledky dosažené v posledních letech v našem státě a postoje našich pracujících k socialistickému zřízení. Obviněný Petr Cibulka v dopise, který zaslal svědku Ladislavu Šimončíčovi, tomuto nabízel rozmnožování dalších písemností s protisocialistickým obsahem, zejména v oblasti Charta 77. Dále bylo zjištěno, že obv. Petr Cibulka se prostřednictvím obv. Petra Pospíchala seznámil počátkem roku 1978 se svědkem Josefem Adámkem, kterému předal fotokopie článků z emigrantského časopisu "Listy" vydávaného v zahraničí, s požadavkem o jejich fotografické rozmnožení. Jednalo se o fotokopie článků, jejichž obsah hrubým způsobem útočí proti socialistickému zřízení v naší republice, útočí proti vedoucí úloze KSČ v našem státě a znevažuje výsledky dosažené při budování socialismu.

Koncem roku 1977 obv. Petr Cibulka získal nahrávku na magnetofonovou pásku, na němž vedle nekonformní hudby jsou texty písní i mluvená slova, která svým obsahem znevažují dělnickou třídu a státní i politické orgány a budování socialismu v naší republice. Tuto nahrávku obv. Petr Cibulka sám rozmnožil nebo nechal rozmnožit a její kopie předával dalším osobám na základě adres, které získal na svůj inzerát v hudebním časopise "Melodie" a svým známým. Za každou textovou zásilku nahrávky na magnetofonovou pásku požadoval obv. Petr Cibulka částku 160 Kčs.

Dále bylo zjištěno, že obviněný Libor Chloupek koncem roku 1977 nebo počátkem roku 1978 zorganizoval nelegální vydávání tzv. edice Petlice, kterou zorganizoval Ludvík Vaculík. Obv. Chloupek rozšiřoval některé výtisky této edice v okruhu svých známých. Šlo zejména o výtisky s názvem "Rozhovory Jiřího Lederera s Ludvíkem Vaculíkem, Pavlem Kohoutem, Václavem Havlem a dalšími", dále s názvem "Totální nasazení", dále "Vlastní glosy ke kacířským esejům" od Jana Patočky a další písemnosti, které svým obsahem hanobí současné společenské a státní zřízení v naší republice.

Mimo těchto písemností rozšiřoval obv. Chloupek i další písemnosti z okruhu "Charty 77". "Fejetony Ludvíka Vaculíka" a dále t.zv. "Otevřené dopisy signatářů Charty 77" a další v jejichž obsahu...

v jejichž obsahu bylo útočeno proti socialistickému zřízení v ČSSR. K tomuto účelu si vyhotovil seznam, kam zaznamenával, kdy tyto písemnosti četl, nebo komu tyto písemnosti dával. Většinou těchto písemností měl až ve 13ti vyhotoveních.

V průběhu vyšetřování bylo dále zjištěno, že i obv. Petr Pospíchal navázal v roce 1977 úzký kontakt se signatáři a představiteli "Charty 77", a to jak v Brně tak i v Praze. Od nich dostával různé písemnosti, které potom na svém psacím stroji nebo na psacím stroji svých rodičů rozpisoval a to vždy v nejméně 10ti výtiscích a tyto rozšiřoval mezi další osoby, mezi jinými i obv. Petru Cibulkovi a Liboru Chloupkovi. Šlo o písemné materiály, týkající se zejména "Charty 77" i další písemné materiály pod názvem "Komu patří pomsta" od Jana Patočky, svazek textů "Když bleďý soumrak padne nad Něvou", "Vnuknutí i vniknutí", "Politická situace kolem Charty 77" od Zdenka Mlynáře a řadu dalších písemností stejného oboru s protisocialistickým obsahem. Jak vyplývá z výpovědi Jiřího Rese, tyto písemné materiály předával obv. Petr Pospíchal v uvedené době i přítomným osobám v restauraci na třídě Říjnové revoluce v Brně. Obv. Petr Pospíchal se rovněž podílel na organizování tzv. "Pochoď solidarity" jako protestu proti povinnosti vykonávat základní vojenskou službu v ČSSR. Tohoto pochoď se v roce 1977 rovněž zúčastnil a je spolusutorem zprávy o "Pochoď solidarity", která byla zveřejněna v emigrantském tisku v zahraničí.

Obvinění částečně doznali uřazený skutkový děj. Na svoji obhajobu neuvedli nic podstatného.

Trestná činnost všech obviněných je dostatečně prokázána výpověďmi slyšených svědků Jana Horáka, Josefa Adámka, Jiřího Rese, Vítězslava Holaty, Kamila Jelínka a dalších svědků, kteří shodně a konkrétně ve svých výpovědích popisují události na tzv. "Setkáních mladých" v bytě obv. Cibulky, zejména pokud jde o trestnou činnost spočívající v rozšiřování tiskovin a protisocialistickým zaměřením a rozšiřování textů písní téhož charakteru. Že skutečně obv. Cibulka, obv. Chloupek a obv. Pospíchal předávali jiným osobám písemnosti s protisocialistickým zaměřením, případně magnetofonové pásky potvrzují ve svých výpovědích svědci Josef Adámek, Ladislav Šimončík, Michal Horák, Hana Zlatušková a další svědci. Obvinění jsou usvědčováni z rozmnožování protistátních

písemností i posudkem znalce z oboru písmoznalectví.

Všichni tři obvinění věděli, že obsah jimi rozmnožovaných písemností nebo nahrávek na magnetofonové pásky je v rozporu se skutečností, že jsou v nich uváděny nepravdy a že zkreslují události a vůbec že napadá společenské zřízení v naší republice a že jejich jednání je v rozporu se zákonem. To je patrné i z toho, že při předávání těchto písemných materiálů vždy úzkostlivě tyto osoby nabádali, aby materiály byly předávány jen důvěrně známým osobám a příbuzným.

Výsledky provedeného vyšetřování nasvědčují tomu, že pohnutkou jednání obviněných bylo nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky. Jejich úmysl byl motiveván využitím v poslední době zvýšené aktivity nepřátelské propagandy proti naší republice a ostatním socialistickým státům, vyvolat u občanů nepřátelskou náladu vůči budovatelskému úsilí a znevažování dosavadních výsledků obětavé práce našich pracujících. Tomu nasvědčují postoje obviněných v průběhu vyšetřování, okruh jejich zájmů, způsob a soustavnost provádění jejich trestné činnosti. V obsahu rozmnožovaných a rozšiřovaných písemnostech jsou uváděny zkreslené a nepravdivé údaje o vývoji v našem státě s hrubým tendenčním zaměřením proti společenskému zřízení v naší republice. Je nepochybné, že tyto pobuřující výroky byly svým způsobem způsobitelné vyvolat u jiného nepřátelskou náladu.

Jestliže tedy za tohoto zjišťovaného skutkového děje byly písemnosti s protisocialistickým obsahem obviněnými rozmnožovány a předávány jiným osobám, nebo pobuřující výroky byly vysloveny před více jak dvěma osobami, třeba i současně nepřítomnými, je nutno v jednání obviněných Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala spatřovat po objektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr. zákona. Vzhledem k tomu, že obviněný Petr Cibulka umožnil ve svém bytě šíření pobuřujících projevů, naplnil tím skutkovou podstatu trestného činu pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ a odst. 2 tr.z.

Z vyžádaného posudku znalců psychiatrů ohledně vyšetření duševního stavu obv. Libora Chloupka je patrné, že tento sice trpí nezávažnou duševní poruchou schizoidní psychopatií s dystymiemi. Tato choroba však podle vyjádření znalců psychiatrů neovlivnila jednání obviněného a tento mohl plně rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a toto své jednání

mohl v plné míře ovládat.

Trestná činnost, již se obvinění dopustili, je již svojí povahou pro společnost značně nebezpečná a stupeň její nebezpečnosti je zvyšován rozsahem a soustavností i okolnostmi za kterých byla trestná činnost páčána a zejména působením negativně na mladé lidi, čemuž nasvědčuje i dopis adresovaný Federálnímu shromáždění, založený na č. 1 připojené přílohy 316.

Je proto žaloba důvodná.

Obv. Petr Cibulka pochází z rodiny vědeckého pracovníka. Jeho otec emigroval do Rakouska. Po ukončení základní školy absolvoval SVVŠ v Brně, kterou končil maturitou. Poté absolvoval dvouletou nástavbu na střední průmyslové škole stavební, kterou ukončil rovněž maturitou. Po návratu z výkonu vojenské služby nastoupil do zaměstnání u Výstavby dolů uranového průmyslu v Praze. V zaměstnání je hodnocen jako průměrný pracovník. V místě bydliště má dobrou pověst. Trestán byl v roce 1975 pro § 212/1 tr. zákona. Veřejného života se neúčastnil.

Obv. Libor Chloupek pochází z rodiny státního zaměstnance ze čtyř sourozenců. Po ukončení ZDŠ se vyučil knihkupcem. Pracuje u státní vědecké knihovny v Brně, kde je hodnocen Kladně. V místě bydliště má dobrou pověst. Dosud trestán nebyl, veřejného života se neúčastnil.

Obv. Petr Pospíchal pochází z dělnické rodiny. Jeho rodiče postupně vystudovali vysoké školy. Má čtyři sourozence. Po vychození ZDŠ nastoupil jako učeň v n.p.Tisk Brno, obor knih-tiskař, kde pracuje dosud. Je hodnocen jako průměrný učeň. V místě bydliště má dobrou pověst. Veřejného života se neúčastňuje, trestán nebyl.

V Brně dne 14.září 1978

Dr Gottwald,
městský prokurátor

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

17. 9. 1978

Milí rodiče,
zatím jsem nedostal odpověď na dopis z 21.8., takže toho nemám
moc co psát. Vyšly dvě dobré knihy... ty polské knihy, nerad
bych o ně přišel... Zaplatím Vám to brzo (i báňky, advokáta),
vysvětlím Vám to na návštěvě. Všechny Vás zdraví a líbá

Libor

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

64
Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

17. 9. 1978

... Já jsem tady byl u lékaře před pěti týdny. Bral jsem asi deset dnů B-komplex, a když jsem tam byl, tak jsem se ptal na horský slunko, prej tam ale na to nemaj místo. Potom se ale nějak ukázalo, že to tam budou na to slunko zařizovat, a tak mě tam taky napsali, jenže už je to dlouho a nic se neděje. Já si myslím, že bude nejlepší, když se na to zkusíš zeptat, protože já si tady lékařskou péči těžko můžu zařídit a těžko s tím můžu nějak hnout. Zkus se na to nějak někde zeptat, od tebe to víc pomůže, já bych byl jinak rád, kdyby mě někdo tady léčil ...

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

65
Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

17. 9. 1978

... Žádost o propuštění z vazby mně podle očekávání prokurátor zamítl. Asi nás má tak rád, že by se bez nás neobešel. Samozřejmě jsem se obratem odvolal k soudu a tento týden to musí být vyřízeno (do 14 dní) definitivně. Každým dnem taky čekám obžalobu, už to je 27 dní od uzavření spisů. Myslím, že přijde tento týden a začátkem října to vypukne. ... Po neděli si podám písemnou žádost o povolení odborné literatury z geodézie ... Přednostně mám zájem o všechna alba skupiny Nice, Magma, Henry Cow, Jethro Tull, Emerson, Lake + Palmer I., II., IV. V. a jejich poslední dvojalbum Works Vol. One ... Co se týče nákladů vazby, ty si budu v případě, že zde zůstanu, platit sám. Ty teď moc peněz mít nebudeš a VDUP bych vydělával slušně. Pořád ale počítám s tím, že jestli vážený pan prokurátor prosadí svou a soud mě za takový nesmysl opálkuje, nebudu se pak příliš rozmyšlet.. Jestli se někdo z mých kámošů objeví, pozdravuj je a vyřiď jim, že se mám O.K. Ať taky přijdou k soudu. Bude tam pravděpodobně řůra svědků z různých měst, jejich kámošů a tak si potom můžou zajít na pivo. ... Že mně podnik nedal společenskou záruku, mě ani nepřekvapilo. Alespoň vím, na čem jsem. ... O texty Dylana a Ginsberga mám velký zájem. Všiml jsem si, že v roce 1979 má vyjít v Klubu přátel poezie pár dobrých věcí. Měl bych zájem o Charlese Baudelaira - Víno samotářovo, a Obrys mušle. Dále o knihu Horké léto od Uwe Timma, která teď někdy vyšla. ...

Pozn.: Tento dopis byl doručen 12.10.1978

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

1. 10. 1978

Milí rodiče,

dosud jsem nedostal odpověď na dopis z 21.srpna (to je za 42 dní) a dva následující z 4. a 18.září. Balíček jsem nedostal ani za měsíc. Z knih vyšel svazek spisů E. Hemingwaye a magazín Hokej 78. Z desek v Supraphonu LP Marsyas a J. da Cimarman. ... O soudu, advokátovi a pod. psát nemusím, poznáte - poznali jste a viděli sami. Do balíčku mi, prosím Vás, dejte zase mléko, vitamin C v prášku ... salám žádný, místo toho mi pošlete jablka, pomeranče a citrony nebo mrkev. Všechny Vás zdraví

Libor

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

27

1. 10. 1978

Ahoj mami,

zase se překulilo dalších 14 dní a píšu už další dopis. ...
moc dlouho jsem nedostal dopis... ta pošta chodí dost divně ...
Tento týden v pondělí jsem obdržel úřední poštou obžalobu
a obsílku k soudu, na které je řečeno, že moje účast je nutná
atd. jako na všech tiskopisech. Mám tady tu výhodu, že bych na
ten termín klidně mohl třeba i zapomenout, protože tady jsou jiní
lidé od toho, aby to vedli v paměti, aby mě ráno v den soudu
nechali převlíct, aby mě tam dovezli a aby mě tam střežili aby
mně někdo něco neudělal nebo abych se neztratil. Jejich ochrana
je spolehlivá, proto nemusím mít obav. Jenže na soud je každo-
pádně třeba myslet od rána do večera a od večera do rána, protože
1./ ještě jsem tam nebyl, tedy nevím, co mě čeká, 2./ bude
rozhodnuto, jak dlouho budu muset v útrobách této budovy
odpočívát, a kdy budu moct jít kam budu chtít, tedy domů,
a 3./ obžaloba mi předkládá takové věci, že musím přemýšlet,
jakým způsobem svůj názor k tomu vyjádřit, lépe řečeno jak se
hájit.. Každopádně jsem z toho už rád (tedy aspoň předem, jak se
na to budu tvářit potom, to nevím), protože to tady je všechno už
moc dlouhý a takhle aspoň vím, že se brzo musí aspoň něco dít.
Jo, na to jsem zapomněl, ta knížka z angličtiny mně povolena
nebyla, takže teď zbytečně leží založena ve věcech a já tady
zbytečně sedím a toho dlouhého táhnoucího se času nevyužívám
nijak zvlášť rozumně. Ale přečetl jsem tady aspoň pár zajímavých
knížek v poslední době ... Teď chodím na horský slunko, takže jsem
trochu opálenej, ale nevím, jak dlouho to bude trvat. Jeden tady
trochu umí anglicky, ovšem jenom trochu, takže jsme z nudy
sepsali spolu asi tak 150 anglických slov, on asi tak polovinu,
já taky asi polovinu, takže pár slov tady napsaných mám, ale jsou
mně na nic, protože on nezná žádné skloňování, ani těch důležitých
slov, bez nichž se nedá promluvit ani pořádná věta. ... Od té doby,
co jsem dostal váš dopis, jsem od nikoho dopis nedostal ... Celý
měsíc jsme byli bez novin, zdá se to být tak dlouhá doba, ale od
zítrka doufám noviny budou - Mladá fronta. Jinak už nevím co psát.
Ahoj a čekám dopis od Vás

Petr

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

68
Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

1. 10. 1978

... Doufám, že jsi živá a zdravá. Začínám mít strach, co s Tebou je. Poslední Tvůj dopis jsem dostal začátkem září a předtím z konce srpna. Před měsícem jsem Ti psal dopis a posílal povolenku na balík, před 14 dny dopis. Dosud nic nepřišlo. Myslím, že nemá cenu, abych se zde rozepisoval, protože dopis stejně asi nedostaneš. Takže mám se stále výborně, těším se na soud za 3 dny a doufám, že jsi v pořádku. Pozdravuj taky tatu. ...

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných - Sdělení č.42

Dne 3.10.1978 se před senátem městského soudu v Brně za předsednictví JUDr. Žižlavského konalo hlavní líčení v tr. věci proti Petru Cibulkovi, Liboru Chloupkovi a Petru Pospíchalovi. Věra Cibulková byla mezitím propuštěna z vazby a tr. stíhání proti ní bylo zastaveno. Všichni tři jsou od dubna 1978 ve vazbě a žaloba je viní z tr. činu pobuřování (§ 100/1a tr.z.), jehož se měli údajně dopustit tím, že rozmnožovali hudební nahrávky a literární texty a organizovali v bytech svých přátel vystoupení zpěváků. V rozporu se zákonem nebylo na P.Pospíchala pohlíženo jako na mladistvého, ačkoli se údajné trestné činnosti dopustil před dovršením 18 let věku. Obžalovaní před soudem rozhodně popřeli, že by se dopouštěli trestné činnosti. V průběhu líčení podali obhájci L.Chloupka a P.Pospíchala návrh na propuštění svých mandantů z vazby. V odpoledních hodinách soud hlavní líčení přerušil a po poradě odročil další projednávání případu na neurčito, aniž uvedl důvody svého rozhodnutí (což je postup přinejmenším neobvyklý) a aniž zaujal stanovisko k návrhu obhájců na propuštění L.Chloupka a P.Pospíchala z vazby (což měl podle zákona učinit).

Ačkoli jednání soudu bylo veřejné, byli do soudní síně vpuštěni jen rodiče obžalovaných. Přátelům obžalovaných, kteří se v počtu 20-30 k líčení dostavili, zabránili příslušníci SNB ve vstupu do soudní budovy, zjišťovali jejich totožnost, fotografovali je a šest z nich předvedli a vyslechli. Další čtyři pražští přátelé byli při návratu z Brna zadrženi u Velkého Meziříčí, vyslýcháni a přunecení podrobit se osobní prohlídce a prohlídce vozu. Zástupce Amnesty International, dr. Wolfgang Aigner z Vídně, který se chtěl procesu zúčastnit jako pozorovatel, byl zadržen při příchodu k soudní budově a propuštěn při ukončení soudního jednání. Dalšímu výsledku a prohlídce byl podroben též při překračování čs.-rakouských hranic.

Výbor pokládá postup proti P.Cibulkovi, L.Chloupkovi a P.Pospíchalovi za zvláště otřesný případ justiční svévole. Jsou stíháni výlučně za projevy kulturního zájmu a aktivity, na které mají plné právo nejen podle čl. ústavy a přijatých mezinárodních paktů, ale i podle elementárních norem civilizované lidské společnosti. Bez ohledu na výsledek procesu je již sama šestiměsíční vazba těžko odčinitelným příkořím

spáchaným na těchto třech mladých lidech.

Výbor konstatuje:

Mnozí čs. kulturní a vědečtí pracovníci - včetně některých členů Výboru - provádějí obdobnou "trestnou činnost" v daleko větším rozsahu než naši tři mladí brněnští přátelé, aniž by za ni dosud byli tr. stíháni.

P.Cibulka a spol. jsou nevinnými oběťmi nejen v právním ale i v politickém smyslu: oběťmi, které jako neznámé a bezbranné byly vybrány za tím účelem, aby se tvrdý postup vůči nim stal precedentem, hrozbou celé čs. neoficiální kultury a současně zkušebním kamem reakce mezinárodní veřejnosti.

Nezvyklý průběh hlavního líčení i mimořádná protizákonná opatření proti zainteresované veřejnosti ukazují, že si státní moc není jista přesvědčivostí svého vlastního stanoviska.

Vyzýváme proto domácí i mezinárodní veřejnost, aby důrazně vystoupila proti bezpráví, páchaným na třech mladých lidech - již proto, že s jejich osudem se možná rozhoduje i o příštím osudu československé kultury.

5.10.1978

JUDr. Jan Žižlavský
předseda městského soudu v Brně

Brno, 11. 10. 1978

Vážený pane předsedo městského soudu,
dne 3.10. jste byl předsedou senátu při hlavním líčení proti Petru Cibulkovi, Liboru Chleupkovi a Petru Pospíchalovi, obžalovaným z trestného činu pobuřování dle § 100. Toto líčení bylo téhož dne odročeno na neurčito. Chtěl bych, vážený pane předsedo, ještě před pokračováním hlavního líčení upozornit na skutečnosti, které se mne jako občana Československé socialistické republiky dotýkají.

Hlavní líčení bylo nařízeno na osmou hodinu na 3.10.1978 do místnosti číslo 45 v Justičním paláci v Brně. Před osmou se tam asi 25 mladých přátel obžalovaných a jejich příbuzní dověděli, že líčení je přeloženo do místnosti závodního klubu ROH. Do tohoto klubu se lze dostat, kromě služebního schodiště, jediné dvorem soudní budovy z Dvořákovy ulice. Vchod do tohoto dvora byl hlídán uniformovanými příslušníky SNB, kteří nikoho nepustili dovnitř s odůvodněním, že veřejnost žádající o vstup nemá vstupenky či předvolání. V soudní budově se přátelé a příbuzní obžalovaných dovídali protichůdné informace o tom kdy, kde, kým a zda budou vstupenky vydávány.

Těsně před zahájením hlavního líčení byl povolen vstup do dvora a dále do soudní místnosti veřejnosti skládající se z 5 rodičů obžalovaných. Vstupenky byly vydány jednou z civilně oblečených osob přítomných spolu s příslušníky SNB u vchodu do dvora. Jak se ukázalo, v soudní síni byla kromě veřejnosti tvořená 5 rodiči obžalovaných přítomna i jiná veřejnost v počtu asi dvaceti lidí. Není veřejně známo, jakým způsobem a na čí povolení se do soudní místnosti tato veřejnost dostala.

Soudní místnost nebyla naplněna. V jejím přízemí bylo nejméně 5 míst volných. Kromě toho byla volná všechna místa na galerii. Přesto byl bratru Liboru Chleupka, sestře a strýci Petra Pospíchala a asi 25 mladým přátelům obžalovaných a další veřejnosti přístup do soudní síně zamezen příslušníky SNB.

Veřejnost, které byl zamezen přístup do soudní místnosti, byla jednak fotografována civilně oblečenou osobou za vědomí uniformovaných příslušníků SNB, jednak legitimována. Většinou byly občanské průkazy odnášeny do služebního vozu a asi po 15 minutách vráceny nejprve jednotlivě, posléze jednomu občanu s výzvou, aby je rozdál ostatním. Část veřejnosti byla zajišťována uniformovanými i neuniformovanými příslušníky SNB a odvážena auty k výslechům. Vyslýchaným osobám byly kladeny mimo jiné

otázky: proč chtěly jít na proces, od koho se o procesu dověděly, zda znají někoho z obžalovaných. Jeden ze zajištěných byl podroben osobní prohlídce, při níž byl hledán aparát, kterým měl údajně fotografovat příslušníky SNB, jiný byl vyslýchán proč a jaké si psal na ulici poznámky, další byli několik hodin zadržováni k ověření si, zda jsou zaměstnání. Rakouský státní příslušník, člen Amnesty International, který přijel do Brna ráno a dotázal se na ulici příslušníka SNB na místo konání soudu, byl neprodleně zajištěn a vyslýchán. Odpoledne téhož dne byli na cestě z Brna do Prahy zajištěni, vyslýcháni a podrobeny osobní prohlídce další čtyři z ranních zájemců o účast na soudním jednání.

Vážený pane předsedo městského soudu, jako předseda senátu jste měl odpovědnost za řádný průběh hlavního líčení. Opravdu nedošlo k žádnému rušení pořádku a klidu. K řádnému průběhu však dle trestního řádu patří i veřejnost hlavního líčení.

Jste, vážený pane předsedo, zodpovědný za to, že určitá část veřejnosti dostala neveřejné informace jak se lze účastnit soudního jednání, zatímco ostatní část veřejnosti jednak nedostala žádnou z těchto informací, jednak byla dezinformována o možnostech účastnit se soudního jednání. Tím došlo k vážnému omezení zásady veřejnosti soudu.

Jste, vážený pane předsedo, zodpovědný za porušení zásady rovnosti práv občanů, neboť došlo k třídění veřejnosti s cílem práva všem stejně zaručená jedné části poskytnout a druhé části odepřít. Druhá část veřejnosti byla navíc diskriminována natolik, že její členové nebyli vpuštěni do soudní síně, přestože nebyla zaplněná. Tím došlo k vážnému omezení zásady veřejnosti soudu.

Jste, vážený pane předsedo, zodpovědný za to, že jednání příslušníků SNB vybočilo z mezí zákonných pravomocí. Zjišťování totožnosti, zajišťování osob, jejich výsledky a osobní prohlídky nesměřovaly totiž ve své podstatě většinou k plnění úkolů dle Zákona o SNB, ale k evidenci a kontrole těch, kteří se chtěli pokojně zúčastnit hlavního líčení. Tím došlo k vážnému omezení zásady veřejnosti soudu.

Vážený pane předsedo, veřejnost soudu je zaručena nejen trestním řádem; je zaručena nejvyšším československým zákonem, Ústavou Československé socialistické republiky. Veřejnost soudu patří k ústavním zárukám zákonitosti soudního rozhodování. Jsem hluboce zarmoucen tím, že v případě Vámi řízeného hlavního líčení proti obžalovaným Petru Cibulkovi, Liboru Chloupkovi a Petru Pospíchalovi byla zásada veřejnosti soudu porušena. Každý občan Československé socialistické republiky je v takovém případě

oprávněn k hlubokým pochybám o zákonnosti soudního rozhodování.

V úctě

Jiří Müller

Jiří Müller
Jana Babáka 3-5
Brno

Na vědomí: rodiče obžalovaných
advokáti obžalovaných
Federální shromáždění ČSSR - ústavně právní výbor
Ministerstvo spravedlnosti ČSR
Generální prokuratura ČSR
občanská iniciativa Charta 77
občanská iniciativa Výbor na obranu nespravedlivě
stíhaných
Amnesty International

Městský soud v Brně
 čj. 5 T 233/78
 k rukám dr. Machourka
B r n o

V Praze dne 26. října 1978

věc: vyjádření k činnosti Petra Cibulky

Zasíláme Vám ve dvojím vyhotovení vyjádření k činnosti Petra Cibulky, nar. 27.10.1950, bytem v Brně, Vrázova 53, na základě Vaší žádosti, kterou jsme obdrželi dnešního dne.

Petr Cibulka podal přihlášku do Jazzové sekce Svazu hudebníků, Ke krčské stráni 611, 146 00 Praha 4, v létě 1974. Nejprve s námi udržoval písemný styk (upozorňoval zejména na zajímavé články v našem tisku, které by mohly obohatit naši publikační činnost) a po svém návratu ze základní vojenské služby, kdy nastoupil zaměstnání v Praze, se stal našim blízkým spolupracovníkem.

Zprvu byl pověřován manuálními pracemi (expedice materiálů), později k této činnosti přibýlo pořizování nahrávek z našich koncertů a úspěšně si vedl i jako autor článků o moderní hudbě.

Petr Cibulka je pilný, pracovitý a cílevědomý mladý člověk. Má výzdný cit pro objevování avantgardních směrů nejenom v umění, ale i v myšlení moderního člověka. V hájení svého přesvědčení je neúprosný, ale nikoliv zaslepený. Je zásadový člověk, krajně obětavý a v kolektivu nesmírně oblíben. Není nám známo, že by se kdykoliv stavěl proti zřízení. V Praze spolupracoval na většině akcí, pořádaných Jazzovou sekcí, jejíž činnost je schválena a sledována ministerstvy kultury a vnitra.

Nevíme, proč je Petr Cibulka v současné době ve vazbě. Jeho celý občanský profil, jak jsme měli možnost i ve svízelných organizačně-pracovních situacích poznat, byl vždy příkladný a proto se domníváme, že se jedná o zcela mimořádné vybočení u mladého emocionálně založeného člověka, který má kladný poměr k socialismu.

Jsme proto ochotni po návratu Petra Cibulky do Prahy kladně působit ve směru jeho další výchovy a to tak, aby v budoucnu u něj nedocházelo k vybočení z řádného občanského žití. Nabízíme proto soudu naši účinnou pomoc.

Karel Srp, místopředseda JS

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

75
Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

29. 10. 1978

Ahoj mami,

od svého posledního dopisu jsem dostal Tvůj dopis z 9.10., který mně přišel 25.10., a dopis od Martina Šimsy, za nějž mu moc děkuju a rád bych mu nechal vyřídit, že se těším na to, až si s ním znovu budu moct povykládat. ... ještě jsem nedostal balík, o který jsem psal před měsícem. Je mi to nějak divný. ... Zase byl mežitím jeden soud, zase odročený. Viděl jsem tam Vás, i tatínka a k mé velké radosti mnoho dalších venku. Byl jsem moc rád, že jsem tam spatřil mnoho známých tváří. Všiml jsem si, že Svátovi a Čárlymu zase trochu narostly vlasy a mávali tak vesele a radostně, že bych se býval musel i smát, tedy zdravím je, i Honzu H., kterého jsem tam rovněž viděl a další odsud z Brna, kterých tam taky bylo dost. Ale lépe než je všechny vidět je s nimi se všemi mluvit. I k tomu dojde, jenže nevím kdy. Snad to při příštím dopisu budu už vědět. I s váma všema doma bych raději mluvil, než si takhle psát. ... Mami, ty mně píšeš, že často nevyužívám těch čtyř stran, který můžu napsat, ale ono je to nesmírně těžké napsat vůbec ty čtyři strany. Hlavně proto, že se obávám, že se v těch dopisech bude objevovat mnoho stejného, protože nemám možnost kontroly nad tím, co jsem už psal a co ne. Sem přichází hrozně málo podnětů pro něco, o čem bych psal a stejně se sám sobě vždycky divím, že vždycky mám v tom dopise co napsat. Z těch lidí, co se tu už za mě vystřídalo, psal jen opravdu málokdo a obvykle ty jejich dopisy byly hrozně stejné, pořád dokola jenom - "mám se dobře, nic mně neschází, těším se na vás" atd. A to bylo všechno. ... A to nemluví o těch, kteří nikomu nic nenapsali, protože buď neměli komu, nebo se jim nechtělo. Já přirozeně nemůžu pochopit, jak tady v tom smutném nicnedělání může být někdo líný napsat pár slov domů, já jsem naopak rád, že vždycky napsat můžu, ale někdy prostě těch myšlenek není tolik, abych s něma popsal celý papír a nemá význam, abych se snažil jej celý popsat. Určitě se taky často v dopisech opakuju. A všechno, co bych rád napsal a vám chtěl říct, všechno taky bohužel napsat nemůžu, aby to došlo. Mezitím jsem četl dvě knížky. ... Teď tedy očekávám soud, který, doufám, už odročen nebude a konečně se na něm snad něco pořádného dozvím. ...

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

76
Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

30. 10. 1978

Milí rodiče,

...V Chrudimi byla výstava plakátů Alfonse Muchy (kopie byly hned rozprodané), ale bude opakovat - zapomněl jsem přesně kdy - asi v dubnu nebo září. ... V posledním dopise píšeš, že mně došly lístky na tři knihy z cizojazyčné literatury, to je přece jen trochu málo asi z 60 knih. Tak mi napište, co tam s tím dělají. ... Mimo desek a knih mi nic nekupujte. Kupte si raději něco sobě. Mami, následující text ihned, prosím Tě, rozešli - Rodina Šimsova - Všechny Vás srdečně zdravím. Hlavně Jana. ... Děkuji Vám za projev solidarity. Velice jste mě potěšili. Vojín Martin Šimsa - Milý Martine, děkuji Ti za pohled. Hlavně za toho Sartra. Už jsem na ten citát skoro zapomněl. Ta jedna věta vystihuje všechno. Brzy se za Tebou přijedu podívat. Budu rád, když mi odepíšeš. ... Petře a Hano, děkuji Vám za přání. Kdybyste mi chtěli odpovědět, tak napište mi, prosím Vás, co to bylo za filmy na semináři, jaké jsou v klubu - ty co neznám, divadla (Bambini di Praga) a podobně. ... Byl bych velice rád, kdybys mi objednal knihy hudebních textů, co má vydat Jazzová sekce ... Následující text všem stejně do dopisů v

Promítám si tady filmy - v duchu, zpívám si písničky Boba Dylana, Beatles, Marty Kubišové a především Karla Kryla a Svatopluka Karáska. Nebo taky V+W. Třeba - Život je jen náhoda, jednou jsi dole jednou nahoře. Z toho by si měli někteří lidé vzít poučení. Nepamatuji se už, kdo řekl: Lidé se dělí na tři druhy - na ty, kteří byli zavření, kteří jsou zavření a kteří budou zavření. Vzpomínám často na Sokrata, Karla Havlíčka Borovského a jiné podobné lidi. Často mi přichází na mysl výrok Voltaira: "Žijeme pouze dva dny a nestojí to za to klanět se před povedenými taškáři". Však taky za názory adresované mocným Francie mnohokrát pobýval v Bastile. Z toho, co jsem měl možnost si přečíst a nejvíce se mi líbí J.W.Goethe - ztracen statek - ztraceno něco
ztracena čest - ztraceno mnoho
ztracena odvaha - ztraceno všechno

za mně může odpovědět: Zbabělá myšlenka
úzkostné váhání
zženštilé zdráhání
bázlivý nářek
nezbaví svízeli nedá ti svobodu!
Navzdory násilí držet se zpříma
nikdy se nesklonit, sílu svou projevit
tak pomoci bohů si dobudu!

Ivan Alexandrovič Gončarov: "Uznávám dnes, že nepoznat utrpení znamená nepoznat život v jeho plnosti.. Ano, vidím, jak život nutně potřebuje ten boj a ty citové bouře, bez nichž by nebyl životem, ale uhníváním, spánkem. Kde končí boj, končí i život; jestliže člověk pracoval, miloval, radoval se, trpěl, rozčiloval se a vykonával své dílo, tím jediné žil. Vidím že všechno, co jsem dosud prožil, bylo jakousi obtížnou přípravou ke skutečné životní dráze, složitým poučením pro život. Cosi mi říká, že další cesta bude lehčí, klidnější, srozumitelnější. Temná místa se osvětlila, zadrhnuté uzly se samy rozvázaly: začínám mít dojem, že život je potěšením, nikoli zlem. Brzy znovu řeknu, jak krásné je žít!" Ve vězení jsem získal to, co jsem postrádal celý život - klid a vyrovnanost.

Libor

... Všem připiš, že odpověď posílám tak pozdě, protože mi dopisy došly kolem 10.10. Děkuji Vám za balíček. ... Do dopisů mi, mami, vypisuj nějaké sentence, úvahy z knih Malý inspiromat, Velký inspiromat a Druhá kniha aforismů - všechny jsou v oddílu filosofie nebo kousek za ním. Vypisuj mi z toho o pravdě, cti, charakteru, svobodě a podobně. A z knihy Člověk v zrcadle - existencialismus - Sartre, Camus nebo Schopenhauer, Nietzsche, Dostojevský, Kafka a podobně. 27. jsem dostal dopis z 23.10. ... Balíček se posílá až za 14 dní. ...

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 78
Mučednická 39
616 00 Brno

30. 10. 1978

... Dali mně všechno, tužky, gumu, takže kromě učebnic mně nic nechybí. Kalorí zde mám až nad hlavu, protože se tělo konečně přizpůsobilo dlouhodobé pasivitě a hlad už nemívám ... Jak si mám vysvětlit, žeš po 6 týdnech konečně dostala balíček? Neznamená to snad, že moje dopisy ze září začaly chodit? Tomu nechci ani věřit! Napiš, jak to je. Jinak jsem dostal tento pátek i Mladý svět. Fakt jsem ani nevěřil, že se mně to jenom nezdá. Nevím co se to děje, nedokážu si to vysvětlit. Jsem z toho tak šokovaný, že požádám písemně náčelníka věznice, aby mně byla vydána německá konverzace, která už 5 měsíců leží v mých osobních věcech. Původně mně totiž referent řekl, že nic podobného, co je zasláno v balíku, mně vydat nesmí, i když "Pravidla vnitřního pořádku ve věznici" tvrdí zcela jasně pravý opak. ... Po tom, co se stalo u soudu 3.10. si myslím, že je úplně jedno, kdo mě bude hájit. Bude to jen formalita. Přesto mi vadilo, že JUDr Dvořák neudělal podle mého názoru pro mou obhajobu maximum. Ani v opačném případě bych si iluze nedělal. !!. Ještě k tomu Mladému světu. Jsem rád, žeš ho poslala, ale je to trapný plátek bez jakékoli úrovně. Chtěl bych Ti navrhnout, abys zkusila místo něho posílat třeba 100+1 ZZ. Obsah je myslím hodnotnější a je tam mnohem víc ke čtení. ... Potřeboval jsem si venku promyslet spoustu věcí, ale neměl jsem na nic vůbec čas. Tady jsem konečně našel ideální podmínky k přemýšlení a to se projevilo i ve výsledcích, ke kterým jsem dospěl. ... Chovej se, prosím Tě, mámo, rozumně. Asi tak, jako kdybych byl na delší dovolené v Itálii, odkud Ti jednou za 14 dní píšu. To snad není věc, při které bys měla důvod trpět. ... Kup si předplatné do Divadla na provázku, do Janáčkovy opery, choď do Filmového klubu, čti - máme 5.000 knih.. Nebudeš mít vůbec čas myslet na to, co se se mnou děje. ...

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

79

11. 11. 1978

Ahoj mami,

... měl jsem z tvé návštěvy takovou radost, že k jejímu vyjádření dosud nebyla vynalezena slova, proto ji vlastně ani popsat nemohu. ... S novým zubním kartáčkem se zuby čistí skvěle, je to přímo požitek. ... Co se týče přečtených knih zde, tak za posledních čtrnáct dní pouze Jiráskovo Proti všem a část knihy, která je výběrem Nerudových fejetonů a básní. Jirásek byl pěkný.. Po hudbě se mně tady velmi stýská. Rád bych slyšel mnoho věcí, ale ze všeho nejraději a nejdříve Čajkovského koncert v b moll, ze kterého se mi tu v paměti ozývají ty nejskvostnější pasáže. ... Další dopis jsem v pátek dostal od Martina, moc mu za něj děkuju. Cituje tam z knihy žalmů a moc se mi to líbí. Rád bych také nechal pozdravovat paní Šimsovou, oba sourozence Martinovy a samozřejmě také pana Šimsu, lze-li mu to vyřídit. Píšeš, že mi někteří moji kamarádi hodlají napsat, to bych byl velmi rád, byl bych jim vděčný. Každý dopis je tady velmi radostnou a milou událostí. ... V příštím dopise už snad budu vědět víc o tom, jak dlouho zde mám být, pokud to znovu neodročí (snad ne), takže bych už další dopis mohl psát v klidnější náladě, buďto dobré nebo špatné ...

Závěrečné řeči, přednesené u hlavního líčení

Petr Cibulka:

Obžalobu jsem obdržel, porozuměl jsem jí, necítím se být vinen. Jsem obžalován prokurátorem z toho, že jsem měl do konce března 1978 v Brně organizovat vystoupení skupin a dodávám k tomu, že to bylo pouze do poloviny února.

Jednalo se pouze o dva koncerty a tím skončila celá má dvouměsíční činnost v tomto směru. Od organizování dalších koncertů jsem upustil zcela dobrovolně. V žádném případě tedy nelze tvrdit, že nebezpečnost mé činnosti je zvyšována obsahem a soustavností.

Co se týče pobuřujících projevů, které měly být obsaženy v textech a mluveném slově, nevím kde obžaloba došla k takovému nařčení. Koncertu jsem se zúčastnil a mohu potvrdit, že oba umělci zpívali skladby, které svým obsahem nemohly nikoho pobouřit. Může to dosvědčit J.R., P.M., M.Š. a J.A. a další. Navíc Vlastimil Třešňák hned po koncertu odejel do klubu SSM na Křenové, kde o hodinu později vystoupil s tímtež programem. Ku spokojenosti jak vedení klubu, tak účastníků. Tyto informace mám od Třešňáka a Beníška, se kterými jsem několik dní na to mluvil. Pokud ani to nestačí, žádám, aby byli jako svědci slyšeno odborníci, kteří sledují tvorbu všech našich lidových zpěváků od samého počátku. Ti snadno dokáží, že Třešňák nemá ve svém repertoáru žádné skladby, dotýkající se byť jen okrajově politických záležitostí, ale nikdy něco podobného ani neměl. To si lze ověřit na pásce, kterou má soud k dispozici. Jedná se totiž o umělce, který orientuje svou tvorbu zcela jiným směrem a něco podobného u něho nepřichází vůbec v úvahu. Tato skutečnost je dostatečně známa. Co se týče koncertu Hutky, v prosinci 1977 zpíval zde svůj běžný repertoár, se kterým již dlouhou dobu vystupuje, a to na koncertech v celé ČSSR. Dále v rozhlasu, televizi, a který je možno zakoupit na dlouho-
hrajících deskách a několika singlech. Že se jednalo o normální repertoár, mohu spolehlivě posoudit, protože skladby Hutky dobře znám, vlastním desky a již deset let sleduji jeho tvorbu. Ta byla vždy hodnocena čs. kritikou velmi pozitivně a je kladena za vzor všem našim umělcům. O tom nejlépe svědčí pochvalné zmínky v denním a speciálním hudebním tisku, který mám k dispozici. Výsledky nejrozličnějších anket, soutěž o Zlatého slavíka, kde Hutka patřil v poslední době k nejvážnějším konkurentům K.Gotta. Nedovedu si tedy vysvětlit, proč je Hutka za svou

činnost jedenkrát vynášen do nebe a kladen za vzor a na druhé straně, zdůrazňuji že za naprosto totožný repertoár, je možno někoho úplně jiného obvinít, že umožňuje šíření pobuřujících projevů a postavit ho před soud. Že se jedná o totožný repertoár i v Brně, neříkám jen pro formu. Zúčastnil jsem se festivalu populární hudby v Pezinku osobně, slyšel jsem několikrát jeho nahrávky a mohu tedy odpovědně tvrdit, že Hutka zpíval v Brně svůj stejný repertoár. To může potvrdit několik svědků, kteří se toho také zúčastnili, M.Š., V.H., P.M. a další.

Pokud by zvítězil názor pana prokurátora, nebyl bych souzen já, ale v první řadě odpovědní pracovníci televize, rozhlasu, Supraphonu, šéfredaktoři Populáru, Gramorevue, organizátoři festivalů, funkcionáři SSM a mnoho dalších, protože tito lidé nesou odpovědnost za to, že každý kdo je dnes hudební fanda, vyslovuje jméno Jaroslava Hutky a touží po seznámení s jeho tvorbou. Nebyť jich, ani já bych se až do konce života nedověděl, že kdesi žije nějaký Hutka. Protože jediný oficiální názor, který se ke mně prostřednictvím sdělovacích prostředků až do mého zatčení 15.4.1978 dostal, mluvil o Jaroslavovi Hutkovi jako o našem nejlepším zpěváku, na kterého můžeme být právem hrdí, neměl jsem opravdu žádný důvod tomu nevěřit. Tím spíš, že se sám o hudbu zajímám deset let, mohu tedy srovnávat a hodnotit, a můj osobní názor na Hutku a Třešňáka se naprosto shodoval s jinými odborníky. Přitom samozřejmě nikdo nepopírá, že v repertoárech našich písničkářů, oba výše uvedené nevyjímaje, jsou i skladby, které z pohledu socialismu kritizují různé nešvary našeho života.

Chtěl bych se teď vyjádřit k poslednímu bodu. Jsem rovněž obviněn z toho, že jsem rozšiřoval magnetofonovou nahrávku III.festivalu druhé hudební kultury. K tomu musím především říci, že jsem uvedenou pásku nešířil proto, abych útočil proti socialismu, jehož jsem přesvědčeným zastáncem, ale abych seznámil přátele, které to zajímá, s tvorbou našich nejprogressivnějších skupin. To je, jak sami uznáte, zásadní rozdíl. Navíc mám zcela odlišný názor na obsah nahrávek. Obžaloba totiž doslova tvrdí, že její obsah znevažuje čsl. dělnickou třídu, státní a společenské orgány i budování socialismu. Chtěl bych proto položit otázku, jestli je vůbec možné, aby člověk, který byl, je a bude dělníkem, a ví tedy nejlépe, jak vypadá obyčejný den normálního dělníka, mohl znevažovat

celou dělnickou třídu tím, že kriticky poukáže na některé měšťácké přežitky. Pro nikoho není přece tajemstvím, že špatná pracovní morálka, nevyužívání pracovní doby, alkoholismus, konsumní způsob života a další negativní jevy představují u nás ještě vážný, celospolečenský problém. S tímto stavem je nutno nekompromisně bojovat ve všech oblastech a všemi prostředky.

Co se týče nahrávky III. festivalu druhé hudební kultury, zde jsem již nemohl spatřovat nic protisocialistického, což jsem již ostatně vysvětlil, tím spíše, že mně šlo především o hudbu a textu jsem nevěnoval proto ani pozornost. Právě pro vysokou hudební úroveň nejlepších skladeb jsem s ní chtěl seznámit některé známé. Protože však vím, že názorový vývoj bezpečnostních aparátů všude ve světě se obvykle opožďuje za politickým vývojem, upozornil jsem v některých případech své známé na možné komplikace.

Co se týče okruhu mých zájmů, zde obžaloba buď vůbec neví co říká, nebo se záměrně snaží skutečnosti zkreslit, moje zájmy jsou totiž pozitivní. Zajímám se o literaturu, soudobé výtvarné umění, film a především se angažuji v oblasti nekonvenční hudby. Jak jsem již uvedl, o hudbu jsem se intenzivně systematicky zajímal deset let. Za tuto dobu jsem získal asi 1000 desek z celého světa. Pro informaci musím říci, že mám i něco přes 100 alb ruské vážné hudby a jazzu. Vedle toho se mně podařilo vybudovat velký archiv hudební literatury a spousty dalších materiálů, které mají vztah k hudbě. To mohou potvrdit moji přátelé i příslušníci StB, kteří u mne dělali domovní prohlídku. Stále ovšem ještě nevím, co je na mých zájmech tak výhradně protisocialistického, že to donutilo pana prokurátora zdůvodnit jimi moji údajnou nenávist k naší socialistické společnosti. Pravděpodobně i na důkaz mé nenávisti k socialismu jsem dal svoje znalosti i zkušenosti, hudební materiály, desky i aparaturu, čas a energii k dispozici naší společnosti. Od roku 1974 totiž spolupracuji s Jazzovou sekcí Svazu hudebníků ČSSR, bulletinem Jazz. Mohu s čistým svědomím říci, že jsem pro časopis udělal maximum, a to bez ohledu na čas, námahu, po případě různé starosti se zajišťováním akcí. Pomáhal jsem vždy tam, kde bylo nejvíce potřeba, bez jakéhokoliv nároku na odměnu. Naopak mohu dokonce tvrdit, že práce pro redakci je ruinající, protože k vypracování podrobné studie o nějaké významné tvůrčí osobnosti je potřeba získat např. hlavní anglické hudební časopisy od roku 1966, případnou existující literaturu, všechny desky, nějaké fotografie, překlady písní apod.

Znovu opakuji, že za čtyři roky práce pro Jazzovou sekci jsem neviděl ani korunu. Při tom to vše dělám dobrovolně a rád a žádné peníze jsem nechtěl, protože vím, že časopis je potřebuje na důležitější věci. Pravdivost všeho, co jsem zde uvedl, může potvrdit hlavní redaktor Karel Srp, zástupce Josef Skelník a další čelní redakce.

Libor Chloupek:

Necítím se vinným žalovaným trestným činem, neboť mně nebylo nic prokázáno, žádný z materiálů nemá protistátní a pobuřující charakter, vše, co je napsáno v knihách zakázaných spisovatelů, je pravdivé. Ať se již jedná o spisovatele Seiferta, Skácela, Budína, Václava Černého, Václava Havla, Ladislava Hejdánka, Ludvíka Vaculíka, Karola Sidona, Karla Šiktance, Milana Uhdeho, Jana Patočky, Jiřího Koláře, Pavla Landovského, Františka Pavlíčka, Oldřicha Mikuláška, Karla Pecky, Sergeje Machoně, Karvaše, Pavla Kohouta, Jiřího Lederera a dalších. Jen s tím, s čím nemohu souhlasit, je skutečnost, že jsou naše zákony demokratické. Toto pravda není, neboť nemohu souhlasit s ustanovením paragrafu 100, 101, 103 a s ustanovením paragrafu 29 trestního zákona o trestu smrti, neboť toto vše je naprosto nedemokratické. Nemohu také souhlasit s tím, jak je zacházeno se signatáři Charty 77, kteří jsou pronásledováni. Pokud se však někdo dopustil trestné činnosti, je to Státní bezpečnost.

Petr Pospíchal:

Vážený senáte, pane předsedo senátu, k celému trestnímu stíhání bych chtěl dodat, že se necítím žalovaným trestným činem vinným. To, že bych organizoval nějaké vystoupení, není pravdou. Michalu Horákoví a Jiřímu Resovi jsem některé písemnosti dal. Tím jsem se však trestného činu nedopustil. Písemnosti totiž neobsahovaly nepravdivé údaje, jak se praví v obžalobě. V některých případech jsem měl možnost sám se se skutečnostmi v písemnostech popisovaných natolik seznámit, že jsem o jejich pravdivosti zcela přesvědčen a nebylo by příliš těžké v některých případech toto také prokázat. Toto se konkrétně týká například v odůvodnění obžaloby uvedeného fejetonu Rudolfa Baťka - Vnuknutí o vniknutí - kde autor popisuje, jaké musel překonávat překážky při návštěvě na Silvestra 1977.

Před bytem občana ČSSR totiž stojí policejní ostraha, která

znemožňuje některým návštěvníkům vstup do jeho bytu, všichni se musí podrobit ~~kontrolě~~ občanského průkazu a osobní prohlídce. Kdekoliv, kdo by měl zájem se o tom přesvědčit, si může zajít do jeho bytu v Praze - Anglická 8, nebo do bytu dr. Ladislava Hejdánka, kde je podobná situace. Také v případě mluvčího Charty 77 dr. Patočky skutečně mohu potvrdit, že se pohřbu zúčastnilo asi 1000 lidí, že byli fotografováni, filmováni kamerami a že po celou dobu byla v okolí hřbitova taková úroveň hluku, aby nebylo možné slyšet slova faráře, který prováděl pohřeb. Já sám jsem stál od rakve kousek a mohu tedy potvrdit, že vzhledem k tomu, že nad hřbitovem kroužil vrtulník a vedle jezdily po silnici plochodrážní stroje, nebylo nic slyšet. To je jen jediný z mnoha příkladů, které bych mohl uvést. Proto mohu tvrdit odpovědně, že v písemnostech, ať již mnou nebo obžalovanými rozšiřované, nebyly uváděny údaje nepravdivé, ale že všechny písemnosti byly pravdivé. V průběhu soudního líčení nebylo také jasně řečeno nebo prokázáno, čím by zmíněné písemnosti byly schopny pobuřovat. Motivem mého jednání, o kterém obžaloba hovoří jako o jednání v rozporu se zákonem, rozhodně nebylo nepřátelství. Svými rodiči a prarodiči jsem byl vždy veden ke kladnému vztahu ke společnosti, k vidění své zodpovědnosti za dění, které se vytváří kolem nás všech, a taky ke kritičnosti k sobě a podle tohoto měřítko také k ostatním. Moje představitelnost o volném společenském uspořádání se nijak neliší od představ socialistických. K socialistickému zřízení mám úctu, jediné moje výhrady spočívají právě ve zmíněných událostech, ve věcech, o nichž jsem přesvědčen, že se neprovádí tak, jak by bylo možné. Jsem přesvědčen o tom, že kritika je samozřejmě věc potřebná, neboť upozorňuje na nedostatky. Vím však, že ani nepravdivost, ani pobuřující charakter zmíněných písemností prokázán nebyl, proto si také myslím, že bych neměl být odsouzen a žádám o zproštění viny v plném rozsahu a o okamžité propuštění z vazby. V případě, že bych byl odsouzen já, či ostatní spoluobžalovaní, bude tím zároveň odsouzena snaha všech poctivých lidí upozorňovat na nedostatky kolem sebe, které by ke společnému prospěchu nás všech mohly být vyřešeny, neboť se lidé budou důvodně obávat, že jejich kritická slova mohou být považována za pobuřující a že za ně mohou být trestně stíháni. Spoléhám však na to, že soud všechny okolnosti tohoto případu spravedlivě zváží a vynese spravedlivý rozsudek.

Městský prokurátor závěrem přednáší:

...uznat všechny obžalované vinnými ve smyslu obžaloby, neboť jejich vina byla jednoznačně prokázána, a to jak slyšenými svědky v průběhu hlavního líčení, tak i listinnými důkazy. Jedná se o trestnou činnost vysoce společensky nebezpečnou, jejíž společenská nebezpečnost je zvyšována tím, že obžalovaní trestnou činnost páchali v době zvýšené aktivity západní propagandy proti našemu státnímu a společenskému zřízení, a nakonec se tak obžalovaní stali prodlouženou rukou západní propagandy.

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jana Žižlavského a soudců Miloše Sysla a Jaroslava Jílka po hlavním líčení konaném dne 14. listopadu 1978

T a k t o :

Obžalovaní 1/ Petr Cibulka, nar. 27.10.1950 v Brně, dělník VDUP v Praze, bytem Brno, Vrázova č. 53, t.č. ve vazbě ve věznici MS Brno-Bohunice,

2/ Libor Chloupek, nar. 17.9.1955 v Brně, pracovník Státní vědecké knihovny, bytem Tábor č. 13, t.č. ve vazbě ve věznici MS Brno-Bohunice,

3/ Petr Pospíchal, nar. 16.4.1960 v Brně, učen n.p. TISK Brno, bytem Brno, B.Martinů 5, t.č. ve vazbě ve věznici MS Brno-Bohunice

j s o u v i n n í, ž e

Obžalovaný Petr Cibulka, obžalovaný Libor Chloupek a obžalovaný Petr Pospíchal

1/ od konce roku 1977 do konce března 1978 v Brně organizovali v bytě obžalovaného Petra Cibulky u příležitosti vystoupení zpěváků Jaroslava Hutky, Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška setkání, na nichž byly zpívány písně s textem a mluveným slovem a přehrávána magnetofonová páska, na kterých byla hrubým pobuřujícím způsobem napadána nynější politická situace v ČSSR a hanobeny dosažené výsledky v budování socialismu v naší republice. Dále zde byly čteny písemnosti s protisocialistickým obsahem a tyto ve větším rozsahu byly předávány nejméně 20ti přítomným dalším osobám

2/ v téže době a tamtéž předávali při různých příležitostech jiným osobám písemnosti rozmnožené Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchalem na psacím stroji, v jejichž obsahu byly uváděny nepravdivé zkreslené skutečnosti o vývoji v našem státě s hrubým tendenčním zaměřením proti socialistickému zřízení v našem státě. Obžalovaný Petr Cibulka rozmnožoval a rozesílal dalším osobám magnetofonové pásky s nahrávkami s protisocialistickým obsahem,

t e d y z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky nejméně dvě osoby pobuřovaly proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky,

příčemž obžalovaný Petr Cibulka z téhož důvodu umožnil šíření pobuřujících projevů proti socialistickému a státnímu zřízení republiky, čímž spáchal i

obžalovaný Petr Cibulka - tr. čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ odst. 2 tr. z.

obžalovaný Libor Chloupek a obžalovaný Petr Pospíchal - tr. čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a/ tr. zákona

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Petr Cibulka podle § 100 odst. 1 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 2 /dvou/ roků,

obžalovaný Libor Chloupek podle § 100 odst. 1 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 20 /dvacet/ měsíců,

obžalovaný Petr Pospíchal podle § 100 odst. 1 tr.z. s použitím § 79 odst. 1 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 11 /jedenáct/ měsíců,

odsouzení je u všech obžalovaných nepodmíněné.

Podle § 39 a/ odst. 2 písm. a/ tr.z. budou tresty vykonány v I. nápravně výchovné skupině.

Podle § 55 odst. 1 písm. b/ tr.z. se vyslovuje propadnutí psacího stroje ZETA čís. ZA 187835.

Podle § 55 odst. 1 písm. b/ tr.z. se vyslovuje propadnutí 7 /sedmi/ ks. magnetofonových pásek, které jsou vlastnictvím obžalovaného Petra Cibulky.

Podle § 73 odst. 1 písm. a/ tr.z. se vyslovuje zajištění závadných písemností, zajištěných při domovní prohlídce u obžalovaného Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala.

O d ů v o d ě n í

Z výsledků obžalovaných, ze svědeckých výpovědí, z listinných důkazů, ze znaleckého posudku znalce z oboru písmostnalectví a z oboru psychiatrie a z ostatních výsledků dokazování zjistil soud toto:

Obžalovaný Petr Cibulka se po dobu několika let velmi intenzivně zajímá o moderní hudbu a zejména o nekonformní skupiny Plastic People of the Universum, Umělá Hmota a DG 307 a další. V rámci těchto styků se postupně začal seznamovat i s představiteli tzv. Charty 77, projevil zájem o nelegálně vydávané dokumenty ohledně této Charty a další písemnosti, které ve

své podstatě jsou zaměřeny proti socialistickému zřízení v naší republice.

Pro svoje rozsáhlé znalosti nejen nekonformních skupin, ale i jazzové hudby jako celku a pro velké množství gramofonových desek i psaných textů navazoval prostřednictvím časopisu Melodie i na základě osobních kontaktů setkání zájemců o tyto formy hudby.

Za tím účelem zorganizoval společně s obžalovaným Liborem Chloupkem a obž. Petrem Pospíchačem ve svém bytě v Brně nejméně dvě setkání mladých lidí z dalších míst republiky. Setkání se uskutečnilo v měsíci prosinci 1977, další se pak uskutečnilo počátkem roku 1978. Na prvním setkání zpíval Jaroslav Hutka a na dalším pak Vlastimil Třešňák a Zbyněk Beníško. Každého setkání se zúčastnilo nejméně dvacet mladých lidí. Jak je již ~~shora~~ uvedeno, nejednalo se jen o účastníky z Brna, ale i z poměrně dalekých míst od Brna. Svědčí o tom účast Jana Horáka z Opavy, Renáty Holasové z téhož města, Jana Mazance z Břeclavi, Kamila Jelínka z Jablonce, okr. Senice, Čestmíra Vacíka z Hranic na Moravě. Na obou setkáních mimo běžně zpívaných písní byly zpívány i písně s protisocialistickým podtextem, zejména zaměřené proti kulturní politice v ČSSR a soc. zřízení vůbec. Mimo to byla přehrávána páska, na níž vedle nekonformní hudby jsou texty písní i mluvená slova, která svým způsobem znevažují dělnickou třídu, státní politické orgány a budování socialismu v naší republice. Tuto nahrávku obž. Petr Cibulka sám rozmnožil nebo nechal rozmnožit a jejich kopie předával dalším osobám v ČSSR na základě adres, které získal na svůj inzerát v hudebním časopise Melodie. Za každou takovou zásilku nahrávky na magnetofonovém pásku požadoval jmenovaný částku 160 Kčs.

Na setkání v bytě obžalovaného Petra Cibulky byly přítomným osobám k dispozici různé písemné materiály, rozmnožené ve více výtiscích na psacím stroji, jako např. Charta 77, dále dopisy představitelů této Charty, různé fejetony Ludvíka Vaculíka, Jana Patočky, Jaroslava Hutky a celá řada písemností, vztahujících se k Chartě 77. Šlo nejméně o 15 druhů různých písemností. Obsah těchto písemností hanobí socialistický vývoj a státní zřízení v našem státě. Mimo jiné na setkání byl čten i leták pod názvem Nežít se lži od Solženicyna, který vyzývá k naprosté pasivitě veřejného a politického života. Účastníkům byl k dispozici i další

letáček psaný psacím strojem, který propagoval vydání Solženicynovy knihy Souostroví Gulak v českém znění od určitého švýcarského nakladatele. Některé písemnosti byly čteny nahlas, jiné se účastníci četli sami a měli možnost si je volně při odchodu vzít domů.

Obž. Petr Cibulka počátkem roku 1978 požádal L. Šimončiče z Bratislavy, aby rozmnožil na psacím stroji obsáhlý dopis Václava Havla s názvem Pan dr. Gustáv Husák, generální tajemník ÚV KSČ. Rozmnožené stejnopisy měl předat dalším osobám a na důkaz, že opis provedl, požadoval obžalovaný vrátit jednu kopii opsané písemnosti. Obsah této písemnosti hrubým způsobem napadá socialistické zřízení v naší republice, hanobí ekonomické a politické výsledky dosažené v posledních letech v našem státě a postoje našich pracujících k socialistickému zřízení. Obž. P. Cibulka v dopise, který poslal L. Šimončičovi, nabízel tomuto rozmnožování dalších písemností s protisocialistickým obsahem, zejména z oblasti Charty 77.

Obž. P. Cibulka počátkem r. 1978 požádal J. Adámka z Brna o rozmnožení pomocí fotokopie článků z emigrantského časopisu Listy, které jsou vydávány v zahraničí. Obsah článků v Listech je protisocialistický, neboť útočí na vedoucí úlohu KSČ v našem státě a znevažuje výsledky dosažené při budování socialismu.

I Libor Chloupek se podílel na organizování setkání mladých lidí s pražskými zpěváky v bytě obž. P. Cibulky. Společně se jmenovaným a P. Pospíchálem zorganizoval koncem r. 1977 nebo počátkem r. 1978 nelegální vydávání tzv. edice Petlice, kterou organizuje L. Vaculík. O množství knížek z této edice, které měl k dispozici obžalovaný, svědčí protokol o domovní prohlídce jmenovaného. Obž. Libor Chloupek rozšiřoval některé výtisky z této edice v okruhu svých známých. Šlo zejména o výtisky s názvy Rozhovory J. Lederera s L. Vaculíkem, P. Kohoutem, V. Havlem a dalšími, dále s názvem Totální nasazení, Vlastní glosy ke kacířským esejům od J. Patočky a další písemnosti, které všechny svým obsahem hanobí současné společenské a státní zřízení v republice.

O neobvykle širokém množství písemností s protisocialistickým obsahem svědčí protokol o domovní prohlídce u obžalovaného Libora Chloupka a zejména ta skutečnost, že mnoho materiálů měl v několika výtiscích někdy až 13krát. Šlo o písemnosti z okruhu Charty 77, fejetony L. Vaculíka, otevřené dopisy signatérů Charty 77 a další.

O značné aktivitě obž. Libora Chloupka na setkání mladých lidí v bytě obž. P.Cibulky svědčí skutečnost, že L.Chloupěk vybíral peníze na úhradu nákladů, spojených s cestou pražských zpěváků do Brna a diskutoval o špatné organizaci, kterou vedl s obž. Cibulkou.

I obž. Petr Pospíchal se podílel na organizování setkání mladých lidí v bytě Petra Cibulky. Svědčí o tom úzké kontakty s Petrem Cibulkou, diskuse o špatné organizaci a zejména pak dodávání protisocialistických písemností na tato setkání. Sám obžalovaný veřejně projevoval svůj kontakt s představiteli a signatáři Charty 77 jak v Brně, tak i v Praze. Jmenovaný dostával materiály od signatářů Charty 77, tyto rozepisoval na psacím stroji vždy v nejméně loti výtiscích, rozšiřoval materiály mezi další osoby, mezi jinými i obž. Petru Cibulkovi a L.Chloupkovi. Šlo o písemné materiály, týkající se zejména Charty 77, např. Komu patří pomsta od J.Patočky, svazek textů Když-bledý soumrak padne nad Něvou, Vnuknutí o vniknutí, Politická situace kolem Charty 77 od Zdeňka Mlynáře a celé množství dalších písemností s protisocialistickým obsahem. Obž. Petr Pospíchal předával protisocialistické materiály i v restauraci na tř.Říjnové revoluce v Brně dalším osobám. Jmenovaný se podílel i na organizování tzv. Pochodu solidarity jako protestu proti povinnosti vykonávat vojenskou základní službu v ČSSR. Tohoto pochodu se v r. 1977 sám zúčastnil a je spoluautorem zprávy o Pochodu solidarity, která byla zveřejněna v emigrantském tisku v zahraničí.

Obž. Petr Cibulka se necítí vinným žalovaným tr.činem.

V přípravném řízení obžalovaný doznal, že L.Šimončíčovi nabídl k rozepsání dopis Václava Havla s názvem Pan dr, Gustáv Husák, generální tajemník ÚV KSČ a dopis byl pak skutečně rozepsán. Dále přiznává, že jednu nahrávku na magnetofonové páse rozšiřoval. V lednu 1978 se ve svém bytě setkal s přáteli a tuto přehrál. V bytě bylo asi 20 osob. Pásku poslal J.Adámkovi za 160 Kčs a dále pásku obdrželi 3-4 osoby, celkem jich rozdál 7-10 kusů. Obžalovaný přiznává, že se v jeho bytě objevila v několika výtiscích Charta 77 a fejetony L.Vaculíka, přítomní si je četli a rozebrali si je. U hlavního líčení obžalovaný pak podstatně zúžil svoje doznání s přípravného řízení jen na žádost k L.Šimončíčovi o opis dopisu V.Havla generálnímu tajemníku dr Gustávu Husákovi a nabídku několika magnetofonových pásek pro zájemce. Domnívá se však, že v této činnosti

není nic trestného, neboť dopis V.Havla byl napsán před několika lety, sám pisatel za něj trestán nebyl, dopis volně koluje v Praze a z tohoto důvodu sám také nemůže být stíhán. Pokud pak jde o rozšiřování magnetofonové nahrávky, uvedenou nahrávku šířil jen proto, aby seznámil přátele s tvorbou našich nejprogresivnějších skupin. V žádném případě nechtěl útočit proti socialismu a dělnické třídě, neboť sám je dělníkem a chtěl jen poukázat na některé nešvary v naší společnosti. Obžalovaný popřel, že by požádal svědka J.Adámka o fotografické rozmnožení článků z emigrantského časopisu Listy, vydávaného v zahraničí. Prohlášení Charty 77 měl u sebe, chtěl si jen udělat vlastní názor na obsah, proto si půjčil originály, tyto si opsal na stroji a originály pak vrátil. Tyto materiály však dále nerozšiřoval. Nebylo prokázáno, že by jednal z nepřátelství proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení.

Obžalovaný Libor Chloupek se rovněž necítí vinným žalovaným tr. činem. Přiznává, že písemnosti, které u něho byly zajištěny, dostal, nejsou proto jeho vlastnictvím, nýbrž jsou vlastnictvím osoby jemu velmi blízké, o které nechce vypovídat. Popírá, že by organizoval nelegální vydávání edice Petlice. Stejně pak popírá, že by rozšiřoval písemnosti, týkající se Charty 77. Vystoupení zpěváků z Prahy neorganizoval. Pouze přiznal, že při vystoupení V.Třešňáka od přítomných vybral nějaké finanční částky, tyto zapsal na kousek papíru a částku předal V. Třešňákovi. Jednalo se o přátelský dar k úhradě jeho cesty a nákladů z Prahy do Brna. Vybírání peněz se ujal zcela dobrovolně, protože někdo z přítomných se k tomu neměl. V žádném případě toto však není možno považovat za organizování setkání Vl. Třešňáka v bytě P.Cibulky. Obžalovaný popírá, že přebíral některé písemnosti z oblasti Charty 77 od P.Pospíchala a že by osobně písemnosti jmenovanému dával. Mimo jiné obžalovaný uvedl, že mu nebylo nic prokázáno, žádný z materiálů o kterých byla řeč nic protistátního a pobuřujícího neobsahuje. Vše, co je napsáno v knihách zakázaných spisovatelů, je pravdivé. Se vším, co je uvedeno v těchto knihách, souhlasí.

Obžalovaný Petr Pospíchal v přípravném řízení přiznal, že některé písemné materiály, které dostával od různých osob, rozepisoval a některé pak předával dalším osobám. S Chartou 77

se seznámil prostřednictvím M.Šimsy, který mu ji dal přečíst. Jmenovanému dal dále přečíst fejeton L.Vaculíka Šálek kávy při výslechu. Některé dokumenty opsal na psacím stroji své matky. Materiály rozepisoval v loti vyhotoveních, několik výtisků dal Šimsovi, zbytek dalším osobám. Seznámil se s dalšími osobami, majícími vztah k Chartě 77 a to se Šabatou, Mezníkem, Tesařem. V Praze u Němců se seznámil s Petrem Cibulkou. Do Prahy jezdil se Šimsem. Z Prahy také vozil písemnosti. Různé písemnosti dostával i od P.Cibulky. Písemnosti rozepisoval a vrátil Šimsovi a Cibulkovi a dále je dával těm osobám, které mu je dali a poté dalším zájemcům, jako např. M.Horákovi, Z.Bučkovi, L.Chloupkovi, P.Novotnému a Jiřímu Resovi. Zúčastnil se v bytě P.Cibulky vystoupení Vl.Třešňáka: tehdy bylo v bytě asi 15 osob, byl tam i L.Chloupek.

V průběhu vystoupení se objevily písemnosti Charty 77 a okruh dokumentů k Chartě 77. Objevil se i leták, propagující knihu Solženicyna Souostroví Gulak. To vše se událo v únoru 1978. Tehdy byla ona diskuse mezi Cibulkou, Šimsem, Novotným a Chloupkem o špatné organizaci. L.Chloupek měl vztah ke knihám, které vyšly v edici Petlice. Obžalovaný připouští, že písemnosti, které rozepsal, se nacházely v držení u L.Chloupka. Dne 2.7.1977, kdy se uskutečnil Pochod solidarity, složili text, pod kterým se několik účastníků podepsalo. Nevěděl, že text bude otištěn v zahraničí. Přes toto doznání se obž. Petr Pospíchal necítí vinným žalovaným tr. činem. Žádná písemnost totiž neobsahovala nepravdivé údaje. V některých případech se měl možnost přesvědčit o pravdivosti písemností a je zcela přesvědčen, že vše, co je napsané je pravdivé. Proto písemnosti, rozšiřované jím samotným nebo dalšími dvěma spoluobžalovanými jsou pravdivé.

Svědék Jan Horák u hlavního líčení potvrdil, že dne 27.1.1978 měl služební cestu do Brna i se svojí dívkou Renatou Holasovou a dne 29.1.1978 byl v odpoledních hodinách na návštěvě u Petra Cibulky. V bytě bylo asi 20 osob. V místnosti kolovaly ve velkém množství materiály, mající vztah k Chartě 77, které byly očíslovány, déle tam byl rozhovor J.Patočky s nizozemským předsedou vlády, nějaká výpověď o zatčení manželky Pavla Kohouta, fejeton J.Hutky a fejeton L.Vaculíka. Tyto materiály si jen zběžně pročetl a přesto, že mu byly nabídnuty, si je pro nezájem nevzal. Koncem měsíce března obdržel od

P.Cibulky nabídku magnetofonové pásky, za kterou jmenovaný žádal 160 Kčs. O nahrávku neměl zájem, proto na dopis neodpověděl. Návštěva u Petra Cibulky udělala na svědka dojem, jako by navštívil nějaké spiklence.

Naprosto shodně se svědkem Horákem vypověděla i svědkyně Renata Holasová.

Ze svědecké výpovědi Josefa Adámka vzal soud za prokázáno, že se svědek seznámil s obžalovaným P.Cibulkou prostřednictvím obž. P.Pospíchala. Svědek se sešel s obž. Petrem Cibulkou asi třikrát. Poprvé se zdržel v bytě P.Cibulky přes noc, podruhé byl na setkání s Jaroslavem Hutkou, který během zpívání vykládal historky ohledně svého zadržení. Během vystoupení se vybírali peníze. K dalšímu setkání přišlo kolem vánoc 1977, šlo o setkání náhodné a při tomto setkání obž. Petr Cibulka ukázal svědkovi fotokopie nějaké písemnosti a zeptal se jej, zda by tuto písemnost nemohl nějakým způsobem rozmnožit. Jednalo se o nějaké Listy. Svědek nejprve přislíbil, ale později doma, když zjistil, že jde o písemnost zaměřenou proti našemu zřízení, se rozhodl, že je rozmnožovat nebude. Učinil proto úmyslně velmi špatné fotokopie, které byly rozmnožené a velmi špatně čitelné a jak písemnost, kterou obdržel od obž. P.Cibulky, tak i rozmnožené fotokopie vrátil obž. P.Cibulkovi. V měsíci březnu obdržel od P.Cibulky zásilku, která obsahovala magnetofonovou pásku s nahrávkami. Sám osobně P.Cibulku o pásku nežádal a P.Cibulka za pásku požadoval částku 160 Kčs. Částku 160 Kčs pak dal do schránky na bytě, kde bydlí matka obž. P.Cibulky. Dodatečně pak dobrovolně magnetofonovou pásku předal orgánům bezpečnosti.

Svědék Ladislav Šimončíč je z Bratislavy a s obžalovaným P.Cibulkou se seznámil o letních prázdninách 1977 v Pezinku na festivalu mladých hudebních skupin. Později byli spolu v písemném styku. Na podzim 1977 obdržel svědek od P.Cibulky dopis, ve kterém obžalovaný uváděl některé údaje o hudebních skupinách jako Plastic People, Umělá Hmota a další. Mimo jiné se svědka dotazoval, zda zná dokument Charty čís. 13 a pokud má o ni zájem, navrhoval mu, že mu písemnost zapůjčí. Po krátké době obdržel od obž. P.Cibulky další dopis, kterým poslal obžalovaný písemnost na zeleném průklepovém papíru s názvem Pan dr Gustáv Husák, šlo o dopis a výzvu, aby svědek tento dopis rozepsal. Dále měl požadavek, aby mu původní dopis i s jednou kopií vrátil. Písemnost pak měl rozdat spolehlivým

kamarádům. Svědek pak skutečně dopis V.Havla opsal a podle požadavku obžalovaného mu pak originál i opis zaslal. Později obdržel od obžalovaného magnetofonovou nahrávku z III.festivalu druhé kultury s žádostí, aby svědek nahrávku rozmnožil a rozšířil mezi další spolehlivé osoby. Svědek si pásku přehrál a zjistil, že páska obsahuje nahrávky hudebních skupin Plastic People, Umělá Hmota a další s mluveným slovem Ivana Jirouse, písně Světi Karáska a další.

Svědék Michal Horák u hlavního líčení uvedl, že se s obž. Petrem Pospíchálem seznámil prostřednictvím svého kamaráda. Petr Pospíchal se svědkovi nabídl, že mu zapůjčí Chartu 77. To se později také stalo a mimo Chartu 77 od P.Pospíchala obdržel celou řadu dalších písemností. Prostřednictvím P.Pospíchala se pak seznámil i s L.Chloupkem, kterého viděl na několika akcích. Společně byli na několika přednáškách, kde bylo svědkovi řečeno, aby na přednášky přivedl ještě další spolehlivé kamarády. Je faktem, že P.Pospíchal měl poměrně dobré informace jak o Chartě 77, tak i o změnách ve vedení Charty. Stejně tak je pravdou, že si vypůjčil od P.Pospíchala celou řadu různých písemností, které si opsal vlastní rukou a originál potom vrátil P.Pospíchalovi.

Svědék Jiří Res zná obž. P.Cibulku z výkonu vojenské základní služby. S obžalovaným se stýká protože mají totožné zájmy, a to o hudbu a literaturu. Svědek se zúčastnil koncertu, pořádaného v bytě P.Cibulky, kde tehdy bylo asi 20 lidí. V bytě P.Cibulky byl asi 5krát. Od P.Cibulky obdržel strojopis textu o třetím hudebním obrození, týkající se československých hudebních skupin undergroundu. Jak je již shora uvedeno, v bytě P.Cibulky se účastnil koncertu, kde zpíval Jaroslav Hutka a kde zjistil, že J.Hutka upustil od svého původního repertoáru, jak jej znal z dřívější doby, a zpíval texty, které měly politický podtext. Ve svých textech zpíval o tom, jak je persekuován a kritizoval různé nedostatky. Vzpomíná si, že byla zpívána také nějaká píseň o Havlíčkovi. Nevzpomíná si, že by za jeho přítomnosti byly rozdávány na koncertu nějaké písemnosti. Prostřednictvím P.Cibulky se seznámil s Martinem Šimsou a Petrem Pospíchálem. S P.Pospíchálem se stýkal v průměru 1x za týden až 14 dnů

v restauraci Na můstku v Brně na tř.Říjnové revoluce. V této restauraci obž. P.Pospíchal vykládal jak svědkovi, tak i dalším přítomným, že má styky s představiteli Charty 77 v Praze. Na důkaz o těchto stycích dával přítomným číst různé materiály, týkající se Charty 77 a dalších písemností, např. fejetony. Svědkovi se dostala také do rukou i písemnost od Solženicyna Nežít se líží. Kde k této písemnosti došel, na to se již nepamatuje.

Ze svědecké výpovědi Vítězslava Holaty vzal soud za prokázáno, že se svědek seznámil s P.Cibulkou, P.Pospíchalem a L.Chloupkem. Nejprve se svědek seznámil s P.Cibulkou a teprve dodatečně se všemi ostatními. S Petrem Cibulkou se seznámil prostřednictvím svého kamaráda Jiřího Rese. Sám svědek se zajímá o hudbu a to převážně o jazz. Jiří Res se seznámil s P.Cibulkou na vojně a Res řekl Holatovi, že Petr Cibulka má velké množství gramofonových desek a magnetofonových nahrávek. V bytě P.Cibulky byl jednak jen s Petrem Cibulkou a později tam byl v době, kdy v bytě byl rovněž zpěvák Jaroslav Hutka z Prahy. Tehdy bylo v bytě 15-20 osob. Na koncertě J.Hutky se nic zvláštního nedělo. Petra Cibulku pak svědek navštívil ještě několikrát. Při jedné návštěvě mu Petr Cibulka dal přečíst nějaké fejetony od J.Hutky: vzpomíná si, že se jednalo o fejeton Mám s ním starosti a později další fejeton Staroměstský orloj. Později ještě četl fejeton od L.Vaculíka Jaro je tady, ale nevzpomíná si, kdo mu jej dal přečíst. Domnívá se, že to byl Petr Pospíchal. Od Martina Šimsy se dověděl, že existuje edice Petlice, kterou organizuje Ludvík Vaculík a že knihy jsou vydávány v počtu asi 16ti výtisků.

Hana Zlatušková u hlavního líčení uvedla, že se s Liborem Chloupkem seznámila prostřednictvím svého bývalého žáka Daniela Šebesty. V pozdější době se setkala s Liborem Chloupkem ve filmovém klubu. Bavili se spolu o literatuře a tehdy L.Chloupek řekl, že má známého v antikvariátě na České ulici a že může obstarat některé knížky. Později L.Chloupek zanechal svědkyni doma v obálce asi 2 nebo 3 brožované knížky, psané na psacím stroji a pokud si svědkyně vzpomíná, jedna knížka měla název Vlastní glosy ke kacířským esejům od J.Patočky. Později ji stejným způsobem předal další knížky, z nichž si vzpomíná na knihu od Jana Hanče s názvem Události a dále na knížku Rozhovor s Ludvíkem

Vaculíkem. Takto uváděla skutečnosti svědkyně v přípravném řízení. U hlavního líčení svoji svědeckou výpověď poněkud změnila v tom směru, že se domnívala, že jde o knihy, které ji zanechal Libor Chloupek, neboť toto ji také sdělil, ale osobně od něho žádné knihy nepřebírala. Knihy vždy měla doma, byly přebírány někým jiným. Se žádným jiným, který by mohl knihy zanechávat doma, se z antikvarátu neznala.

Svědék Jan Mazanec se seznámil s Petrem Cibulkou prostřednictvím inzerátu, který P.Cibulka uveřejnil v hudebním časopise Melodie, kde nabízel k výměně prodej nebo koupi textů k LP deskám zahraničního původu. Petra Cibulku později navštívil v říjnu 1977 v jeho bytě. Později byl v bytě asi v měsíci únoru 1978 a tehdy bylo v bytě více lidí, domnívá se, že se jednalo o počet kolem 15ti lidí a tehdy v bytě vystupoval písničkář Vlastimil Třešňák a nějaký Beníšek. Sám žádnou písemnost tehdy nečetl, ale ví, že v bytě kolovaly nějaké písemnosti. Jeden z přítomných vybíral peníze a to 50,- Kčs od každého účastníka. Podle fotografie pak dodatečně poznal, že šlo o Libora Chloupeka. V měsíci březnu nebo začátkem dubna 1978 obdržel na dobírku od P.Cibulky magnetofonovou pásku s nahrávkou nějakého hudebního festivalu druhé kultury. Tuto pásku si v žádném případě u P.Cibulky neobjednával. Dobírku přebírala svědkova sestra: nevěděla o čem se jedná a proto částku 160 Kčs zaplatila.

I svědek Kamil Jelínek se seznámil s P.Cibulkou prostřednictvím inzerátu v hudebním časopise Melodie. Bylo to v roce 1975. Tehdy P.Cibulka nabízel k výměně různé gramofonové desky, časopisy i plakáty a další věci, týkající se hudby. K prvnímu setkání a nakonec také poslednímu s Petrem Cibulkou došlo někdy začátkem února letošního roku. Na toto setkání byl pozván obž. P.Cibulkou na koresp. lístku. P.Cibulka uváděl, že v uvedenou dobu bude u něho Vl.Třešňák, který bude mít koncert. V bytě u P.Cibulky bylo v době, kdy zpíval Vl.Třešňák a Zbyněk Beníšek asi 15 osob. Mezi přítomnými tehdy kolovaly nějaké výtisky nebo písemnosti, týkající se Charty 77. Tyto písemnosti se mezi přítomnými četli. Písemnosti tam byly ve více vyhotoveních. Sám svědek si vzpomíná na dokument Charty č.6. Dále svědek četl letáček s názvem nežít se lží, který, jak poznal, pocházel od Solženicyna a vyzýval lidi, aby nedělali to, s čím nesouhlasí, nedívali se na televizi, nechodili na schůze atd. Na letáčku byla rovněž uvedena adresa nějakého

švýcarského nakladatelství, které propagovalo vydávání Solženicynovy knížky Souostroví Gulag v českém jazyce. Svědek si všiml, že některé písemnosti, týkající se Charty 77 si někteří přítomní brali s sebou. V průběhu koncertu vznikla diskuse o špatné organizaci, která spočívala v tom, že na koncertě bylo málo lidí. Šlo o výčitky P.Cibulky a L.Chloupeka vůči další osobě, kterou svědek neznal. Na koncertě vznikla také diskuse, jak koncert zaplatit. L.Chloupek a P.Cibulka začali mezi přítomnými vybírat peníze. Každý účastník měl zaplatit 50,- Kčs. Koncem měsíce března nebo začátkem dubna 1978 obdržel svědek od P.Cibulky dopis, kterým mu jmenovaný nabízel nahrávku s našimi undergroundovými skupinami jako Plastic People a pod. Vzhledem k tomu, že o pásku neměl zájem a tento druh hudby jej nezajímá, neodpověděl. Sám obžalovaný P.Cibulka mu písemnosti, týkající se Charty 77, nenabízel. Tyto písemnosti poprvé viděl v bytě P.Cibulky. Vzpomíná si však, že obž.P.Cibulka se všemi přítomnými tehdy hovořil v tom smyslu, že pokud někdo má možnost písemnosti, které se tam četly, rozmnožit, že by to bylo dobré.

Svědkyně Dagmar Hlavsová byla požádána Vítězslavem Holatou o to, zda by mohla přepsat nějaké básně. Řekla, že nemá doma psací stroj. Tento psací stroj pak obdržela od Vítězslava Holaty a Jiřího Rese, ale pro nedostatek času nic neopisovala.

Svědek Čestmír Vacík se rovněž seznámil s P.Cibulkou prostřednictvím inzerátu v časopise Melodie. V měsíci lednu 1978 byl svědek pozván do bytu P.Cibulky, kde měl zpívat J.Hutka. Pozvání přijal a do bytu P.Cibulky se dostavil. V bytě P.Cibulky bylo v době koncertu 30 až 40 lidí. V průběhu koncertu se mezi všemi přítomnými objevily výtisky různých dokumentů Charty 77, které tam byly ve větším množství a v několika vyhotoveních. Svědek sám četl 1 výtisk, který pojednával o diskriminaci některých hudebníků a zpěváků. Ostatní písemnosti nečetl, protože ho nezajímaly. Koncert však byl velmi krátký, neboť Jaroslava Hutka musel rychle odjet do Prahy, neboť se měl údajně dostavit na VB. Když svědek odcházel, bylo mu řečeno, aby se dostavil do bytu P.Cibulky, neboť za 14 dní bude vystupovat další zpěvák z Prahy Vl.Třešňák. Do bytu P.Cibulky se skutečně dostavil a tehdy zpíval Vl.Třešňák se Zbyňkem Beníškem. V průběhu koncertu byla diskuse o špatné organizaci. V průběhu vystoupení L.Chloupek vybíral od každého

účastníka po 50 Kčs. Před vystoupením Vl. Třešňáka obdržel svědek od P. Cibulky magnetofonovou pásku. Tato magnetofonová páska byla přehrávána v bytě P. Cibulky při předcházející návštěvě svědka, kde čekali na pražského zpěváka Hutku. Později byl svědek s P. Cibulkou pouze v písemném styku a P. Cibulka mu nabízel na odkoupení další magnetofonovou pásku s nahrávkami našich undergroundových skupin.

Z listinných důkazů, které byly konstatovány u hlavního líčení, bylo zjištěno, že k osobě obžalovaného Petra Cibulky se vztahuje dopis V. Havla adresovaný dr. Gustavu Husákovi, generálnímu tajemníku ÚV KSČ: jde o zelený průpis, který obž. P. Cibulka zaslal svědkovi Ladislavu Šimončíčovi do Bratislavy, jak již shora uvedeno a uvedený svědek poslal zpět jak zelený průpis tak i další kopii, kterou přepsal na svém vlastním psacím stroji. Uvedená písemnost je pobuřujícího charakteru, má vyloženě protisocialistický charakter, protože útočí proti našemu státnímu a společenskému zřízení.

Naše současná politická situace je charakterizována vysokou aktivitou občanů jak ve veřejném životě, tak i na pracovištích, kde soutěží nesčetné množství brigád socialistické práce, plánované úkoly jsou v mnoha podnicích vysoce překračovány a jestliže někdo (Václav Havel) podezírá pracující, že vše dělají ze strachu, pak každý pracující poctivý člověk je hluboce pobouřen tímto neodpovědným počínáním jedince.

Z dopisů obž. Petra Cibulky L. Šimončíčovi je patrné, že jmenovaný nabízí svědkovi písemnosti z oblasti Charty 77 a čs. undergroundu a vyzývá ho k rozšiřování těchto písemností a dále nabízí magnetofonovou nahrávku III. festivalu 2. hudební kultury s tím, že i tuto má rozšiřovat v okruhu svých dobrých známých.

48 fotokopii časopisu čs. opozice Listy, které obžalovaný Petr Cibulka předal k fotografickému rozmnožení J. Adámkovi, svědčí o intenzivní činnosti obž. Petra Cibulky, neboť Listy útočí na základní zásady socialistického společenského zřízení a usilují o zvrát socialismu a nastolení předúnorových buržoasně demokratických poměrů.

Z dopisu obž. P. Cibulky zasláního J. Horákovi do Opavy je patrné, že i tomuto svědkovi byla nabízena k odkoupení magnetofonová nahrávka III. festivalu 2. hudební kultury.

Dopisy P. Cibulkovi od Č. Vacíka, A. Jirčíka, Urbana, Pavla Krále a Ivana dokumentují rozšiřování magnetofonové nahrávky III. festivalu 2. hudební kultury.

Z přehrání magnetofonové pásky, kterou rozšiřoval obž. P.Cibulka je patrné, že nahrávka na uvedený magnetofonový pásek je pobuřující a každého poctivého občana urážející. Jde zejména o Dělníkův den, Kontrola OP, Červený vejločky, Bojí se, Mají tě v ohrádce, Copak jste lidičky, Moláčkové moji.

Stejně je tomu s Prohlášením Charty 77, dopisem Jiřího Palase adresovaného L.Chocholouškově do Armádní redakce čs. televize, s články Poučení-kapitola 1, texty písní 1977 - Jaroslav Hutka, Sokrates, Havlíčku Havle, Krásný je vzduch, Národ sobě, fejetony J.Hutky Mám s ním starosti a Chorále.

Zpráva o III.českém hudebním obrození nemá s kulturou naprosto nic společného, naprosto pomíjí reálný svět a život, jde v pravém slova smyslu o degeneraci kultury na něco, co nemá spojitost s životem člověka a v žádném případě nemůže člověku jako kultura sloužit.

K osobě obžalovaného Libora Chloučka se vztahuje seznam účastníků vystoupení VI.Třešňáka, na kterém Libor Chloupek vybíral od každého účastníka 50 Kčs a vlastnoručně si poznamenával jména a částku, kterou každý účastník zaplatil. Poznámkový blok Libora Chloučka dokumentuje rozšiřování záhadných výtisků edice Petlice, Charta 77-dokument č.11, Charta 77-dokument č.12, Pochod solidarity, Zpráva o pochodu, Chilský manifest, Danielovo evangelium, Audience od V. Havla, Odmítnutí povolávacího rozkazu, fejeton od Ludvíka Vaculíka Komu patří pomsta, Ze života od Jiřího Mllera, Případ Ziny Kočové, K případu Jaroslava Hutky, Otevřený dopis gen.taj. ÚV KSČ s.Husákovi od J.Slánské, Dopis gen.taj.s.Husákovi od J.Zv., Milý Heinrichu Bölle od Jaroslava Seiferta, Církev v MLR, Poslední slovo Dr.Kriegla na zas. ÚV KSČ dne 30.5.1969, Poučení-kapitola 1, Hlavní líčení, Odmítnutí povolávacího rozkazu od A.Březiny, Závěrečná řeč.

K osobě obžalovaného Petra Pospíchala se vztahují tyto listinné důkazy: Rozhovor s paní doktorkou, Lukáš Tomin, Prohlášení Charty 77, fejeton od Ludvíka Vaculíka Jaro je tady, Krásný je vzduch, Litvínov, Dopis ministerstvu kultury týkající se J.Hutky, Zdeněk Mlynář: Politická situace kolem Charty 77, Charta 77-dokument č.10, Zpráva o III.českém hudebním obrození, Charta 77-dokument č.11.

Vzhledem k tomu, že vznikly pochybnosti o trestní odpovědnosti obž. L.Chloučka, byl vyžádán znalecký posudek znalců

z oboru psychiatrie, kteří vypracovali znalecký posudek, ve kterém uvedli, že obžalovaný je osobou s nezávažnou duševní poruchou s tzv. schizoidní psychopatií s distymiemi, kde vedoucím příznakem je labilnost myšlení, neochota k jakémukoli kompromisu a citová chudovost. Tato duševní porucha, která je přítomna u jedince intelektuálně normálního nevede ke ztrátě ani ke ztížení schopnosti rozpoznávací či ovládací. Obě tyto schopnosti byly u obžalovaného Libora Chloupka v době páchání tr. činnosti zachovány.

Ke zjištění, na kterých psacích strojích a které písemnosti kdo z obžalovaných psal, byl vypracován znalecký posudek z oboru písmoznalectví. Znalec ve znaleckém posudku uvedl, že písmoznaleckou expertýzou bylo zjištěno, že sporné písemnosti vyhotovené na psacím stroji byly vyhotoveny na následujících strojích, které jsou uvedeny před údaji o přílohách psaných na jednotlivých psacích strojích:

1/ Consul, model standartní č. AF 2839-24330 slovenské osazení. Psací stroj je majetkem Ladislava Šimončiče z Bratislavy, přílohy č. 2,3,4,5. Jedná se o písemnosti psané současně v jedné serii a to o přílohy č. 2,4 a 5 jako kopie. Písemnosti jsou adresovány Váženému panu dr Gustavu Husákovi, generálnímu tajemníku ÚV KSČ /15 listů/.

2/ Consul, model standartní, výr.č. 02 81 80 majetek Státního výzkumného ústavu textilního Veverská Bitýška;

příloha č.6 Prohlášení Charty 77, kopie, 3 listy

7 dopis adresovaný L.Chocholouškovi Armádní redakce
čs.televize Praha, kopie, 1 list

10 Jaroslav Hutka-Texty písní 1977, originál, 5 listů

11 Jar. Hutka-Texty písní 1977, kopie příl. č.10

12 Jar. Hutka - Chorál-fejeton, kopie

29 Danielevo evangelium, kopie, 6 listů

3/ Consul, model standartní, výr.č. 10 41 34 majetek ing.

Pavla Adámka

příloha č.9 Poučení-kapitola 1, originál, 3 listy

14 Modlím se k Bohu, kopie, 1 list

20 Zdeněk Mlynář: Politická situace kolem Charty 77,
prvních pět stran, originál

25 Charty 77-dok. č.12, kopie, 3 listy

4/ ZETA, model standartní s dlouhým válcem, výr.č. ZA 187 835
majetek Petra Pospíchala

13 dopis adresovaný čs.televizi, Ústřední redakce
politického vysílání, Praha, kopie, 1 list

15 Rozhovor s paní doktorkou-Lukáš Tomin, kopie, 11 listů

17 L.Vaculík: Jaro je tady, kopie, 2 listy

18 Krásný je vzduch, kopie, 2 listy

- 24 Charta 77-dok. č.11, kopie, 2 listy
 26 Pochod solidarity, kopie, 3 listy
- 5/ Chevron, model cestovní, výr.č. 604 12223 majetek Šimsy
- 19 Dopis adresovaný Ministerstvu kultury ČSR, Praha, originál, 2 listy
 27 Zpráva o pochodu, 2 kopie pořízené současně
 30 obálka č.1-Když bledý soumrak padne nad Něvou, první čtyři listy, kopie
 33 obálka č.2-Audience, kopie, 19 listů
 34 obálka č.2-Odmítnutí povolávacího rozkazu, kopie, 2 listy
 35 obálka č.2-L.Vaculík: Komu patří pomsta, kopie, 3 listy
 36 obálka č.2-Ze života..., kopie, 1 list
- 6/ Consul, model přenosný, výr.č. 222.1 52744 majetek Věry Cibulkové

- 31 obálka č.1-L.Vaculík: Morčata, kopie, 3 listy
 32 obálka č.1-L.Vaculík: Morčata, kopie, jeden list pořízený současně s přílohou č. 31

Sporné písemnosti vyhotovené písmem spontánním a hůlkovým psali následující pisatelé:

Petr Cibulka

- 63 a 64 Dopis zasláný na adresu L.Šimončič, Bratislava
 65 Dopis Vážený příteli ze dne 1.4.1978
 68, 68a:dopis zasláný na adresu L.Šimončič, Brat.
 69, 69a:dopis zasláný na adresu L.Šimončič, Brat.

Libor Chloupek

- 66 poznámky se jmény různých osob
 67 sešitek s různými poznámkami
 37 poznámky na výkresové složce

Ladislav Šimončič

- 60 a 61:dopis zasláný na adresu Petr Cibulka
 52 obálka s adresou Petr Cibulka, Praha

Z provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že všichni obžalovaní svým jednáním naplnili znaky trestného činu pobuřování a to obžalovaný Libor Chloupek a Petr Pospíchal podle § 100 odst.1 písm.a/ tr.z. a obžalovaný Petr Cibulka podle § 100 odst.1 písm.a/ odst.2 tr.z. Trestná činnost obžalovaných byla plně prokázána a to všemi důkazy, které u hlavního líčení byly provedeny. Jde zejména o svědecké výpovědi svědků, kteří byli slyšeni u hlavního líčení, popř. svědků, jejichž svědecké výpovědi byly u hlavního líčení přečteny. Všichni svědci mimo svědka Holaty a Mazance a částečně svědka Rese jednoznačně potvrdili, že v bytě u Petra Cibulky v době, kdy se setkání zúčastnil Jaroslav Hutka, popř. Vlastmíl Třešňák nebo Zbyněk Beniško, tam bylo 20 lidí, že tam byly čteny písemnosti mající vztah k Chartě 77, popř. fejetony Ludvíka Vaculíka, popř. dalších pisatelů. Stejně tam byla propagována kniha sovětského

za ochranu práv a svobod v pojetí západní ideologie ve spojitosti s Chartou 77 a i u hlavního líčení vystupovali jako mučedníci socialistického společenského zřízení. Je třeba si uvědomit, že převážná většina pracujících naší republiky, a nakonec to musí přiznat i naši nepřátelé v zahraničí, hodnotí naše společenské zřízení jako vysoce humanitní, kde veškerá péče a starost státních a stranických orgánů směřuje k péči o člověka, o jeho blaho a na úseku školství a zejména sociálního zabezpečení, se řadíme na jedno z předních míst na celém světě a jestliže se obžalovaní jednostranně zaměřují na zveličování a neobjektivní hodnocení i případných formálních nedostatků, pak tak nemohou činit z ničeho jiného než z nepřátelství. Navíc je třeba poznamenat, že se nemohou hájit, že si těchto skutečností nebyli vědomi, jak se snažili hájit u hlavního líčení. Odsouzení Charty 77 na počátku minulého roku byla dána v hromadných sdělovacích prostředcích velká publicita, bylo jednoznačně konstatováno, že jde o písemnost v celém rozsahu protisocialistickou. Tisíce pracujících se nakonec jak v tisku, rozhlase i televizi v tomto směru vyjadřovali a Chartu 77 jako protisocialistický pamflet odsoudili. Nakonec nepřátelství je možno ještě dovést z toho, že obžalovaní propagovali citáty a texty občanů našeho státu, o kterých je notoricky znám jejich nepřátelský postoj k socialistickému společenskému a státnímu zřízení, byli prakticky jejich mluvčími a zastávali stejná hlediska. Stanoviska mluvčích Charty 77 a obžalovaných nakonec zcela shodně korespondují s našimi emigranty v zahraničí, o jejich nepřátelském postoji není naprosto žádných pochyb. Obžalovaní rozšiřovali protisocialistické materiály v období zvýšené nepřátelské propagandy vůči republice, neboť tato propaganda má jednoznačný cíl vyvolat u občanů nepřátelskou náladu vůči budovatelskému úsilí a znevážit dosavadní výsledky obětavé práce našich pracujících. Obžalovaní se tak nakonec stali prodlouženou rukou této nepřátelské propagandy. Obžalovaní naplnili i další znak tohoto tr. činu, t.j. že pobuřovali nejméně dvě osoby, jak bylo prokázáno, protisocialistické materiály byly publikovány a rozšiřovány vždy před více jak 20 osobami. Je také pravdou, že uvedené materiály byly schopné nepřátelskou náladu vyvolat. U obžalovaného Petra Cibulky pak jde navíc o skutečnost, že ve svém bytě umožnil šíření uvedených protisocialistických materiálů.

Je třeba ještě poznamenat, že žádný z obžalovaných není souzen pro své politické názory, naše státní a společenské zřízení ještě nikoho za politické přesvědčení nepostihlo, ale obžalovaní jsou souzeni za konkrétní činnost proti republice, za konkrétní šíření protisocialistických materiálů, které ve své podstatě směřují proti základním zásadám našeho státního a společenského zřízení, t.j. proti vedoucí úloze KSČ, která je nakonec zakotvena v článku 4 Ústavy, která je základním zákonem naší republiky, proti Národní frontě jako svazku pracujících měst a venkova, nebo v několika materiálech se ostře útočí proti jednotě naší společnosti a aktivitě občanů ve veřejném a politickém životě.

Jednání obžalovaných je pro společnost nebezpečné. Nakonec společenská nebezpečnost je široce rozvedena shora. Obžalovaní proto naplnili znaky žalovaného tr. činu jak po stránce objektivní, tak i subjektivní.

Při rozhodování o uložení trestu bylo vycházeno z ustanovení § 23 a 31 tr.z. Podle zprávy z místa bydliště jsou obžalovaní hodnoceni kladně, k jejich dosavadnímu způsobu života není závažnějších připomínek. Svými zaměstnavateli jsou hodnoceni jako průměrní pracovníci. Obžalovaný Libor Chloupek nebyl dosud soudně stíhán, obžalovaný Petr Cibulka byl sice 1x soudně trestán pro trestný čin výtržnictví podle § 201 odst.1 tr.z., k tomuto odsouzení však nebylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti, neboť obžalovaný se ve zkušební době osvědčil.

Obžalovaným nic nepolehčovalo a nic nepřitěžovalo. Po zhodnocení společenské nebezpečnosti jednání a osob obžalovaných dospěl soud k závěru, že tresty je třeba diferencovat podle intenzity trestní činnosti u každého obžalovaného. Tresty byly u všech obžalovaných uloženy podle § 100 odst.1 tr. zákona a u obžalovaného Petra Pospíchala s použitím § 79 odst.1 pro ukládání trestu mladistvým, neboť tento obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako mladistvý.

Nejintenzivnější činnost byla u obžalovaného Petra Cibulky nejen co do obsahu, ale i do skutečnosti, že obžalovaný dával k dispozici svůj byt k šíření protisocialistických a pobuřujících projevů a proto mu byl uložen trest OS v trvání 2 roků, obžalovanému Liboru Chloupkovi trest OS v trvání 20 měsíců a obžalovanému Petru Pospíchalovi vzhledem k tomu,

že se tr. činností dopustil jako mladistvý, trest OS v trvání 11 měsíců. Okolnosti případu vylučují uložení podmíněných trestů, neboť u všech obžalovaných jde osoby silně narušené a výchovným trestem nelze dosáhnout účelu trestu. Všichni obžalovaní u hlavního líčení setrvali na tvrzení, že se ničeho trestného nedopustili a s tím, co dělali, vyslovují plný souhlas. Za tohoto stavu byly proto tresty u všech obžalovaných uloženy jako nepodmíněné s tím, že budou vykonány v I. nápravné výchovné skupině, neboť žádný z obžalovaných nebyl dosud ve výkonu trestu odnětí svobody.

Podle § 55 odst.1 písm.a/ tr.z. bylo vysloveno propadnutí psacího stroje ZETA č. ZA 187835. Uvedený psací stroj je majetkem obž. Petra Pospíchala a tohoto stroje bylo užito k spáchání tr. činu, neboť Na psacím stroji byly rozepisovány pobuřující písemnosti. Je proto na místě, aby uvedený psací stroj propadl.

Podle § 55 odst.1 písm.b/ tr.z. bylo vysloveno propadnutí 7 kusů mg pásků. Tyto pásky jsou vlastnictvím obž. Petra Cibulky a byly určeny ke spáchání tr. činu, neboť jak je shora uvedeno, obsah těchto pásek má protisocialistický a pobuřující charakter, jak nakonec je rozvedeno v odůvodnění rozsudku.

Podle § 73 odst.1 písm.c/ tr.z. bylo vysloveno zabránění závadných písemností, zajištěných při domovní prohlídce u obž. Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala. Stalo se tak proto, že obecný zájem vyžaduje, aby nebyly dále rozšiřovány pobuřující a protisocialistické materiály a bude proto na místě, aby uvedené písemnosti byly zničeny.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání a to do 8 dnů ode dne doručení ke krajskému soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu.

Městský soud v Brně
dne 14.listopadu 1978

JUDr Jan Žižlavský
předseda senátu

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných - Sdělení č.55

Dne 14.11.1978 proběhla před senátem městského soudu v Brně (předseda senátu Žižlavský, prokurátor Chudoba) závěrečná část hlavního líčení v tr. věci proti Petru Cibulkovi, Liboru Chloupkovi a Petru Pospíchalovi - hájili je advokáti Machourek, Rezek a Urválková. Všichni jsou obviněni z tr. činu pobuřování (§ 100/1a tr.z., P.Cibulka navíc § 100/2 tr.z.) a jsou od dubna 1978 ve vazbě ve věznici v Brně-Bohunicích.

Údajná trestná činnost měla spočívat v tom, že: v bytě P.Cibulky se účasti asi 20 osob konaly dva soukromé koncerty zpěváků Jaroslava Hutky (který se mezitím vystěhoval z republiky) a Vlastimila Třešňáka, kteří prý ve svých písních pobuřovali proti čs. státnímu zřízení a jeho vymoženostem; obvinění prý při různých příležitostech rozšiřovali magnetofonové nahrávky neoficiálních hudebních skupin, strojopisy literárních děl v Československu nepublikovaných autorů a texty Charty 77.

Při hlavním líčení bylo vyslechnuto 11 svědků a konstatovány materiály odňaté při domovní prohlídce v bytě P.Cibulky nebo získané z jeho neprávem zadržované korespondence (mg. nahrávky a text dopisu V.Havla prezidentu Husákovi z r.1975), odňaté při prohlídce v bytě L.Chloupka (strojopisy mnoha literárních děl a některé texty Charty 77) a dobrovolně vydané P.Pospíchačem (několik textů Charty 77). Přes námitky obhájců soud bez důkazu předpokládal, že obžalovaní, kteří se sotva znali, jednali ve vzájemném srozumění a tedy jako spolupachatelé téhož tr. činu. Soud odmítl vyslechnout zpěváky J.Hutku a V.Třešňáka. Soud rovněž zamítl návrh obviněných, aby bylo v rámci důkazního řízení zkoumáno, zda obsah inkriminovaných materiálů je vskutku lživý, protisocialistický a pobuřující.

Prokurátor charakterizoval počínání obžalovaných jako vysoce společensky nebezpečné, neboť působili zejména mezi mládeží a stali se v době, kdy ČSSR a ostatní státy světové socialistické soustavy byly vystavovány pomlouvačné kampani západní propagandy v souvislosti s desátým výročím internacionální pomoci "prodlouženou rukou" těchto nepřátelských sil. Proto navrhl tresty v horní třetině trestní sazby.

Obhájci poukázali na formální nedostatky soudního řízení, konstatovali, že spáchání trestného činu nebylo obžalovaným prokázáno ani co do skutkové podstaty, ani co do zákonem

požadované subjektivní podmínky (nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení), a navrhli, aby všichni tři obžalovaní byli zproštěni viny v plném rozsahu.

Závěrečné řeči obžalovaných vyzněly neobyčejně důstojně. Bylo patrné, že tito mladí lidé jsou odhodláni hájit pravdu s plným vědomím, že si tím ještě zhorší svou momentální těžkou situaci. Všichni důrazně popřeli, že by jednali z nepřátelských pohnutek. Petr Cibulka hovořil o svém dlouholetém zájmu o současnou hudební tvorbu, které se věnoval v rámci činnosti jazzové sekce. Hudební nahrávky neoficiálních skupin i zpěváků sledoval pro jejich vysokou uměleckou úroveň. Dopis V. Havla Husákovi ho zaujal zejména pro obsáhlou kritiku kulturní politiky - takovou kritiku považuje stále za aktuální. Libor Chloupek se hájil tím, že je stíhán za vlastnictví pravdivých a umělecky vysoce hodnotných textů a své tvrzení dokazoval konkrétním rozbohem některých děl. V polemice s oficiálním tvrzením (V. Bilak), že u nás nesmí publikovat jen několik jedinců, zpanětlil nadiktoval do protokolu několik desítek známých českých autorů, jejichž díla jsou nyní v ČSSR zakázána. Plně se ztotožnil s tím, že Charta 77 tuto situaci kritizuje. Upozornil na nedostatečnost, nedemokratičnost mnoha čs. zákonů, zvláště některých paragrafů tr. zákona, a odsoudil trest smrti jako zcela odporující zásadám humanismu. Vznášel obvinění, že StB svými způsoby práce (jako příklad uvedl porušení listovního tajemství u P. Cibulky) a soud svou předpojatostí porušují Ústavu ČSSR a mezinárodní pakty, obsažené ve vyhlášce č. 120. Petr Pospíchal uvedl, že od dětství byl vychováván ke kritickému myšlení. Sám se přesvědčil (a dokládal to na příkladech), že Charta 77 je pravdivá a odsoudil pronásledování jejích stoupenců. Vyslovil naději, že soud odliší pozitivní význam kritiky a její přínos od nepřátelských úmyslů a že všechny obviněné osvobodí. V opačném případě by rozsudek považoval za odsouzení všech kriticky myslících, zejména mladých lidí.

Soud shledal obžalované vinnými ve smyslu obžaloby a odsoudil je k nepodmíněným trestům odnětí svobody v I. nápravě výchovné skupině: P. Cibulku na dva roky, L. Chloupeka na 20 měsíců a P. Pospíchala (jako mladistvého) na 11 měsíců. Všichni obžalovaní se okamžitě odvolali, prokurátor se zatím nevyjádřil. L. Chloupek prohlásil, že se odvolává také k Mezi-

národnímu soudu pro lidská práva ve Strasburku a že okamžitě zahahuje protestní hladovku. Naopak předseda senátu uvedl, že obžalovaní měli být souzeni vlastně pro podvracení republiky. Sdělil, že žádost o propuštění P.Pospíchala se zamítá, protože prý tento se tak "hrdinsky" stavěl ke své činnosti, že je nebezpečí, že by v ní po propuštění z vazby pokračoval.

Závěr hlavního líčení vyzněl jako veřejná (byť kromě objednané "veřejnosti" byly do soudní síně vpuštěny prakticky jen rodiny obžalovaných) obžaloba praktik, které se pomocí tr. zákoníku snaží umlčet legální kulturní a občanskou aktivitu. Na kritické a věcné argumenty dikázala státní moc nalézt jedinou odpověď: tvrdé tresty těmto mladým dělníkům, kteří mají být v "nápravně výchovných ústavech" napravováni ze své touhy jednat čestně a pravdivě. Jak jsme již zdůraznili (Sdělení č. 42), nejde v tomto případě jen o ojedinělý akt justiční represe, ale o útok na celou československou neoficiální kulturu. Výbor se plně solidarizuje s obžalovanými i s jejich počináním a znovu vyzývá k účinné solidaritě všechny lidi dobré vůle - doma i v zahraničí.

17. listopadu 1978

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

26. 11. 1978

Milí rodiče,

... Jak vyplynulo z dopisu, vidím, že máte stále ještě dost značně zkreslenou představu o životě v NVÚ. Za sedm měsíců jsem měl možnost si přečíst 19 dopisů, sedm pohledů, asi 5 dobrých knih, stranický tisk a 250 stran vyšetřovacích spisů s moc pěknými výpověďmi. ... Nemohu číst ani noviny, jaké chci. Pouze stranický tisk. Nemohu pracovat. Vím, že je to dost těžké, ale zkuste si jenom představit, že sedíte sedm měsíců na židli v místnosti o sedmi a půl metrech. Navíc, co mi posíláte, Vám přijde asi zpátky, dle vyjádření referenta. Prý se to moc rozmnožilo a nemá to kdo roznášet. Přitom vím, že to chodí jen nám třem. Tak mě napadá, co by dělali, kdyby každému chodilo třikrát čtyřikrát víc dopisů. A ty se musí číst. Ono jde spíš o to, že bychom se měli příliš dobře. Advokát mi říkal, že část lidí z "mého" okruhu přijala moji řeč negativně. A že moje řeč byla projevem pózy, pozérství (doufám, že to mluvil za sebe), že jsem se nechal unést a že neměla v daných podmínkách adresát a. Kolik omylů, nepochopení a mnohdy i naivity. Již od 26.4. bylo jasné, jak budu mluvit. Vyznělo to asi dost citově, ale nenačázím se v normálních podmínkách a mluvil jsem o věcech, které se mne hluboce dotýkají. Nemluvil jsem k těm přítomným. Můj projev měl svůj účel. Domnívat se, že jsem někomu poškodil a že kdybych nemluvil nebo mluvil jinak, že to mohlo být lepší, je bláhovost. V této frašce života již byly role dány. Když se někdo kaje ... tak o něm říkají, že je ubožák, aniž by se zamysleli nad tím, jestli vůbec mají právo to říkat, a když někdo řekne to, co je nutno říci, tak se to "vysvětlí" - je pozér. Kristus praví - "nesuďte, abyste nebyli souzeni". Víc již mluvit nebudu. Ne snad proto, jak si někdo myslí, že bych změnil náhled na situaci, ale proto, že jsem všechno řekl a nemám, proč bych se opakoval. ... Napiš mi, jestli mi P. objednal nějaký ty knihy a cizojazyčné literatury. Ono to tady není skutečně žádná velká zábava a já budu rád, že aspoň vím, co mi došlo. ... Napište mi ... co je s Jar. Šabatou. Přeji Vám všechno nejlepší k vánocům a do Nového roku. Pošlete za mě, prosím Vás, přání do Nového roku a k vánocům rodině Šimsově, Šabatově, Standovi Homolovi se ženou, Jiřímu Müllerovi, Martinu Šimsovi, Petrovi a Haně, Papírkovi - Milošovi s rodinami, do Přílohan, Dobšic, Znojma, paní Handlířové a kolegům. Přeji dobrý rok 1979 Pavlovi, Jarkovi,

Sváťovi Karáskovi a Karlu Soukupovi a dalším charakterním lidem..
Děkuji

Libor

Pozn.: Tento dopis byl doručen 23.12.1978

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková 111
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

26. 11. 1978

Ahoj mami,

zase čtrnáct dní uteklo a tak píšu další dopis. Od posledního dopisu, který jsem psal, jsem od nikoho ani dopis ani pohlednici nedostal ... Dostal jsem ale několik dalších časopisů, tentokrát jich bylo asi 5, takže se jim to tady přestává líbit ... Ta pošta jinak funguje hrozně, a to mně ovšem dost vadí, protože když nic nedostanu, nemám vlastně co psát. S mojí léčbou to pokračuje tak, že to vlastně nepokračuje, na horský slunce nechodím dál a líná mně přestali dávat a zásyp prý není. Byl jsem však znovu u té kožní doktorky a ta mi řekla, že mám domů napsat o ty vakcíny ... aby kdokoli z rodiny ty vakcíny vzal a zanesl je sem na bohunickou bránu, že je to pro zdravotní středisko. ... když já jsem je upozorňoval, že dopisy chodí domů až měsíc ... tak nevěřili a říkali, že snad týden, to jo, ale měsíc že ne. Asi si mysleli, že si vymýšlím. Takže teď uvidíme, jak dlouho to bude trvat. ...

Nyní je už po soudu 14 dní. Ještě nemám rozsudek, takže se to k tomu odvolacímu soudu asi zase potáhne: rád bych ale, aby to bylo ještě letos. Jinak musím říci, že ačkoli ten rozsudek byl o něco vyšší než jsem čekal a že mě taky ten soud řádně rozčílil, tak jsem nyní už o dost klidnější než předtím. ... Nyní už dny nepočítám od toho dne, kdy jsem sem přišel, ale odečítám k tomu dni, kdy odejdu. Takže ode dneška mě tady například čeká ještě 129 dní. Utečou rychle (snad) ... Akorát mě mrzí moc ty vánoce, že budu tady a ne doma. To co jsem mluvil u toho soudu, tě moc rozesmutnilo, jak jsem si stačil všimnout, ale snad mi to odpustíš. Po tom, co řekl Petr C. A libor, jsem toto musel říct. Vím, že tam mnoho věcí bylo zbytečných a třeba i špatných, ale to se nedá nic dělat, říkal jsem to takřka improvizovaně mimo pár poznámek, co jsem s sebou měl. Především mě nesmírně naštvale to, když Pavel vešel do těch dveří žádat předsedu senátu o to, aby Zuzana, a jak jsem pochopil i Joža, mohli dovnitř. Celou tu řeč jsem dobře slyšel, Petr C. také pochopil o čem jde a podíval se na mne moc a moc smutným pohledem a já jsem potom jen trochu pokyvoval hlavou nad tou nehoráznou bezcitností, jaké jsem byl svědkem, když předseda senátu Pavlovi odpověděl "jste tam dva, ne? to musí stačit". Velitel eskorty mě okřikl, abych toho pokyvování hlavou nechal, poslechl jsem ho tedy a ani jsem se mu nesnažil nic říct. Já nevím, tito lidé snad skutečně mají velmi málo citu, jinak to snad není možné. To ve mně natolik rozproudilo krev spolu

s ostatním, co se tam dělo, že jsem skutečně nemohl mluvit jinak, prostě to jinak nešlo, i když nyní vím, že to bylo značně nesourodé. Je to těžké vysvětlovat, já vím. Děkuju aspoň moc těm, co nám zamávali, bylo to moc povzbuzující. Nyní už tedy čekám jenom na soud odvolací, ale od něj vlastně ani nějakou změnu moc nečekám, neboť postoj krajského soudu k věci se už ukázal při projednávání mých žádostí.

... Z knížek jsem za posledních čtrnáct dní četl jen výběr Nerudových fejetonů a článků a pár básní. Velmi mě to zaujalo, moc se mně to líbilo. Mnoho zajímavých myšlenek, tyto články si i po stu letech zachovaly v mnoha věcech vysokou aktuálnost.. Mám už krátkou tužku a s tou se špatně píše

Ahoj Petr

P.S. Teď když jsem dopis dopsal jsem si všiml, že venku napadl sníh a zmocnila se mě hrozná lítost, že si na něj nemůžu ani sáhnout, takže až příští zimu. Marek s Dickem asi právě mají velikou radost, že?

Dne 14. listopadu 1978 byli před senátem městského soudu v Brně souzeni Petr Cibulka, Libor Chloupek a Petr Pospíchal. Všichni byli obviněni z trestného činu pobuřování. Toho se měli dopustit tím, že organizovali soukromé koncerty, nahrávali na magnetofonové pásky hudbu nekonformních zpěváků a skupin, opisovali literární díla autorů, kteří v ČSSR nemohou publikovat a texty Charty 77. Soud shledal všechny obžalované vinnými ve smyslu obžaloby, přestože obhájci prokázali, že k spáchání trestného činu nedošlo ani co do skutkové podstaty, ani co do zákonem požadované subjektivní podmínky (nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení), a odsoudil je k nepodmíněným trestům odnětí svobody. Všichni obžalovaní se odvolali.

Skutečnost, že proti občanům ČSSR, kteří se v souladu se svými zájmy a platnými čs. zákony nebojí hledat pravdu, lásku a život v současném zmateném světě, postupují státní orgány represivními a zastrahovacími prostředky, nás nemůže nechat lhostejnými, právě naopak, a zároveň nás naplňuje smutkem a obavami. Proč musí tři mladí lidé ztrácet víru a síly ve vězení, a to za činnost, která je zcela legální? Jsme přesvědčeni, že se naši kamarádi v ničem neprovinili proti čs. zákonům a že se pouze snažili o pravdivý a čestný život. S vyneseními rozsudky nesushlasíme a žádáme jejich zrušení. Na podporu naší žádosti a zároveň jako výraz solidarity s třemi nespravedlivě odsouzenými jsme společně s vězněným Liborem Chloupkem ode dne soudu 14. listopadu zahájili řetězovou hladovku.

Obracejme se na vás - jako k instituci, která celý případ převezme a bude rozhodovat o jeho výsledku - s žádostí, abyste vše znovu důkladně uvážili. Takové kruté tresty mohou mladým lidem jediné uškodit. Zároveň vás žádáme, abyste se zasadili o neodkladné propuštění Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala z vazby.

Pavel Manoušek, Radomír Doupovec, Dušan Skála, Dáša Hlavsová,
Petr Novotný, Hana Malásková, Marie Adámková, František Matula

Milí přátelé!

V polovině listopadu, jako již mnohokrát v posledních dvou letech, jsem se zúčastnila soudního řízení s mladými lidmi, kteří se octli na lavičce obžalovaných pro své přesvědčení. Tito mladí lidé - Petr Cibulka (dvacetiosmiletý), Libor Chloupek (dvacetitřiletý) a Petr Pospíchal (pouze osmnáctiletý) svou obhajobou dokázali usvědčit naši společnost ze zrahy na jejích vlastních zákonech, protože pouze tak je možné, aby byl kdokoliv odsouzen pouze za své přesvědčení a rozšiřování kulturních hodnot, které oficiálně mají být popřeny. Setkala jsem se zde s jejich mladými přáteli a společně jsme vzpomínali i na ty, které tento soud potkal již dříve, a uvědomovali jsme si, že tento soud může být za dané situace kdykoli vyřčen i nad námi a nad tisícem dalších lidí v naší zemi. Hovořili jsme o tom, že brzy budou vánoce - tyto svátky míru, dobré vůle a lidského společenství. Přitom řada našich přátel nezasedne s námi a se svými nejbližšími k štědrovečernímu stolu. Z lítosti nad touto skutečností přišli tito mladí lidé na nápad, pro který mne získali svou opravdovostí.

Třicet hodin, t.j. od 12 hod. dne 23. prosince do 18 hodin dne 24. prosince 1978 strávíme hladovkou za naše politické vězně.

V této malé újmě, pro kterou se svobodně rozhodujeme, chceme vyjádřit svou účast na osudu krutěji postižených přátel a svou občanskou spoluodpovědnost za jejich osud. Nemůžeme se radovat a nevidět, že druzí nevinně trpí. Chceme oslovit svědomí těch, kteří se dosud zcela neohlušili. Tyto hodiny hladu budou nejen projevem solidarity, ale i příležitostí k přemýšlení. Osud politických vězňů je také naší záležitostí.

Pokud se někdo z vás, kteří přečtete tento dopis, bude cítit zasažen naléhavostí aspoň něco udělat na znamení této vnitřní sounáležitosti a bude se k nám chtít připojit, zpravte mne co nejdříve na mé adrese. Nemusím snad zdůrazňovat, že pošta (jako jiné běžné občanské služby) pro nás nefunguje.

Pokud by se k nám připojili přátelé ze zahraničí, bylo by dobré, kdybychom se o tom dověděli jak my, tak ministerstvo spravedlnosti ČSSR, které míním také já na závěr informovat.

Přeji vám pro letošní vánoce bohatou nadílku vnitřní síly a radosti a pro ty příští, abychom je mohli trávit všichni u společných stolů.

3. prosince 1978

Dana Němcová, Ječná 7, Praha 2

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

795

10. 12. 1978

Milí rodiče,
posílám si zpět se svolením referenta režimu tři pohledy. Děkuji
Vám za dopisy... balík ... a peníze. ... Jsem rád, že mi chodí
ty polské knihy. ... V pátek 8.12. jsem byl u advkáta. Vyhlášku
jsem si vzal, banány a pomeranče jsem nestačil sníst, aspoň tu
šunku. Napište mi na tu páteř, zkuste to i na prádlo. Teď je
tady tak do 10 stupňů. Zatím jsem žádnou nemoc nechytíl. ...
Na návštěvu Vám dojde lístek - asi v lednu. Bude asi tak druhou
sobotu nebo neděli ráno po spodu. Trvá 30 minut. Do balíčku mi
dejte ...

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková 716
Mučednická 29
616 00 Brno

10. 12. 1978

Ahoj mamó!

Díky Ti za dva dopisy z 10.11. a 23.11. a za balík. Ztratily se jen Tvoje dva dopisy z 15. a 17.11. a pravděpodobně všechno od Pavly. Jinak ale chodí pošta výborně. Co se týče dopor. dopisu od taty z 21.11., ten se nám taky ztratil. Ale jak už jsem řekl, jinak chodí pošta perfektně. Jo, ještě mně přestaly docházet časopisy, ale ty se prý neztrácí, ale věznice je jenom posílá zpět. Mohl bych ještě delší dobu pokračovat, ale vše potřebné jsem sdělil JUDr Machourkovi, který zde byl tento pátek a slíbil, že v těchto záležitostech zasáhne osobně. Tak jsem zvědav. Dobře jsme si taky pokecali o nejrůznějších věcech, takže vše bylo O.K. Co se týče tatova návrhu, abych požádal o vystěhování, protože se jinak před perzekucí ochránit nelze, myslím že to nebude potřeba. Obžaloba totiž proti nám nemá vůbec nic, její důkazy, svědci a hlavně závěrečné závěry jsou více než směšné. Proto věřím, že budeme krajským soudem osvobozeni. Teprve jestli by se po vyčerpání všech možností ukázalo, že se v ČSSR spravedlnosti dovolat nelze, začal bych vážně uvažovat o vystěhování. Záleželo by to také na politické situaci v Praze a na předpokládané politické situaci v roce 1980. Pokud by všechno vypadalo nepříznivě, nebudu váhat. Nejsem totiž ochoten sedět od roku 1978 do roku 1980 a pak za několik týdnů nebo měsíců znovu za nic dalších pár let. Pro demokratický socialismus jsem ochoten obětovat hodně, ale musí to mít smysl. A v situaci, ve které by na 1 měsíc na svobodě připadal 1 rok v krimu, by to smysl nemělo. Přesto doufám, že nespravedlivý rozsudek městského soudu bude zrušen a budu v plném rozsahu osvobozen a proto jsou podobné plány zbytečné. ... Koncem listopadu jsem posílal dopis do Prahy. Tady ale nevím, co došlo a co ne, protože poslední dopis od Pavly mám z 21.10. ... Minulý týden ještě přišel pohled z Polska z 11.11. Tedy za necelý měsíc. Až se Pavla objeví v Brně, zeptej se jí, jestli moje dopisy chodí a co od 21.10. posílala. Taky se mně to nějak nezdá. Jo, sakra, Tvůj dopis z 4.11. taky nepřišel. Protože jsem přesvědčen, že do dopisů nepíšeš nám, co by mohlo narušit důvody vazby, a já samozřejmě taky, myslím, že by sis měla stěžovat na generální prokuraturu, ať vyšetří, proč je mně zadržována naprosto nezávadná korespondence. To je asi jediný prostředek, jak je možno se proti této svévoli bránit. Já aspoň nic lepšího neznám... ... Jo, učebnice mi nepovolili,

takže jsem už poslal stížnost na generální prokuraturu ČSR. Teď k dopisu z 23.11. Tak tu žádost, o kterou se zajímá tata, jsem na ministerstvo vnitra ještě neodeslal, protože jsem přesvědčen, že není možné někoho nevinně zavřít. Pokud se ale ukáže, jak jsem byl v této věci naivní, nebudu s žádostí váhat. V této věci bych ale rád znal názor Pavly a Dany. Příležitostně si s nimi popovídej, hlavně o věcech, o kterých píšu na začátku dopisu. Ze samotných dvou le. krimu strach nemám, čert je vzal. Pokud Tě Dana přesvědčí, že je prospěšné abych zde zůstal, že to bude mít smysl, zůstanu zde i v případě, že bych dostal 3 roky. Jinak ale ne. ... Pokud uvidíš desky Mahagon, Impuls, Jazz Q, ETC + Vladimír Mišík, Pavel Blatný - Studie, kup je, prosím Tě. Je to výborná hudba a těžko bych ji později sháněl. Všiml jsem si, že v těchto dnech vyšel výbor z Voltaireových filosofických spisů v nakladatelství Svoboda, a Thomas More - Utopie. Pokud budeš mít možnost, kup mně to. ...

Pozn.: Tento dopis byl doručen 17.1.1979

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 14.11.1978 ve věci 5 T 233/78 byl jsem uznán vinným trestným činem pobuřování a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců. Rozsudek napadám odvoláním z těchto důvodů:

Obžalobou městského prokurátora v Brně byl jsem viněn z toho, že jsem se spoluobžalovanými organizoval v bytě obv. Petra Cibulky vystoupení hudebních skupin. Toto obvinění však neodpovídá skutečnosti, já jsem žádná taková vystoupení neorganizoval. Soud I.stupně usoudil, že jsem se podílel na organizaci těchto setkání z toho, že jsem vybíral peníze na úhradu nákladů spojených s cestou pražských zpěváků do Brna a že jsem měl diskutovat o špatné organizaci tohoto setkání. Z toho, že jsem se v jednom případě ujal vybírání peněz, nelze však dojít k závěru, že bych setkání organizoval. Tohoto úkolu, tedy vybírání peněz, ujal jsem se dobrovolně, protože se k tomu nikdo neměl. Nikdy jsem však tato setkání neorganizoval, podobná hudba mne ani nezajímá a tvrzení, že bych měl diskutovat s někým o špatné organizaci takovýchto setkání, je nesprávné, rozhodně jsem nediskutoval o špatné organizaci setkání, coby organizátor, jak jsem obviněn.

Není pravdou, že bych při různých příležitostech předával jiným osobám písemnosti rozmnožované obžalovaným Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchačem na psacím stroji. Žádné takové písemnosti jsem nerozšiřoval a soudem I.stupně nebyl proveden jediný důkaz, potvrzující, že bych takovéto písemnosti rozmnožované spoluobžalovanými rozšiřoval. Pokud se v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že nějaký poznámkový blok, který má být můj, dokumentuje rozšiřování závadných výtisků edice Petlice, dokumentů charty a pod., pak tvrdím, že žádný takový "můj" poznámkový blok neexistuje a není mi známo, že by byl proveden takový důkaz, který by to prokazoval. Pokud jde o poznámkový blok, který podle vyjádření znalce Sakala jsem měl psát já, a který se má vztahovat pouze k edici Petlice, pak tvrdím, že znalec ve svém posudku neprovedl rozbor této písemnosti (poznámkového bloku) a tvrzení, že bych jej psal já vlastnoručně, není ve znaleckém posudku podloženo.

Jsem toho názoru, že provedeným dokazováním nebyla prokázána trestná činnost mně kladená za vinu, a proto navrhuji, aby Krajský soud v Brně napadený rozsudek zrušil a zprostil mne obžaloby.

Petr Cibulka
PS 37
Brno 1, 601 29

Věra Cibulková
Mučednická 39
616 00 Brno

119

13.12.1978 - 3.1.1979

Ahoj mammo,

včera jsem dostal Tvoje dva dopisy z 4. a 17.11. a neočekávaně taky vynikající dopis od Pavla Zajíčka z 8.11. Před asi 10 dny jsem od něho dostal první dopis datovaný 15.11. a ten měl taky váhu. Až budeš mluvit s někým z Prahy, vyřiď ať Pavla Zajíčka pozdravují a že mu děkuji. Byla to silná podpora, která mně pomohla ujasnit si co dál. Jinak v dopise z 10.12. Ti píšu o svých názorech na možnost vystěhování. V zásadě jsem se rozhodl, že tady zůstanu, pokud to ovšem bude mít smysl a bude to efektivní. Doufám současně, že spravedlnosti bude učiněno zadost a budu v plném rozsahu osvobozen. Pro emigraci proto nebude ani ten nejmenší důvod. ... Konečně jsem dostal Tvoje dopisy z 15.11. a 7.12. a tatův dopis z 21.11. Bylo už taky na čase, je konec prosince. Tatovi odpovím v samostatném dopise při nejbližší příležitosti. Zatím jenom tolik, že mu děkuji za snahu mně pomoci, ale že pokud to bude možné, pokusím se to tady vydržet. Hlavně to záleží na mých pražských kámoších, jak budou ochotni něco dělat. ... Řekni taky Pavle, že bych potřeboval článek z Village Voice, Bojanovice, překlad katalogu Rock in Opposition, Alfréd překládal knihu Lou Reed + Velvet Underground, opis by mě taky hodně zajímal, ať s tím na mne nezapomenou. Jo, v New Yorku vychází právě ten Village Voice. Když tak ho mohou objednat. Za koupení desek Ti díky. ... Za nahrání pásky díky, jsem rád, že to pokračuje. Jinak učebnice mi nepovolili, časopisy zakázali. ... Jinak je výborné, že pro nás všichni tolik pracují. Takové informace zvedají náladu. O tom Ti ale raději psát nebudu, nebo dopis zadrží, protože píšu ve vztahu k trestné činnosti nebo tak nějak. Bohužel dopis, ve kterém mi píšeš o tom, co dělají moji přátelé, co je nového atd., se ztratil. Z toho si nic nedělej, člověk totiž nesmí vědět příliš mnoho, čím blbější, tím vede zdravější život. Při psaní dopisů dávej pozor, abys jim náhodou neposkytl informace o dalších osobách. Poděkuj za mne tatovi za to, co pro mne dělá a pozdravuj příležitostně Pavlu a všechny kamoše. Mám se zde relativně stále výborně, cítím se ještě líp a věřím, že se jim nepodaří mě něčím vyvést z rovnováhy. Měj se dobře, pozdravuj všechny. ...

Do rozsudku městského soudu v Brně ze dne 14.11.1978 čj. 5 T 233/78, kterým jsem byl uznán vinným tr. činem podle ust. § 100/1a, 2 tr.z. a byl mi uložen trest odnětí svobody v trvání dvou roků se zařazením v I.NVS jsem podal po jeho vyhlášení odvolání, které zdůvodňuji

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně napadám v celém rozsahu. Nález-
zacímu soudu především vytýkám neúplné a nesprávné skutkové
zjištění a v důsledku nesprávného zhodnocení provedených
důkazů nesprávný právní závěr o mé vině zažalovaným trestným
činem. Výroková část napadeného rozhodnutí pak neodpovídá
požadavkům kladeným na obsah rozsudku ve smyslu ust. § 120/3
tr.ř. Soud I.stupně dále porušil zákon ust. § 55 tr.z. pokud
vyslovil propadnutí magnetofonových pásků.

Ze skutkové věty výrokové části rozsudku vyplývá, že
soud I.stupně považuje naše jednání za spolupachatelství,
ačkoliv v právní větě toto tak nekvalifikuje. Ve skutečnosti
však o žádné spolupachatelství nejde, žádný úmysl zaměřený
ke spáchání tr. činu společným jednáním není možno v tomto
případě na podkladě provedených důkazů dovést. Vystoupení
zpěváků Jaroslava Hutky, Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška
jsem ve svém bytě zorganizoval sám, spoluobžalovaní byli
pozváni na jejich vystoupení, stejně jako ostatní účastníci.
Zcela nereálné je pak prokazování účasti na organizování
těchto vystoupení u spoluobžalovaného Petra Pospíchala, který
se zúčastnil jen společného vystoupení Třešňáka a Beníška,
přičemž krátce před tímto vystoupením byl propuštěn z nemocnič-
ního ošetřování. S Liborem Chloupkem jsem se setkal asi 3x,
neměli jsme společné zájmy, poněvadž tento zastával negativní
postoj k hudebním skupinám a směrům, které já jsem hodnotil
kladně. Za této situace je společné jednání dovozováno z toho,
že spoluobžalovaný Chloupek při vystoupení Třešňáka vybral od
přítomných peníze na režijní výlohy zpěváka a dále z výpovědi
svědka Kamila Jelínka, který v přípravném řízení uvedl, že
jsem mimo jiné měl mít s Chloupkem rozhovor o špatné organizaci
vystoupení. Je pravdou, že v tomto případě Libor Chloupek
peníze vybral, učinil tak z vlastní iniciativy, stejně jako
to mohl udělat kterýkoliv jiný z návštěvníků. Pravdivost
svědecké výpovědi Kamila Jelínka popírám. Vzhledem k tomu,
že jeho výpověď se nedotýká prokazování skutečnosti menšího

významu, nebyla splněna základní podmínka pro postup podle ust. § 211/1 tr.ř. a proto jeho výpověď neměla být čtena. Pro úplnost dodávám, že na jeho slyšení jsem netrval jen proto, že tento se nedostavil, ač byl předvolán ke dvěma hlavním líčením a já jsem nechtěl prodlužovat soudní řízení. Navrhuji proto, aby tento svědek byl soudem vyslechnut.

Pokud jde o další skutková zjištění, dopustil se soud I. stupně těchto nepřesností:

K bodu 1: Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že náleželo soud nerozlišuje ke kterému setkání ten který svědek vypovídá. Pro upřesnění znovu uvádím, že v prosinci 1977 vystoupil v mém bytě Jaroslav Hutka, v lednu 1978 se mělo uskutečnit znovu vystoupení Hutky - k tomu však nedošlo, v únoru 1978 se pak uskutečnilo společné vystoupení zpěváků Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška. Část magnetofonové pásky s nahrávkou "III. festivalu 2. hudební kultury" byla přehrána při neuskutečněném vystoupení Hutky, nikoliv tedy při příležitosti vystoupení uveřejněných zpěváků. Jestliže podrobně prostudujeme svědecké výpovědi z přípravného řízení i u hlavního líčení, zjistíme, že ani jeden svědek neprokazuje, že by při vystoupení Hutky mezi přítomnými kolovaly a byly čteny nějaké materiály z okruhu Charty 77. Žádný ze svědků také nevyvrátil moji obhajobu, že jmenovaný zpěvák při vystoupení zpíval běžný repertoár, mimo jiné totožný i s jeho vystoupením v Pezinku r. 1977. Pro závěr, že při tomto vystoupení byla hrubým pobuřujícím způsobem napadána nynější politická situace v ČSSR, neměl soud v provedeném dokazování žádných podkladů.

O tom, že se při společném vystoupení Třešňáka a Beníška objevily nějaké materiály z okruhu Charty 77 vypovídá pouze spoluobžalovaný Petr Pospíchal, který u hlavního líčení však uvedl, že se může v tomto směru mýlit, a dále svědek Kamil Jelínek v přípravném řízení. Mně samotnému o tom není nic známo. Pokud se nějaký takový materiál mezi přítomnými objevil, stalo se tak bez mého vědomí. Já sám jsem dal přítomným k dispozici překlady textů a písní a perokresby, pochopitelně nebylo v mých možnostech, abych kontroloval přítomné, zda z nich někdo nečte něco jiného. Shodně se nou pak vypovídá spoluobžalovaný Libor Chloupek, svědci Adámek a Moravec, jiných důkazů v tomto směru shromážděno nebylo. Pokud jde o obsah textů písní, nebylo ani zjišťováno, které písně zpívali, pak ovšem nutno vycházet ze shodných výpovědí svědků, že v jejich repertoáru nebylo možno shledat nic pobuřujícího, jakýkoliv

jiný závěr je v rozporu s provedenými důkazy. Nehledě k tomu, že ještě tentýž den vystoupili v klubu SSM v Brně, Křenová ul., jak potvrzuje spoluobžalovaný Petr Pospíchal, který se obou vystoupení zúčastnil, a nepřímo pak potvrzuje svědek Vít Holata. Prokázání této okolnosti vyžádáním písemné zprávy nebylo soudem připuštěno.

Svěddecké výpovědi Renaty Holasové, Jana Horáka a Čestmíra Vacíka, kteří vypovídají o tom, že mezi účastníky setkání kolovaly nějaké materiály z okruhu Charty 77, se týkají setkání při neuskutečněném vystoupení zpěváka Jar. Hutky. V tomto směru jsem popravdě vypověděl, že jemmi známo, že mezi návštěvníky byly nějaké písemnosti, o jejichž původu mi nebylo nic známo a nemohu se tedy vyjádřit k tomu, kdo je do bytu donesl. Já sám jsem k jejich rozdáni souhlas nedal, ani jsem o tom nebyl s nikým domluven. Poněvadž se vesměs jednalo o fejetony a materiály mně známé, nevěnoval jsem jim ani pozornost. Za jakých okolností k tomu došlo, jsem podrobně vysvětlil při mém výslechu. Z tohoto samotného faktu však nelze dovozovat, že bych ve svém bytě umožňoval šíření pobuřujících projevů. Jen v tomto případě byla čtena nějaká písemnost nahlas, a to dopis Federálnímu shromáždění se žádostí o zrušení trestu smrti. Žádný jiný materiál nebyl nikdy nahlas v mém bytě čten. Zároveň jen při tomto setkání byla přehrána část magnetofonové pásky v trvání něco přes jednu hodinu. Jednalo se o písně Hutky, Třešňáka, skupinu Umělá hmota 2, Karla Soukupa a Svatopluka Karáska. Žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že by byly přehrávány i inkriminované písně v odůvodnění rozsudku uvedené jako Dělníkův den, Kontrola OP, Červené vejločky a další.

Žádné písemnosti s protisocialistickým obsahem jsem nikomu při těchto příležitostech nepředával, pokud jsem nějaké materiály nabízel či předal, jednalo se o překlady textů písní, či perokresby. Žádný z provedených důkazů pak neprokazuje opak mých výše uvedených tvrzení.

K bodu 2: Nikdy jsem nepředával jiným osobám písemnosti rozmnožené mnou či Petrem Pospíchalem na psacím stroji s výjimkou zaslání dopisu dramatika Václava Havla, adresovaného gen. taj. KSČ dr. Gustavu Husákovi, L. Šimončíčovi. S odesláním tohoto dopisu neměli nic společného spoluobžalovaní, na druhé straně pak mně není nic známo o rozšiřování nějakých materiálů z jejich strany.

Je pravdou, že jsem rozeslal magnetofonovou pásku s nahrávkou III. festivalu 2. hudební kultury asi 6ti osobám, není však pravdou, že bych já sám tuto nahrávku rozmnožoval.

Bez ohledu na výše uvedené, výrok o mé vině neodpovídá požadavkům ve smyslu ust. § 120/3 tr.ř. a v tomto směru je nepřezkoumatelný.

K bodu 1: Ve větě první se uvádí, že jsme organizovali v mém bytě při příležitosti vystoupení zpěváků Jaroslava Hutky, Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška setkání, že na těchto setkáních byly zpívány písně, mluvené slovo a přehrávána páska a že na těchto setkáních byla hrubým pobuřujícím způsobem napadána nynější situace v ČSSR... Z této výrokové věty však není zřejmé čím, jakým prostředkem se takto dále. Zda písní (kterou), zda mluveným slovem (kterým), či přehráním magnetofonové pásky (kterou částí), nebozda všemi těmito prostředky, anebo prostředky zcela jinými. Ve větě druhé pak nejsou konkretizovány písemnosti, které na těchto setkáních měly být čteny, ani není uvedeno kým byly předávány dalším osobám.

K bodu 2: Rovněž není uvedena konkretizace písemností, ve kterých byly uváděny nepravdivé a zkreslené skutečnosti. Domnívám se, že konkretizace měla být provedena v obou bodech výroku přinejmenším odkazem na čísla listů trestního spisu.

Za této situace není výroková část konkretizována tak, aby byla přezkoumatelná a aby skutek, který je mi kladen za vinu, nemohl být zaměněn se skutkem jiným.

Podstatou věci je však posouzení otázky, zda na základě provedených důkazů lze dovodit, že bych se předmětného jednání dopustil z nepřátelství k socialistickému zřízení. Tato pohnutka, která je v daném případě známkou skutkové podstaty zažalovaného tr. činu, je třeba prokázat způsobem, nevzbuzujícím žádné pochybnosti. Soud I. stupně správně konstatuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že apriorně tuto pohnutku z osobního profilu ani z třídního původu dovodit nelze. Nepřátelství proto dovozuje "z neobvyklého rozsahu trestné činnosti". Vycházet však jen ze skutku samého považuji za značně problematické tím spíše, že já sám nejsem autorem žádné inkriminované písemnosti. Jak od začátku trestního stíhání zdůrazňuji, těžiště mých zájmů leží v hudební oblasti, které věnuji veškerý svůj volný čas. Také veškeré zajištěné materiály, o kterých však nelze mluvit ve smyslu značného rozsahu, mají vztah k hudební, či kulturní oblasti. Toto se týká jak Havlova dopisu, tak Zprávy o II. českém

českém obrození, Hutkových fejetonů i nahrávky III. hudebního festivalu 2. kultury. Toto moje zaměření jasně prokazuje hodnocení mě osoby vypracované Jazzovou sekcí v Praze, s níž jsem spolupracoval. Vystoupení zpěváků Hutky, Třešňáka a Beníška jsem nezorganizoval proto, abych umožnil šíření pobuřujících projevů proti našemu zřízení, konečně k něčemu takovému ani nedošlo, ale proto, abych nejširší okruh zájemců seznámil s jejich tvorbou. Totéž se pak týká i nahrávky na magnetofonové pásce. Jestliže se pak vytrhnou nějaké písně, či skladby z repertoáru některého zpěváka či hudební skupiny a posuzují se zela izolovaně, může se dospět ke zkreslenému závěru o mých zájmech a postojích.

Dokazování před soudem I. stupně pokud jde o prokázání pohnutky zůstalo zcela kusé. Nebyl připuštěn důkaz přečtení článku "Koncert mladosti" otištěného v č. 10 měsíčníku pro populární hudbu "Populár" z října 1977. Tento článek, otištěný asi měsíc před vystoupením Hutky u mne v bytě, hodnotí tohoto zpěváka jako nejpopulárnějšího a nejoblíbenějšího ve svém žánru. Stejně kladně je v tomto článku hodnocen i zpěvák Třešňák. Tak jako autor tohoto článku v odborném časopise i já jsem vysoce hodnotil tvorbu těchto zpěváků. Přesto soud I. stupně, ačkoliv pro to nemá žádný podklad, hodnotí jejich vystoupení u mne v bytě jako pobuřující.

Nemohu souhlasit ani s odůvodněním rozhodnutí, že jsem vystupoval u hlavního líčení jako mučedník socialistického společenského zřízení, že se chci stát bojovníkem za ochranu práv a svobod v pojetí západní ideologie. Svoji obhajobu jsem rozvedl při prvním hlavním líčení slyšený jako obžalovaný a na tuto obhajobu se v celém rozsahu odvolávám. Jsem přesvědčen, že žádná výše uvedená tvrzení nelze z mého vystoupení před soudem II. stupně dovodit.

Pokud tedy soud při své úvaze o pohnutce mého jednání posoudí všechny okolnosti ve svém souhrnu, měl by podle mého názoru dospět k závěru, že jsem nejednal z nepřátelství k socialistickému zřízení, že jsem tedy přinejmenším nenaplnil tento znak skutkové podstaty tr. činu pobuřování a měl mne od obžaloby zprostit.

Závěrem pak poukazuji na tu skutečnost, že mg. pásky nebyly po proplacení ze strany adresátů v mém vlastnictví a tedy nepřichází v úvahu propadnutí věci, ale maximálně její zabránění.

Ze všech výše uvedených důvodů nepovažuji napadený roz-

sudek za správný a proto

n a v r h u j í ,

aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil
a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí,
popřípadě po doplnění dokazování v naznačených směrech rozhodl
sám tak, že se od obžaloby zproští.

V Brně dne 15.12.1978

Petr Cibulka

Proti rozsudku ze dne 14.11.1978 jsem podal při jeho vyhlášení odvolání, které blíže odůvodňuji takto:

Moje odvolání směřuje do výroku o vině i trestu.

I. Pokud jde o skutkové zjištění v bodě 1/ napadeného rozsudku, tedy, že jsem se měl spolu s ostatními spolubyřadovými podílet na organizaci vystoupení zpěváků Hutky, Třešňáka a Benjška v bytě spolub-ž. Cibulky, pak namítám, že soud I.stupně neměl pro toto zjištění naprosto žádný podklad v provedeném dokazování. V důkazním řízení bylo totiž zjištěno pouze to, že jsem se počátkem měsíce února 1978 zúčastnil jako jeden z diváků vystoupení Vl. Třešňáka v bytě Petra Cibulky, což jsem nikdy nepopíral a neshledával jsem na tom nic závažného, neboť tam Vl. Třešňák vystoupil s naprosto shodným repertoárem jako tentýž den večer v Klubu mládeže v Brně na Křenové ulici, kde jsem se jako divák rovněž zúčastnil.

Soud I.stupně, jak vyplývá z odůvodnění rozsudku, vybu-
doval svůj závěr o mé účasti na organizaci těchto vystoupení na 3 domněnkách:

1/ na organizaci těchto vystoupení jsem se podle názoru soudu I.stupně musel podílet již proto, že jsem měl úzké kontakty se spolub-ž. Cibulkou. Především poírám, že bych byl s ob-ž. Cibulkou v nějakém úzkém kontaktu, faktem pouze zůstává, že jsem se s ním několikrát (snad 4x nebo 5x) setkal, neboť jsem měl zájem o nekonformní hudbu. Hlavně však namítám, že sama skutečnost, že někoho znám, není důkazem toho, že bych s ním musel něco organizovat.

2/ Dále vyvozuje soud I.stupně moji účast na organizaci vystoupení z údajné diskuse o špatné organizaci, které však já jsem se nikdy nezúčastnil, jak sám soud I.stupně správně konstatuje na str.7/ rozsudku, že tato diskuse se odehrála mezi Cibulkou, Chloupkem, Šimsem a Novotným a tuto skutečnost pak potvrzuje i svědek Kamil Jelínek.

3/ Moje organizování mělo nakonec spočívat v dodávání protisocialistických písemností na tato setkání. Ani žádné písemnosti jsem nikdy na toto setkání nedodával a ani tato domněnka není ničím potvrzena.

Právě naopak - Petr Cibulka zcela jednoznačně uvedl, že je vyloučeno, abych něco v jeho bytě organizoval či spolu-organizoval. Navíc je zcela objektivně vyloučena moje účast na vystoupení zpěváka Jaroslava Hutky, které bylo v lednu 1978, neboť já jsem byl celý měsíc leden a několik dní počátkem

měsíce února hospitalizován a z toho důvodu jsem se také objektivně nemohl zúčastnit ani nějaké organizace vystoupení zpěváka Vl. Třešňáka, které se konalo 3-4 dny po mém propuštění z nemocnice. Je tedy nepochybné, že já jsem nespáchal skutek uvedený v bodě 1/ rozsudku a neměl jsem také být v tomto směru uznán vinným.

Pokud jde o skutkové zjištění bodu 2/ rozsudku, pak i zde vytýká soud I. stupně jejich nepřesnost, zejména pokud jde o časové vymezení (tedy od konce r. 1977 do konce března 1978) mé činnosti. Poukazují především na období mé hospitalizace (leden a začátek února 1978), o kterém hovořím výše, a dále zejména na moji výpověď, že poslední písemnost jsem opsal, případně dal někomu předčíst v prosinci 1977. Toto moje tvrzení nebylo ničím vyvráceno a bylo proto nutno v mém případě časové omezení zúžit pouze na konec roku 1977.

Pokud jde pak o právní kvalifikaci mého jednání popsaného v bodě 2/ rozsudku, pak namítám především nedostatek subjektivní stránky trestného činu pobuřování podle § 100 tr.z.

Úmysl pobuřovat nelze v žádném případě vyvozovat jen z objektivních výsledků, nýbrž toto ustanovení předpokládá subjektivně nejen úmysl pobuřovat, ale navíc tento úmysl musí být kvalifikovaný, neboť pohnutkou jednání zde musí být nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení naší republiky. Já sám jsem několikrát v průběhu přípravného řízení i u hlavního líčení zcela popřel, že bych měl v úmyslu vyvolávat nepřátelskou náladu vůči objektům, chráněným tímto zákonným ustanovením. Nerozepisoval jsem ani všechny písemnosti, které u mě byly nalezeny, nýbrž rozepsal jsem jich jen několik, které mě zaujaly a to poměrně málo. Nepopírám, že jsem některé dal předčíst 2-3 mým kamarádům, nikdy jsem však po nikom nežádal jejich rozmnožování nebo rozšiřování. Čtl jsem prostě jen konfrontovat zjištění v některých těchto písemnostech uváděná, ale v žádném případě jsem neměl v úmyslu vyvolat u svých přátel nepřátelskou náladu vůči zřízení, kterého si hluboce vážím a jehož principy plně uznávám. Domnívám se, že soud I. stupně zcela pominul při hodnocení mého jednání můj věk, ve kterém jsem tak činil (tedy 17 let), potřebu konfrontace a hledání vlastního názoru na svět, neboť nelze objektivně očekávat, že každý jedinec tohoto věku může být zcela názorově vyzrálý a že se jednoznačně dokáže vypořádat zcela sám bez spoluúčasti jiných osob s informacemi, se kterými jsem přišel

do styku. Z tohoto hlediska především měl soud I. stupně hodnotit mé jednání. Vždyť pohnutka, kterou mi soud I. st. připsuje, předpokládá vyhraněně negativní vztah k základním principům naší společnosti. Na takto vyhraněně negativní názory u ml. pachatele pak lze důvodně usuzovat ještě jen v případech vyjimečných, podmíněných třídním původem, výchovou a prostředím, ve kterém ml. pachatel vyrůstal. Tyto předpoklady v mém případě rozhodně nebyly dány. S ohledem na to, že nepřátelskou pohnutku je nutno vždy pečlivě zkoumat (a dvojnásob pečlivě u ml. pachatele, neboť jej řadí mezi nepřítelů soc. zřízení) a je nutno vždy rozlišovat, zda jde skutečně o nepřátelství či politickou a ideovou vyspálost či nevyzrálost, nevyhraněnost, měl se soud I. stupně zabývat také hodnocením prostředí, ve kterém jsem vyrůstal a všemi vlivy, které na mne působily. Soud I. stupně však při hodnocení nepřátelské pohnutky zcela pomíjí mé odlišné postavení od ostatních spoluobčanů jako mladistvého, nevypořádává se se zprávou OPD a toto mé postavení bere v úvahu jen zcela mechanicky při ukládání trestu.

Já jsem vyrůstal v dělnické rodině, oba moji rodiče vystudovali jako dělníci v našem socialistickém zřízení dálkové vysoké školy a po dobu jejich studia, jakož i po jejich rozvodu, jsem byl převážně vychováván mými prarodiči Zárukovými, z nichž děda Záruka je předválečný člen KSČ, babička od roku 1945, dosud. Je vyloučeno, aby toto rodinné zázemí vyvolalo ve mně nepřátelství k našemu soc. a spol. zřízení a sama skutečnost, že jsem přišel do styku s materiály Charty 77 nemůže sama o sobě odůvodnit závěr soudu I. stupně. Pokud jsem je dal přečíst několika nejbližším přátelům, jednalo se, jak jsem již uvedl, o pochopitelnou potřebu konfrontace, když moji rodiče jsou rozvedení, každý má svoji novou rodinu, a s otáčkami, se kterými jsem se setkal, jsem se tedy snažil nějakým způsobem vypořádat. Domnívám se proto, že jsem nenesl subjektivní stránku skutkové podstaty tr. činu pobuřování podle § 160/1 tr.z.

II. Pokud jde o uložený trest, jsem toho názoru, že ani zde soud I. stupně se nevypořádal dostatečně jednak se skutečnostmi výše uvedenými a dále též s možnostmi mé nápravy, když mi mechanicky uložil v podstatě polevičnický trest oproti dospělým spoluobčanům.

Navrhují proto, aby Krajský soud zrušil rozsudek
I. stupně a obžaloby mne zprostil, případně aby mi uložil
výrazně výchovný trest s podmíněným odkladem.

V Brně dne 18.12.1978

Petr Pospíchal

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

... Zdravím vás odsud dvacátého čtvrtého prosince, v den, který je zván štědrým.. Těmto svátkům se v dnešní době s oblibou říká svátky klidu a míru. A co já? Mohu mít dostatek klidu, mohu být pln míru? Ale ano, klid v duši a mír ten nosím v celém těle, neboť plynoucí dny, nezadržitelný a milosrdný běh času mne dobře chrání. Světlo, které prýští z míry času a které je cítit, že se blíží svému naplnění, mě osvětlilo natolik, že jsem vyzrál v mír, v mír tichý, vážný, v mír, který mne pojímá, který vládne mnou a já vládnu jím. Exupery píše, že smutek pochází z plynutí času, který nevydal svůj plod. Plynutí času, jež obklopuje mne, svůj plod také přinese, sic to bude ještě nějakou chvíli trvat, ale tím více bude plod vyzrálější. Uvažuji nad šasem často, neboť dokáže být dobrým přítelem. I když čekání je dlouhé, má zkušenost s tímto čekáním mi říká, že nemůže být zbytečné. Ano, jsou to mé nejsmutnější vánoce. Smutné jsou, i když svým způsobem i na nich lze nalézt něco pěkného, ba krásného. Ale smutek opravdu tíží. Jsou tu se mnou dva lidé, a oba dnes k večeru plakali, oba plakali. A já vím proč. Chtěli své neuhasitelné toužení léčit zapomněním. Já nyní vzpomínám na mnohé vánoce, které jsem prožíval doma. Přitom vlastně vzpomínám - na dnešek. Tím plním den stejně prázdný, jako je zde kterýkoli jiný. Vzpomínám na dnešní den. Chvilé zahledění, v níž se radost mísí s hrstí jiných pocitů, které dodávají síly. Radost, která není pouhým úsměvem, nýbrž člověka formuje a vytváří. Vzpomínám, a je mi dobře. Myslím si, že je mi lépe, než těm zde, kteří se naopak snaží zapomenout. Je dnes mnoho lidí šťastných, právě v této chvíli, neboť píšu kolem osmé hodiny večerní. Jenže je v této chvíli také mnoho, mnoho lidí, jimž je toto štěstí upřeno, a to mě rmoutí. Na ně vzpomínám. A chtěl bych, aby si na ně na všechny všichni lidé, kterým dnes zdánlivě nic nechybí, aby jim věnovali svou modlitbu. I já jim svou modlitbu věnuji, všem, kteří to potřebují. V den svátku narození Ježíše Krista žádám a vyprošuji pokoj lidem dobré vůle. A vyprošuji jej nejen pro den dnešní.

Ahoj, pokračuji o dva dny později, a stále nemám nač odpovídat, neboť jsem stále ještě, už měsíc a půl, z domu nedostal dopis. Pouze dopis Martinův, ve kterém je Tvůj dodatek, mami, ale jinak stále nic. Jinak jsem už dostal balík. Z dopisů jsem dostal ještě dopis od Milana B., za nějž mnoho děkuji. Píše v něm, že váhal, má-li mně napsat, když jsme se viděli jen jednou v životě. To vůbec nevadí, potěší mne dopis od každého, i kdyby byl od někoho, s kým jsem se neviděl vůbec. Vyšlete mu pozdrav, děkuji.

s kým jsem se neviděl vůbec. ... Vyřiďte mu pozdravy, je-li to možné. Dále jsem dostal dva dopisy, v nichž jsou básně a úryvky z knih (Exupery, Seifert, Reynek), dopisy jsou podepsány Pavel, udělaly mi velkou radost, ale měl bych jednu prosbu - kdyby se pisatelé dopisů podepisovali celým jménem, neboť obálku do ruky nedostanu a pak si dlouze lámu hlavu, od koho dopis může být. ... Už dlouho jsem nepsal, co čtu. Neruda - básně - byl výborný. Potom jsem tu měl Richarda Evelyn Byrda - Sám a sám. ... Nyní čtu 1. díl výběru z díla H. Heineho. ... Jinak tedy čekám na soud odvolací a jsem zvědav, kdy se ho dočkám: ne proto, že bych se těšil, ale naopak proto, že bych to věčný napětí s těma soudama už od začátku října se táhnoucí chtěl mít konečně za sebou. Myslel jsem, že to bude ještě v prosinci, ale ono ne. Jinak tedy, svátky vánoční proběhly zde zcela všedně. Na Štědrý den k obědu nudle s trochou rozmixovaného tvarohu a k večeři bramborová kaše a kousek filé. Těm domácím štědrovečerním večeřím se to tedy podobalo pramálo. Chodím stále na horské slunko, i když nepravidelně, ale aspoň něco. Čas tady jakž takž utíká a dnešní den už mi chybí jen 99 dní - málo nebo moc? Jestli ty dopisy budou chodit tak pomalu jako v poslední době ... mnoho vás všechny zdravím ...

Městská prokuratura v Brně

3 P v 929/78

Městskému soudu

v Brně

č. j. 5 T 233/78

Věc: obž. Petr Cibulka a spol. - tr. řízení

Proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 14.11.1978 č. j. 5 T 233/78 bylo v zákonné lhůtě podáno odvolání, které nyní blíže odůvodňuji takto:

Městský prokurátor v Brně podle dne 14.9.1978 obžalobu na Petra Cibulku, nar. 27.10.1930 v Brně, dělníka VÚP v Praze, bytem Brno, Vrásova 53, na Libora Chloupla, nar. 17.9.1935 v Brně, pracovníka vědecké knihovny v Brně, bytem Brno, Tábor.13, a na Petra Pospíchala, nar. 16.4.1960 v Brně, učně n.p. Tisk, bytem Brno, B.Martinů 5, pro trestný čin pobuřování podle § 100 odst.1 písm.a/ odst.2 tr. zákona u Petra Cibulky a tr. čin pobuřování podle § 100 odst.1 písm.a/ u ostatních obžalovaných, kterého se měli dopustit tak, že od konce roku 1977 do konce března 1978 organizovali v bytě obž. Petra Cibulky u příležitosti vystoupení zpěváka Jaroslava Hutky, Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška setkání, na nichž byly zpívány písně doprovázené mluveným slovem a přehrávána magnetofonová páska, na kterých byla hrubým pobuřujícím způsobem napadána nynější politická situace v ČSSR a dosažené výsledky v budování socialismu v naší republice, přičemž zde byly čteny písemnosti s protisocialistickým obsahem a tyto byly vždy ve větším rozsahu předávány vždy nejméně 20-ti přítomným osobám. Rovněž byli žalováni městským prokurátorem z toho důvodu, že v téže době a takéž předávali při různých příležitostech jiným osobám písemnosti rozmnožené obž. Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchalem. na psacím stroji, v jejichž obsahu byly uváděny nepravdivé a zkreslené skutečnosti o vývoji v našem státě s hrubým tendencním zmařením proti socialistickému zřízení v našem státě, přičemž obž. Petr Cibulka rozmnožoval a rozesílal dalším osobám magnetofonové pásy s nahrávkami s protisocialistickým obsahem.

Městský soud v Brně v hlavním líčení konaném dne 14.11.78 uznal obžalované vinnými podle obžaloby, t.j. obž. Petra Cibulku tr. činem pobuřování podle § 100 odst.1 písm.a/ odst.2 tr.z., obž. Libora Chloupla a Petra Pospíchala tr. činem pobuřování podle § 100 odst.1 písm.a/ tr.z. a za toto jejich protispoločenské jednání jim uložil tresty odcizení svobody a to Petru

Cibulkevi podle § 100 odst. 1 tr.z. v trvání 2 (dvou) roků, obž. Liboru Chloupkovi podle § 100 odst. 1 tr.z. v trvání 20 (dvacet) měsíců a obž. Petru Pospíchalovi podle § 100 odst. 1 tr.z. v trvání 11 (jedenáct) měsíců, přičemž všechna odsouzení jsou nepodmíněná a tresty mají být vykonány v I. NYS. Podle § 55/1 tr.z. vyslovil soud propadnutí pevného stroje zn. Zeta, č.ZA 187839, podle § 55/1 tr.z. vyslovil rovněž propadnutí 7 kusů magnetořiznových pásek, které jsou vlastnictvím obž. Petra Cibulky, a podle § 73/1 tr.z. vyslovil soud zabránění zajištěných písemností, které byly zajištěny při domovních prohlídkách u jednotlivých obžalovaných.

Pokud jde o otázku viny, nelze proti rozhodnutí Městského soudu v Brně niceho namítat. Avšak s tresty, které byly jednotlivým obžalovaným uloženy, nelze souhlasit.

Městský soud v Brně ve své rozsudku sice správně hodnotí vysokou společenskou nebezpečnost jednání všech obviněných, avšak na druhé straně se tento vysoký stupeň nebezpečnosti již v plné míře neodrazil ve výši trestů tak jak byly jednotlivým obžalovaným uloženy.

V daném případě je nutno si uvědomit, že trestná činnost obžalovaných byla namířena v první řadě proti samotným základům naší socialistické společnosti, proti samotné podstatě našeho zřízení. Obžalovaní rozmnožovali a rozšiřovali materiály, které hrubě napadaly vedoucí úlohu KSČ ve společnosti, která je konec konců zakotvena i v naší ústavě, v čl. 4, napadeny byly v těchto materiálech i Národní fronta a aktivita občanů ve veřejném a politickém životě. Hrubým způsobem byla napadána i Veřejná bezpečnost, její pracovníci slouží všemu lidu, chrání majetek celé naší společnosti a jednotlivců a to mnohdy i s ohrožením života nebo vlastního zdraví. Je třeba si uvědomit, že trestná činnost se deponovala v době aktivizace západní propagandy, která byla namířena jak proti Československu, tak i ostatním zemím soc. světové soustavy, a v této době se tak obžalovaní stávali vlastně daleko by se tak říci prodlouženou rukou západní propagandy. Cílem jejich činnosti bylo vyvolat u našich pracujících nepřátelskou náladu vůči budovatelskému úsilí a znevažovat dosavadní výsledky obětavé práce našich pracujících. Rokladem této jejich činnosti bylo i vystupování i během prováděných hlavních líčení, které vyvrcholilo po skončení hlavního líčení, kdy byl ostře napaden ze strany obž. Cibulky a rodičů obžalovaných i předseda senátu. I tato okolnost ještě

více zvyšuje společenskou nebezpečnost jednání obžalovaných a v tomto světle se tedy nutně musí jevit i tresty, které byly jednotlivým obžalovaným uloženy, jako neúměrné. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností proto navrhuji, aby Krajský soud v Brně zrušil rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 14.11.1978 čj. 5 T 233/78 a to ve výroku o trestu a všem obžalovaným uložil podle § 100 odst. 1 tr.z. tresty odnětí svobody při horní hranici tohoto ustanovení, u obž. Pospíchalá za použití § 79 odst. 1 tr.z., přičemž by všechna odsouzení byla nepodmíněná a byla by vykonávána v l.nápravně výchovné skupině.

V Brně dne 27.12.1978

Městský prokurátor:
v.z. JUDr Němec, v.r.

Věc: rozsudek Města. soudu 5 T 233/78

Proti rozsudku ze dne 14.11.1978 v trestní věci mladistvého Petra Pospíchal, nar. 16.4.1960, bytem Brno, B. Martinů 5, t.č. ve vazbě v Brně Bohunicích - jsme podali při jeho vyhlášení odvolání, které dodatečně odvoláváme vzhledem k tomu, že jsme našli možnost dříve prostudovat rozsudek, který nám jako redikční mladistvého doručen nebyl.

Důvodíme se, že soud I. stupně nepostupoval správně ani během vyšetřování a soudního líčení ani při vyhlášení rozsudku. Petr Pospíchal byl vzat do vazby dne 5.5.1978 a přesto, že podle platných zákonů je vazba mladistvého mimořádným opatřením, je ve vazbě držen prakticky do dnešního dne, neboť rozsudek, který byl vyhlášen teprve 14.11.78 neměl dosud právní moci, tedy 8 měsíců. Iste podle našeho názoru neodpovídá Vyhlášení Ministerstva nhr, věci o Mezinárodním paktu o obč. a polit. právech čl. 10, b.1 b, podle kterého, citují: "obviněné mladistvé osoby jsou odděleny od dospělých a jsou co nejdříve nejrychleji postaveny před soud" a čl. 14 b.c), citují: "každý, kdo je obviněn z trestného činu má být souděn bez zbytečného odkladu".

Mladistvý Petr Pospíchal byl souděn společně s dospělými Liborem Chloupkem a Petrem Cibulkou a nebyl při prvním stání označen jako mladistvý, k líčení nebyl přizván zástupce OVD a redikce mladistvého nebyli o soudním líčení uvědoměni a rovněž k němu účelní cestou přizváni. Námitky obhájkyň v tomto směru byly zamítnuty.

Podle téže vyhlášky 120, čl.9, b.3) citují: "...není obecným pravidlem, aby osoby, čekající na trestní řízení byly drženy ve vazbě; propuštění může však být podmíněno zárukami, že se dostaví k řízení v jakémkoliv jiném stadiu soudního řízení a k vynesení rozsudku." Několikrát žádosti obhájkyň o propuštění mladistvého Petra Pospíchal z vazby byly zamítnuty s tím, že by jmenovaný mohl ovlivňovat na svobodě svědky a to i po skončení vyšetřování, dokonce i po veřejném vyhlášení svědků u soudního řízení, kdy tyto důvody zcela prokazatelně pominuly.

Samotný rozsudek obsahuje řadu nepřesností a zdůvodnění zcela povrchních bez hlubšího zkoumání a provedení důkazů.

Podíl ml. Petra Pospíchala na organizaci vystoupení zpěváků v bytě Petra Cibulky nebyl žádným důkazem potvrzen, ale nepřesvědčivě dokazován úzkými kontakty ml. Petra Pospíchala s Petrem Cibulkou a diskusí o špatné organizaci tohoto vystoupení. Je otázkou, co je považováno za úzký kontakt, zda tak lze skutečně označit povrchní známost sestávající ze 4-5 setkání, nehledě k tomu, zda je možné považovat fakt, že někdo někoho zná za důkaz, že spolu s ním něco organizoval. Sám Petr Cibulka jeno značně popírá, že by v jeho bytě mohl kdokoliv z jeho známých, což se týká i ml. Petra Pospíchala, cokoliv organizovat. Soud neprokázal ani svědecky nepotvrdil žádné podrobnosti z diskuse o organizaci této akce, které by se ml. Petr Pospíchal zúčastnil, naopak, prokazuje svědectvím Kamila Jelínka, že diskuse se zúčastnili: Cibulka, Chloupek, Šimsa a Novotný.

Sporné je i vymezení časového údobí, v němž měl ml. Petr Pospíchal svoji t.zv. protisocialistickou činnost provozovat, neboť se jedná o dobu od konce r.1977 do března 78. Soudu je známo a je možno léc. doložit skutečnost, že od zač. ledna do února 78 byl Petr Pospíchal hospitalizován na kožním odd. nemocnice na sadech Osvobození, kde neměl možnost žádné materiály, a to zejména na psacím stroji, rozmnožovat, někomu předávat či dokonce něco organizovat. Zbývající doba, t.j. prosinec 1977, část února 78 a březen 78, se zdá být objektivně i pro nezasvěceného poněkud krátká na to, aby se z mladého, 17-ti letého člověka stal zarytý nepřítel socialismu s úmyslem škodit našemu státnímu zřízení.

Zejména v tomto bodě vidíme rozsudek jako velké nedorozumění ze strany soudu I.stupně. Podle odst.2) zákonného ustanovení je nutno prokázat nepřátelství k soc. společnosti a státnímu zřízení republiky. Soud I.stupně dokládá svoje tvrzení o nepřátelství k našemu zřízení u všech tří obžalovaných tím, že u nich vyplývá z jednostranné kritičnosti a falešné touhy po vyniknutí. Toto tvrzení se zakládá pouze na domněnce soudu, na jeho vlastním pojetí a nelze je v žádném případě doložit, poněvadž v tomto případě by se dle mínění soudu jednalo o vnitřní pohnutku, která je objektivně neprokazatelná, pokud by ji sami obžalovaní nepotvrdili, a to se nestalo.

U ml. Petra Pospíchala nebylo ze strany soudu I.st. ničím prokázáno, že by měl v úmyslu vyvolávat nepřátelskou náladu, jak je zakotveno v § 100 odst.1 písm.a/ tr.z., podle něhož

pohnutkou jednání musí být nepřátelství k soc. a stát. zřízení naší republiky, což rovněž nebylo ničím prokázáno, pouze předpoklady soudu, aniž by soud bral v úvahu, že vznik takového postoje je podmíněn třídním původem, výchovou a prostředím, ve kterém obviněný vyrůstá.

Ml. Petr Pospíchal vyrůstal ve skromném prostředí početnější rodiny. Já sama pocházím z dělnické komunistické rodiny, což je soudu známo, byla jsem aktivní a čelní funkcionářkou PO a ČSM. Fakt, že jsou moji rodiče dlouholetými a dobrými straníky, konstatoval sám s. Gustáv Husák při rozhovoru s mým otcem při návštěvě Indie v r. 1973, o němž byla zmínka ve stranickém tisku a sděl. prostředcích. Rovněž moji rodiče se podíleli na výchově mého syna. Jsem členkou ROH, SČSP, ČSČK, Čs. lék. společnosti, Čs. psycholog. společnosti a dlouholetou funkcionářkou SRPŠ, v souč. době členkou celošk. kult. komise na ZDŠ Lerchova. Můj manžel ing. Pavel Adámek je členem ROH, VTS a několikaletým funkcionářem DV, na příští rok byl navržen do vedení celzav. kult. komise. Odborná úroveň i pracovní výsledky nás obou svědčí o zcela jednoznačném postoji k našemu st. a soc. zřízení vůbec. O osobě našeho syna, ml. Petra Pospíchala, soud sám konstatuje, že veškeré posudky, které o jeho osobě byly soudem vyžádány, jsou kladné a žádný z nich domněnku o protisocialistickém postoji nepotvrzuje.

S materiály, které měl údajně náš syn rozšiřovat, jsme seznámeni nebyli, jako protisocialistické byly však označovány pouze soudem samotným, svědkové tohoto označení nepoužívali a na otázky, zda byli při uváděných akcích čímkoli pobouřeni, odpovídali záporně. Z průběhu soudního líčení jsme však nabyli dojmu, že Petr Pospíchal rozhodně nejednal, jak soud uvádí, z nepřátelství k soc. a stát. zřízení. Naopak celé snažení obžalovaného, s přihlédnutím k věku 17 let a celkové nevyzrálosti formující se osobnosti, podle našeho názoru bylo vedeno touhou mladého člověka po společnosti spravedlivé, v níž by všichni mohli svými schopnostmi přispívat k odstranění nedostatků a ke zjednávání nápravy a tak přispívat k růstu zdravé společnosti. Sám soud I. stupně v rozsudku připouští možnost, citují ... "i případných formálních nedostatků..." společnosti a tvrdí, že obžalovaní je zveličují a neobjektivně hodnotí. Je nesporné, že skutečně může jít o hodnocení neobjektivní, které se dokonce dá u mladého člověka předpokládat, ale za něj zpravidla není trestán. Tato touha po nápravě je vlastní většině mladých lidí, je východiskem všech socialistických snah.

Pokládat její projevy za nepřátelství k socialismu znamená nejen křivdit našemu synovi, ale i zkreslovat to, čím socialismus ve skutečnosti býti má. Podle vyhl. 120, čl. 14, b. 4 citují ... "v trestním řízení proti mladistvým se vezme v úvahu jejich věk a skutečnost, že je žádoucí usolivat o jejich nápravu...". Soud, který odsoudil našeho syna, tuto skutečnost vůbec nebere v úvahu. Neuvažil, že mladý, dospívající člověk, který chce brát život vážně, se přirozeně pídí po informacích ze všech stran, že jej zajímají nejrozumnější (a často protikladné) názory a stanoviska. Chce vše poznat a pochopit. Lze toto pokládat za trestnou činnost? Nevedou naopak pokusy tajit před mladými lidmi některé informace a znemožnit jim, aby si v otevřených rozhovorech mezi sebou vyjasňovali svá stanoviska - k omezování jejich růstu a křivení jejich charakteru? Nevychovávají se tak lidé pasivní, zakřiknutí, lhostejní ke společenským otázkám, pokryteři? Nedomníváme se, že toto by bylo zájmem soc. zřízení. Proč tedy byl odsouzen náš syn, jestliže chtěl, aby naše společnost byla zbavena některých nedostatků, které se v této společnosti, jako v každé jiné, nepopíratelně vyskytují? V takovém případě by bylo nutno stejným způsobem hodnotit kritiku v tisku, která není pro nás příznivá, jako např. v Hospodářských novinách srovnávání naší výroby s výrobou ve vyspělých státech světa.

Soud označil texty písní a liter. děl, s nimiž náš syn se seznámil, za protisocialistické. Tvrdil, že zkreslují skutečnost, avšak ani neuvedl konkrétní příklady ani neprovedl důkaz, že to či ono tvrzení opravdu skutečnost zkresluje. Předseda soudu při líčení dokonce prohlásil, že materiály nečetl ani číst nebude, protože ví, že protisocialistické jsou. Zde je na místě uvést i tu skutečnost, že při přípravném řízení náš syn materiály, které vlastnil, ochotně vydal, poněvadž dle svého mínění na nich nic protisocialistického neshledával. V našem bytě nikdy žádné jiné než tyto vydané materiály, které měl náš syn pravděpodobně momentálně u sebe, nalezeny nebyly a nikdy zde žádná domovní prohlídka provedena nebyla. Přesto se dovoluje soud I. st. ve svých materiálech i v rozsudku tvrdit, že i v případě našeho syna byly zabaveny materiály při (neexistující a neuskutečněné) domovní prohlídce.

Jestliže tedy v těchto případech žádné důkazy provedeny nebyly, lze tvrdit o čemkoliv, že je tím hrubým a pobuřujícím způsobem napadáno a hanobeno to, čeho bylo dosaženo při budování

socialismu v naší zemi? Takto obecně řečeno, bez konkrétních příkladů může toto tvrzení budit dojem, že je odsuzována kritika nedostatků vůbec. A vyhýbání se kritice a uvědomování si nedostatků není cílem socialismu a zásadou člověka se skutečně socialistickou morálkou. Chceme-li my, dospělí lidé s vyhraněnými postoji a charaktery vychovávat a působit na ty, kteří se teprve formují a jejichž názory spoluvytváříme, nedocílíme uspokojujících výsledků tím, že je budeme trestat za jejich pokusy o hledání pravdy a budování životní cesty.

Nepřiměřeně trvající vazba je přímo burcujícím příkladem chybného postupu soudu I.st., zvláště proto, že se nejedná o velmi mladého člověka, v jehož případě namísto výchovného účinku nápravného zařízení s prací jako prostředkem nápravy bylo použito ubíjející nečinnosti, která byla vždy považována za jednu z nejhorších forem trestu a kterou těžko snáší i dospělý člověk. Jaký je její smysl, když samotný rozsudek se opírá takřka výhradně o výsledky přípravného řízení?

Domníváme se, že je namístě, aby soud znovu zvážil pečlivě všechny okolnosti a našel se o nápravu toho, co je ještě možno napravit, s tím, že tímto rozhoduje o celém dalším životě mladého, dosud nevyhraněného člověka, o jeho budoucnosti, charakteru a názorech, o jeho dalším životě řádného občana tohoto státu.

Marie Adámková, prom. psych.
Ing. Pavel Adámek

Brno, 1.1.1979

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

142
Marie Adámková
Boh. Martinů 3
602 00 Brno

Ahoj mami,

první dopis nového roku mi připomíná, a jistě i Vám, že už zase 14 dní uteklo a že se čas krátí - ten, který tu musím být. ... Jmenovitě bych nechal pozdravovat paní Šimsovou, která mi poslala moc pěkný dopis. Měl jsem z něj radost, stejně tak ovšem i z ostatních, jeden od Tebe psaný v Košicích i pohlednice odtamtud, a potom další, již z Brna. Pak jsem dostal ještě jeden dopis podepsaný znova "Pavel", avšak nyní už vím, od koho to je, protože jsem mi podařilo podívat se na obálku, když mi dopis dávali. Je to od Pavla Manouška, nevím ale, jestli ho znáš, spíš ne, ale poděkuj mu za ty dopisy, jestli můžeš. Tentokrát psal úryvky z bible a básně Jana Skácela. Přesto však dopisy dostávám celkově velmi zřídka. Je nám tady teď velká zima, no a z novin člověk vidí, že venku jste na tom asi stejně špatně. Po dlouhé době se zase stalo, že byly nařízeny vyjimečné školní prázdniny, jak jsem dnes četl v novinách. ... Čekám teď každým dnem předvolánku k soudu, ale je mně to teď už vlastně jedno, kdy to bude. Akorát mne překvapuje, že to trvá tak dlouho. Ono je to teď vlastně jedno, jestli tu zimu přečkám tady nebo někde jinde, jenom kdyby ta zima nebyla tak chladná, jak je teďka. Tady to opravdu není nic příjemného. Teď jsem (asi před týdnem) dostal balík. ... dneska ten dopis budu končit neobvykle brzo, snad mi to odpustíte. Čekám pořád moc na dopisy od Vás a od kohokoli jiného, no teď budu čekat ještě na balík. Všechny Vás moc zdravím. Byl bych rád, abyste mně napsali. Zatím tedy

Ahoj Petr

Pošli mně v tom balíku, prosím, tak 1 - 2 jablka a dva citrony. Teď mně řekli - pondělí ráno - že o balík se bude psát až za čtrnáct dní - dělají si to jak chtějí a tady proti tomu nic nenaděláme, to je hrozný, že?

Ministerstvo spravedlnosti ČSR
Vyšehradská 16
Praha 2 - N. Město

Brno 11.1.1979

Věc: Stížnost

Obracím se na Vás se stížností na věznici Brno-Bohunice, kde se nedodrhuje platný Řád výkonu vazby a porušuje se zákonnost.

Od svého syna PETRA CIBULKY, nar. 27.10.1950, který je tam ve výkonu vazby, nemám již celé 2 měsíce /!/ žádný dopis, ani žádnou zprávu. Poslední jeho dopis mám z 12.11.78. Jeho právo psát každých 14 dní je mu odpíráno, neboť podle mého zjištění na soudě, jeho dopisy z 28.11., 12.12., 26.12.78 a 9.1.79 k cenzuře vůbec nedošly! Toto právo odesílání (a pravděpodobně i přijímání) korespondence dokonce nepřípustně porušuje i v případě odesílání jeho dopisů obhájci /!/, který jeho dopisy neobdržel, jak si při osobní návštěvě mohl ověřit.

Domnívám se, že je to aktem msty za to, že si můj syn podával stížnosti, které pravděpodobně nebyly věznicí vůbec odeslány. Bylo mu řečeno, že bude-li si stěžovat, jinými slovy: bude-li využívat svého práva, dostane kázeňský trest! A skutečně byl v době od 19. do 29. prosince 1978 převeden na 10 dní na samotku, se všemi k tomu se vztahujícími omezeními. Stěžoval si na to, že ačkoliv v platném vězeňském řádu, vyvěšeném v cele, se uvádí, že obžalovaný si může nakupovat ovoce, může mít u sebe vlastní knihy, může podávat stížnosti atp., nejsou tato zákonem přiznaná práva vězňům povolena, neboť na všechny jeho žádosti o využití těchto práv mu bylo sděleno, že "pro věznici Brno to neplatí!!!" Byl záměrně obklopen naprostou izolací od okolního světa, aby byl umlčen, psychicky utýrán a zlomen.

Chtěla bych Vás upozornit na tyto, jak se domnívám, nepřípustné poměry a metody v brněnské věznici, kde podle mého názoru si vytvořili svůj vlastní stát ve státě, kde v praxi uplatňují pravý opak toho, než co lidem přiznává zákon, jak je tomu v prokazatelném případě mého syna:

nemožnost nákupu ovoce

nemožnost mít na cele učebnici

odepírání korespondence a balíčku

nemožnost si stěžovat

a za projev nespokojenosti jediná ukázka tamnější praxe:
tvrdý trest!

Jsem již poměrně stará, a také nemocná žena a jelikož
nemám nikoho než jediného syna, je pochopitelné, že tento
stav, kdy jsem bez jakékoliv zprávy o svém synovi již plné
2 měsíce, mě silně znepokojuje a trápí a nevidím jinou
možnost než se obrátit na Vás s prosbou o přešetření
a zjednání nápravy.

Za Vaši pomoc a pochopení Vám předem děkuji.

Věra Cibulková
Mučednická 39, 616 00 Brno

matka Petra Cibulky /27.10.1950/
t.č. ve vazbě v Brně

Petr Pospíchal
PS 37
Brno 1, 601 29

143
Marie Adámková
Boh. Martinů 5
602 00 Brno

21. 1. 1979

Ahoj mami,

znovu tě zdravím z těchto nehostinných míst. Nejdřív tedy přehled nejdůležitějších událostí. Tedy soud - všichni jsme se to dověděli pozdě a když se to tak vezme, tak mě vlastně ani nevadí tak moc, že to odročili, ačkoliv je to tady už příšerně dlouhé (no, není divu, vždyť už jsem ve vazbě skoro 9 měsíců, a to je trochu moc), protože v pátek tady byla advokátka aaspon jsem se dověděl to, že se nám odvolal i prokurátor, což není dobré a jak to vypadá, tak tady asi budu déle. No, co se dá dělat. No, to víš, rád z toho nejsem, ale taky nejsem tak kór nešťastný, protože s tím jsem taky mohl počítat, ačkoliv, přiznám se, že jsem s tím vlastně ani už nepočítal. No, stalo se a bude se to muset vydržet i tehdy, když to bude o něco delší než jsem počítal. A nakonec, moji kamarádi - Libor, a zvláště Petr Cibulka jsou na tom nepoměrně hůře. Ach, těžké je to, těžké, a jsem smutný při pomyslení na oba dva, budou tu muset být déle; na druhé straně mne však potěšilo, že už je doma pan Šimsa. Byl bych moc rád, kdyby mně sám napsal. Teď tedy čekám na ten snad už poslední soud - no a potom mě budete moci přijít navštívit - tak týden, čtrnáct dní po soudu - v sobotu nebo v neděli. Na to se už také moc těším; vím, že mohou přijít dva dospělí a nekonečno dětí, tak snad je potom všechny vezmete - ale o tom všem vám asi více poví advokátka. Od posledního dopisu jsem dostal dopisů poměrně dost. Od vás jeden, to sice s tím Markovým vánočním stromečkem, děkuji za něj, potom dopis od Zuzany ... potěšila mne ta báseň Hraběte ... Potom jsem dostal dopis od paní Šimsově ... Dlouho mi však už nepsal Martin. Zato jsem dostal ještě pohlednici z hor od Aničky Šimsově, rovněž vyřídíte poděkování. Dále jsem dostal ještě od vás pohlednici k novému roku, potom totéž od Jendy. Potom dopis od tatínka a ještě novoroční blahopřání od něj, jeden s krásným plátěným sluníčkem. Rovněž vyřídíte mnoho pozdravů a poděkování. Dále jeden dopis od Pavla Manouška ... No, a nakonec to, co zde je schopno způsobit radost velikou, velmi zvláštní a zač děkuji také mnoho. Tři novoroční blahopřání z Anglie - je to cenné zvláště proto, že si zde vlastně uvědomuji, že tito lidé, kteří jsou kdesi daleko a kteří mají jistě svých starostí víc než dost a naše starosti by jim mohly připadat příliš vzdálené, tak neváhají a věnovali čas, aby potěšili člověka, kterého v životě neviděli a který jim tuto jejich službu nyní

nijak splatit nemůže. Jsem jim velmi zavázán, neboť mi to dalo příležitost si uvědomit pravý význam výrazu "internacionální solidarita". Díky jim a vůbec všem, kteří mi píší. ... Teď tedy píší o balík - konečně. Byl bych rád, kdybys ten balík poskládala trochu jinak než vždycky. Něco jsem psal už minule. ... víš, je zde málo vitaminů a já jsem tu už dlouho, čili vymysli něco, co by ty vitaminy obsahovalo ... Je to sem do vazby pravděpodobně poslední balík. Na výkonu trestu to bude jednou za tři měsíce. Nyní už je téměř neděle večer a já ještě nemám dopis dopsaný. To je brozný - a přitom je tady času. Za tu dobu už mám totiž návyk také ten čas skoro nevnímat; chvílku si čtu, chvílku se procházím, chvílku jenom sedím a přemýšlím ... no a tak ten čas tak nějak plyne. Nesmím si tady ani připustit, že to nějak pomalu utíká a divit se, že ještě třeba není oběd nebo to nebo ono, když už se zdá, že už by třeba ten oběd měl být. To bych se tady totiž věčně musel trápit tím, že ten čas pomalu letí. U soudu mě potěšilo, že jsem tě, mami, viděl, ale bylas nějaká moc bleďá. Jenže já asi taky, že? Aspoň že ses trochu usmála. I tatínka jsem tam viděl, když jsme jeli do průjezdu a taky se na mne usmál. Radost mi udělalo i to, že jsem tam viděl Pavla Manouška a potom tam ještě byly myslím dcery paní Koutné tam venku, když jsme vyjížděli. A to Brno je tak krásný, tak krásný, že jsem si to dřív ani neuvědomoval. Snad až budu venku, budu vnímavější. Neboť po tom půstu od vnímání si to budu muset vynahradiť. Jinak teď jsem nic nečetl za posledních 14 dní, jenom teďka knihu o životě Franciska Goyi ... Zdravím a doufám, že to už nebude tak dlouho trvat, co se uvidíme a že když bych měl tu smůlu a muselo to trvat dlouho, tak s tím, že to pozdější setkání s vámi se všemi bude o to vřelejší a příjemnější.

Petr

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

145
Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

22. 1. 1979

Milí rodiče,

posílám si zpět se svolením referenta režimu sedm pohlednic. Děkuji Vám za pohled z 18.12., dostal jsem ho 8.1. a dopisy z 3. a 26.12. - 16.1. ... Na návštěvě se nic předávat nesmí. ... Ahoj Pepíku, děkuji za dopis z 13.12. - 11.1. ... O Velasqueze jsem si psal již dřív. Bylo to v novinách. Doufám, že se Vám ho podařilo sehnat. Jsem velice rád, že jsi mi napsal o deskách, které vyšly. Taky Ti děkuji za dárek k vánocům. Ty fotografie Sudka musely být nádherné. Vím, jak jsou krásné, z výstavy v MG. Ohledně katalogů jsem Ti psal 16. a 30.10. ... Psal jsem Ti, že je v Praze výstava Sudka a jeho sbírky obrazů, ale že už asi bude katalog rozebrán, tak abys na mě pamatoval příště, až půjdeš na nějakou výstavu. I o katalog z výstavy Muziky, Svobody, Sirotka jsem si psal minule. Vyřešíme to jednoduše a definitivně. Kup mi, prosím Tě, všechny katalogy, plakáty, programy a pod., které jsou jenom trochu slušné. ... Prodat ten, který se mi nebude líbit, mohu kdykoliv, sehnat.. to znáš sám. ... Předchozí dopis, o kterém se zmiňuješ, jsem nedostal. Pokud v něm psals něco o kultuře, tak mi to napiš (nebo maminka). Jinak je to přesně tak, jak jsi napsal z toho Halase a u něho. Děkuji za přání rodině Adámkových. Pavle, děkuji Ti za dopis z 25.12. - 11.1. Vybrals mi skutečně skvostné citáty. Podle mého názoru ty dva z Citadely jsou klíčem ke smyslu lidského konání a života, který většina lidí nemůže najít a nalhávají si, že ho našli v jiných "důležitých" věcech a ubíjí svůj život v té "jediné hospodě". Paní Šimsová, děkuji Vám za dopis z 30.12., všem za pohled z 1.1. a Aničce za pohled z Krkonoš a Martinovi za vánoční pohled. ... Píšete, že mi nemůžete poslat ani nejmenší dárek. Jeden takový dopis, s tak nádherným Seifertem a J.P. .. jaký lepší nebo větší dárek bych kdy mohl dostat? ... Všechny Vás zdravím - včetně Jana na svobodě. Petře a Hano, děkuji Vám za přání z 21.12. - 11.1. Petře, vyšla kniha Bursova - Dostojevskij a jeho svět. Doufám, že jste mi ji koupili. ... Napiš mi, co se hrálo na FFP a na Dnech francouzského filmu v Praze (i když už jenom podle těch názvů to vypadá dost nemožně - Slon se velice mylí, Drž se, kuře!, Křídýlko nebo stehýnko). Když si to probírám zpětně za těch devět měsíců, tak se (mimo pár filmů v FK) hrálo v kinech asi 10 nových, dobrých filmů, včetně východních. To je otřesné. Přitom ve světě se natáčí 3 000 filmů ročně, z nichž

určitě tak tři sta by stálo za to vidět. V Moskvě se hrál na FFP Železný šéf. Myslím, že takhle se v našem tisku překládá film B. a V. Tavianiho - Padre padrone - Pod vládou otce. ... Vždyť zušlechťování filmů (nůžkami i názvů) je u nás velkou specialitou. Např. Vzestup - Nanebevstoupení. Tak se může jmenovat film v originále v SSSR, ale ne u nás. Jak by to vypadalo - nanebevstoupení komunisty? Taková symbolika! Co kdyby si to náhodou někdo špatně vyložil. Nebo Cria cuervos - Starý dům uprostřed Madridu. To si musel vymyslet hodně velký pitomec. Napiš mi, prosím Tě, polské knihy ze zapovědí, které mají vyjít v 79 a 80 v 1.kvartále. Ja bych Ti odepsal, které objednat. ...

J m é n e m r e p u b l i k y !

Krajský soud v Brně projednal dne 29. ledna 1979 ve veřejném zasedání odvolání městského prokurátora, dále obžalovaných Petra Cibulky, Libora Chloupeka a PetrasPospíchala, a Marie Adámkové, matky obžalovaného Petra Pospíchala, proti rozsudku městského soudu v Brně ze dne 14.11.1978 čj.

5 T 233/78-381 a násl. a v senátě složeném z předsedy Dr. Vlastimila Hynka a soudců Dr. Ivy Štěpánové a Dr. Jana Helešice rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst.1 písm. b/ tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje z podnětu všech podaných odvolání.

Za podmínek ustanovení § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. se obžalovaní

1/ Petr C i b u l k a ,
nar. 27.10.1950 v Brně, dělník, bytem v Brně, Vrázova ul.
č. 53, t.č. ve vazbě v Brně,

2/ Libor C h l o u p e k ,
nar. 17.9.1955 v Brně, administrativní pracovník, bytem v Brně
Táboře č. 13, t.č. ve vazbě v Brně,

3/ Petr P o s p í c h a l ,
nar. 16.4.1960 v Brně, učeň, bytem v Brně, ul. Boh. Martinů
č. 5, t.č. ve vazbě v Brně,

uznávají vinnými

1/ účastenstvím na trestném činu pobuřování podle § 100 odst. 2 tr. zák., a to obžalovaný Petr Cibulka jako organizátor ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a/ tr.z., obžalovaní Libor Chloupek a Petr Pospíchal jako pomocníci ve smyslu § 10 odst.1 písm.a/ tr. zák.,

p r o t o ž e

všichni z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky v Brně, na sklonku roku 1977, případně počátkem roku 1978 obžalovaný Petr Cibulka, jako hlavní iniciátor a organizátor, ve dvou případech uspořádal ve svém bytě na Vrázově ul. č 53 hudební vystoupení jistého Hutky, Třešňáka a Beníška, a v jednom případě poslech reprodukované hudby z magnetofonového záznamu, a takto posluchačstvu v počtu

přibližně 20 osob bylo umožněno vyslechnout znevažování či zesměšňování socialistického společenského a státního zřízení pobuřující formou, při čemž obžalovaný Cibulka v jednom případě umožnil též účastníkům také čtení různých tiskovin obsahu státu nepřátelského majících ponejvíc vztah k tzv.

"Chabě 77", a obžalovaný Chloupek a Pospíchal mu byli v těchto jeho snahách každý nejméně v jednom případě nápomocni, obžalovaný Pospíchal při zajišťování účasti další osoby a obžalovaný Chloupek aktivní pomocí při vybírání peněz za účelem krytí režie,

a tedy všichni takto z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky umožnili nebo usnadnili šíření pobuřujícího projevu uvedeného v odst. 1 § 100 tr.z., obžalovaný Petr Cibulka úmyslně spáchání tohoto trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor), obžalovaný Libor Chloupek a Petr Pospíchal pak jinému poskytli pomoc k spáchání tohoto trestného činu,

2/ každý z nich trestným činem pobuřování podle § 100 odst.1 písm. a/ tr. zák.,

p r o t o ž e

zejména ve druhé polovině roku 1977 nejpozději do března 1978 v Brně rovněž z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky přechovávali u sebe různé pobuřující tiskoviny obsahu státu nepřátelské za tím účelem, aby tyto po rozmnožení byly dále rozšiřovány, což také uskutečňovali tak, že

1/ obžalovaný Petr C i b u l k a poskytl jistému Ladislavu Šimončíčovi opis tiskoviny s názvem "Pan doktor Gustav Husák, tajemník ÚV KSČ", jejíž autorství bylo označeno jménem Václav Havel, a Ladislava Šimončíče současně požádal, aby toto rozmnožil a jeden opis mu vrátil, za obdobných okolností pak požádal také jistého Josefa Adámka, aby ofotografováním rozmnožil emigrantskou tiskovinu s názvem "Listy", při čemž mu současně zaslal magnetofonovou pásku svým obsahem pobuřující,

2/ obžalovaný Libor C h l o u p e k poskytoval většímu počtu osob blíže nezjištěných a také jisté Zlatuškové tiskoviny pocházející z edice tzv. "Petlice" a některé z nich měl rozmnoženy až 15x,

3/ obžalovaný Petr P o s p í c h a l tiskoviny téhož obsahu opisoval a rozmnožoval na psacím stroji, který si k těmto účelům koupil, a šlo o tiskoviny, jejichž autorství bylo vyznačeno

jmény prof. Patočky, Zdenka Mlynáře aj., tyto tiskoviny rozšiřoval většímu počtu osob s tvrzením, že má styky se signatáři tzv. "Charty 77", s větším počtem osob v prostoru Česko-moravské vysočiny zúčastnil se organizovaného "Pochodu solidarity" na protest proti odsouzení jistého pachatele za to, že odmítl nastoupit službu v čsl. armádě z politických důvodů a podílel se také na vypracování zprávy o této akci,

a tedy každý z nich takto z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky nejméně dvě osoby pobuřoval proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky,

a odsuzují se za to

všichni podle § 100 odst.1 tr. zák. a § 35 odst.1 tr. zák. k úhrnnému a nepodmíněnému trestu odnětí svobody, obžalovaný Petr Pospíchal též se zžatelem na § 79 odst.1 tr.z., v trvání

- 1/ Petr C i b u l k a 2 (dvou) roků,
- 2/ Libor C h l o u p e k 20 (dvacet) měsíců,
- 3/ Petr P o s p í c h a l 11 (jedenácti) měsíců.

Všichni obžalovaní vykonají uložené tresty odnětí svobody v první nápravně výchovné skupině (§ 39a odst.2 písm.a/ tr.z.).

Obžalovanému Petru Cibulkovi se dle § 55 odst.1 písm.b/ tr.z. ukládá trest propadnutí věcí, a to sedmi magnetovonových pásek zapsaných v Seznamu věcí odňatých do úschovy městské prokuratury v Brně pod bč. 23/78 ad 3a/.

Obžalovanému Petru Pospíchalovi se podle § 55 odst.1 písm.a/ tr.z. ukládá trest propadnutí věcí, a to jednoho psacího stroje zn. ZETA, zapsaného v témže Seznamu pod pol.4/.

Podle § 73 odst.1 písm. c/ tr.z. vyslovuje se zabránění závadných tiskovin seznámených v témže Seznamu věcí důležitých pro trestní řízení pod pol. 1, 2, 3b/ a těchže tiskovin založených ve svazku II vyšetřovacího spisu 5 T 233/78 městského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným rozsudkem městského soudu v Brně byl obžalovaný Petr Cibulka uznán vinným trestným činem pobuřování dle § 100 odst.1 písm.a/ odst.2 tr.z., obžalovaný Libor Chloupek a Petr Pospíchal trestným činem pobuřování dle § 100 odst.1 písm.a/ tr.z. a za to jim byly uloženy dle § 100 odst.1 tr.z.,

u obžalovaného Petra Pospíchala též s přihlédnutím k § 79 odst.1. tr.z., nepodmíněné tresty odnětí svobody u obžalovaného Petra Cibulky v trvání dvou roků, u obžalovaného Libora Chloupeka v trvání dvaceti měsíců a u obžalovaného Petra Pospíchala v trvání jedenácti měsíců. Pro účely výkonu trestu byli všichni zařazeni do první nápravně výchovné skupiny (§ 39a odst.2 písm.a/ tr.z.) a obžalovanému Petru Cibulkovi a Petru Pospíchalovi byl uložen též trest propadnutí věci, podle § 73 odst.1 písm.a/ tr.z., pak bylo vysloveno zabránění zajištěných závažných tiskovin u obžalovaného Petra Pospíchala, Petra Cibulky a Libora Chloupeka.

Podle zjištění téhož rozsudku obžalovaný Petr Cibulka, Libor Chloupek a Petr Pospíchal shora uvedený trestný čin spáchali tak, že

- 1/ od konce roku 1977 do března 1978 v Brně organizovali v vytě spoluobžalovaného Petra Cibulky u příležitosti vystoupení zpěváků Jaroslava Hutky, Vlastimila Třešňáka a Zbyňka Beníška setkání, na nichž byly zpívány písně s textem a mluveným slovem a přehrávána magnetofonová páska, na kterých byla hrubým pobuřujícím způsobem napadána nynější politická situace v ČSSR a hanobeny dosažené výsledky v budování socialismu v naší republice, dále zde byly čteny písemnosti s protisocialistickým obsahem a tyto ve větším množství byly předávány vždy nejméně dvaceti přítomným osobám,
- 2/ v téže době a tantéž předávali při různých příležitostech jiným osobám písemnosti rozmnožované obžalovaným Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchalem na psacím stroji, v jejichž obsahu byly uváděny nepravdivé a zkreslené skutečnosti o vývoji v našem státě s hrubým tendenčním zaměřením proti socialistickému zřízení v našem státě, obžalovaný Petr Cibulka rozmnožoval a rozesílal dalším osobám magnetofonové pásky s protisocialistickým obsahem.

Rozsudek napadli odvoláním městský prokurátor, všichni obžalovaní a matka obžalovaného Petra Pospíchala, Marie Adámková.

Městský prokurátor se domáhal, aby napadený rozsudek byl u všech obžalovaných zrušen ve výroku o trestu a všem obžalovaným aby byly uloženy přísnější tresty odnětí svobody nepodmíněné. K odůvodnění poukázal na způsob a rozsah spáchané trestné činnosti s tím, že obžalovaní tuto trestnou činnost

vykonali v době aktivizace západní propagandy, která byla namířena jak proti ČSSR, tak i proti ostatním zemím světové socialistické soustavy. K trestné činnosti se stavěli nekriticky i v průběhu hlavního líčení a v neslušném chování vůči předsedovi senátu. Je proto odůvodněno, aby všem byly uloženy tresty odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby, u obžalovaného Petra Pospíchal pak samozřejmě s přihlédnutím k § 79 odst.1 tr.z.

Obžalovaní Petr Cibulka, Libor Chloupek a Petr Pospíchal se domáhali zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu a zproštění od obžaloby. Obžalovaný Petr Cibulka k odůvodnění uvedl, že z napadeného rozsudku se jasně nepodává, jestli u něho šlo o spolupachatelství a či nikoliv, že nebylo ani upřesněno v kolika případech zorganizoval výlučně sám hudební vystoupení zpěváků Hutky, Třešňáka a Beníška, že Chloupek a Pospíchal se na vlastní organizaci těchto vystoupení nijak nepodíleli a že pokud v této souvislosti svědek Kamil Jelínek vypověděl něco jiného, nebyl soud prvního stupně oprávněn přechýšlet jeho svědeckou výpověď k důkazu. K vystoupení uvedených zpěváků došlo jen ve dvou případech, a to v prosinci 1977 a v únoru 1978. V lednu 1978 se vystoupení neuskutečnilo a namísto toho byl účastníkům umožněn poslech magnetofonové nahrávky III.festivalu druhé hudební kultury. Ani v jednom případě se nestalo, že by obsah té které produkce byl pobuřující nebo jinak závažný. Šlo o běžný repertoár, s nímž uvedení zpěváci vystupovali i jinde. Rozhodně není pravdou, že by při některé z těchto příležitostí poskytl účastníkům nějakou tiskovinu se závažným resp. pobuřujícím obsahem. Tiskoviny tohoto druhu ani nepředával a ani jinak je nerozšiřoval. V žádném případě se činu nedopustil z nepřátelství k socialistickému státnímu zřízení.

Obžalovaný Libor Chloupek pak v odůvodnění uvedl, že se nijak nepodílel na organizování vystoupení uvedených zpěváků, a že pouze v jednom případě se ujal vybírání peněz za účelem pokrytí režie podniku. Rozhodně také popřel, že by někomu předával tiskoviny pobuřujícího obsahu a že ani poznámkový blok, který měl ve svém držení, není jeho a neexistuje žádný důkaz, který by prokazoval opak.

Obžalovaný Petr Pospíchal v odůvodnění uvedl, že ani on se nijak nepodílel na vystoupení shora uvedených zpěváků v bytě spoluobžalovaného Petra Cibulky a že navíc v měsíci lednu

a počátkem února 1978 byl v nemocničním léčení. Poslední písemnost opsal někdy v prosinci 1977. Jinak celé jeho odvolání obšírným způsobem vytykalo pouze tolik, že se činu rozhodně nemohl dopustit z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení. Přitom poukazoval na svůj věk a třídní původ a dále pak, že mu nešlo o nic jiného, než aby se seznámil také s tím, co u nás oficiálně nevyšlo. Trest na svobodě pokládá za trest pouze mechanicky uložený, aniž by byl blíže a konkrétněji zdůvodněn. V podstatě ve stejném smyslu vyznělo odvolání Marie Adámkové, která jako matka podala odvolání v jeho prospěch. Také ona se snažila dovést tolik, že je vyloučeno, aby její syn se uvedeného činu dopustil z pohnutky státu nepřátelské. Na adresu soudu prvního stupně vytyká také to, že k hlavnímu líčení nebyla předvolána ona jako jeho matka a dále jeho pokrevní otec a že nebyl přizván ani zástupce OPD. Měla také za to, že nebyl proveden ani jediný důkaz o tom, že některý z písemných materiálů je obsahem státu nepřátelský. Předseda senátu dokonce prohlásil, že materiály nečetl a ani číst nebude, protože ví, že jsou protisocialistické.

Podle § 254 odst.1 tr.ř. přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek, jakož i správnost postupu řízení, jež mu předcházelo a takto shledal, že i když je mimo jakoukoliv pochybnost, že se stal skutek, v němž byl spatřován trestný čin a že tohoto trestného činu se dopustili obžalovaní, nicméně soud prvního stupně jasně neřekl, jestli v kterých případech šlo o trestnou činnost společnou, vykonanou všemi pachateli, a kdy naopak o společné činnosti nelze vůbec hovořit. Uvedená nejasnost spočívá v tom, že podle odůvodnění téhož rozsudku jsou některé dílčí útoky jednoho a téhož skutku popisovány jako společná činnost, ačkoliv v celém dokazování pro společnou činnost není nejmenší opory a jde tedy pouze o takový dílčí útok, který lze připsat k tíži pouze jednomu ze všech obžalovaných. Pokud tedy v tomto směru, zejména odvolání obžalovaného Petra Cibulky, na tuto nejasnost upozorňovalo, je tato výtku opodstatněná. V žádném případě však tyto nejasnosti nejsou takového rázu, aby na podkladě skutkového stavu věci, jak se podává z jednotlivých důkazů, odvolací soud nemohl sám tuto nejasnost odstranit.

Z výrokové části napadeného rozsudku ad 1/ se podává, že všichni obžalovaní organizovali vystoupení Hutky, Třešňáka a Beníška pobuřujícího obsahu a že téhož obsahu byla také

magnetofonová páska, která byla při této příležitosti přehrávána, avšak v právním posouzení tohoto skutku se nikde neuvádí, jestli soud prvního stupně měl na mysli ku př. spolupachatelství ve smyslu § 9 odst.2 tr.z. anebo účastenství ve smyslu § 10 odst.1 písm. a/, b/, c/ tr.z. Za této nejasnosti lze také opět z opaku jako možné připouštět též to, že na uvedenou trestnou činnost bylo nahlíženo pouze jako na zdánlivou trestnou činnost a že tedy ve skutečnosti o trestnou součinnost ani nešlo. Obdobně pak zůstal nejasným i celkový rozsah uvedené trestné činnosti t.j. v kolika případech přinejmenším bylo uvedených vystoupení uspořádáno a kdo z obžalovaných, v jaké míře a čím konkrétně se na těchto akcích podílel.

Protože příčiny těchto nejasností, jakož i dalších, o nichž bude ještě dále pojednáno, tkví výlučně v tom, že soud prvního stupně se ve smyslu § 2 odst.6 tr.ř. nevypořádal dost důsledně se všemi okolnostmi pro rozhodnutí významnými, odvolací soud proto napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu z důvodu ustánovení § 258 odst.1 písm.d/ tr.ř. a na základě skutkového stavu věci, jak se podává z jinak správně a úplně vykonaného dokazování, sám rozhodl.

Pokud tedy jde o trestnou činnost uvedenou ad 1/ napadeného rozsudku, plyne v prvé řadě ze zcela jednoznačných výpovědí obžalovaných Cibulky, Chloupka a Pospíchala, že tzv. hudební produkce zpěváků Hutky, Třešňáka a Beníška se uskutečnila v období přibližně na sklonku r.1977 a počátkem r.1978 ve dvou případech. Na třetí produkci se nikdo nedostavil a proto obžalovaný Cibulka přítomnému posluchačstvu umožnil alespoň poslech magnetofonové pásky. Všechny tyto akce se uskutečnily v soukromém bytě obžalovaného Cibulky a to za takových okolností, že obžalovaný Cibulka z převážné většiny sám zorganizoval nejen uvedené zpěváky, ale i širší publikum. Obžalovaný Pospíchal, když se o jednom z těchto vystoupení dověděl, byl spoluobžalovanému Cibulkovi nápomocným při zajišťování posluchačstva, a to tak, že pozval svého příbuzného Josefa Adámka. Obžalovaný Chloupek pak v jednom případě, zřejmě po předchozím rozhovoru s hlavním organizátorem spoluobžalovaným Cibulkou, byl tomuto nápomocným v souvislosti s úhradou nákladů za vystoupení. Proto obešel přítomné posluchačstvo a požádal je, aby dle možnosti přispělo určitou peněžitou částkou na celkovou režii. Všechny tyto skutečnosti pak mají oporu nejen ve vlastních zcela shodných výpovědích obžalovaných, ale též i některých

svědeckých výpovědích. Jestliže tedy obžalovaní měli právě v tomto směru v rámci odvolacího soudu určité výhrady, je třeba je odkázat na toto upřesnění. Svědecká výpověď Kamila Jelínka toto zjištění pouze doplňovala a tak není důvodu k výtkám na adresu soudu prvního stupně, že byl porušen zákon ustanovení § 211 odst.1 tr.ř.

Hlavní těžiště odvolacích námitek všech obžalovaných a zejména pak obžalovaného Cibulky však bylo soustředěno na skutečnost, že obsah všech produkcí, ať již podávaných přímo nebo nepřímo (z magnetofonového záznamu), nebyl pobuřující, a že všichni zpěváci ve svých vystoupeních nevybočili z mezí přípustné kritiky některých nedostatků v naší společnosti. Tato verze pak byla s nadbytečnou mnohomluvností a rozplyzlostí donekonečna zdůvodňována jako ku př., že v některé době nebyl u nás k dostání česnek spoď. Obžalovaný Cibulka přitom setrval na tom, že on to ani nebyl, kdo při jedné z těchto akcí umožnil přítomným posluchačům číst různé tiskoviny z okruhu tzv. Charty 77, dále leták "Nežít se lží" od Splženicyna, propagací knihy "Souostroví Gulag" od téhož autora a j. a že vůbec je nepravdivá původní výpověď obžalovaného Pospíchala, případně svědka Šimončiče. S těmito a podobnými výhradami obžalovaného se odvolací soud neztotožňuje.

V první řadě pokud jde o vlastní obsah uvedených hudebních produkcí, měl soud prvního stupně k dispozici nepřeberné množství různých tiskovin a mezi jinými také ty, které tvořily obsah vystoupení uvedených zpěváků ("Dělníkův den", "Litvínov" aj.), případně transkripci magnetofonových nahrávek. V této souvislosti je pak třeba poukázat na obsah svědecké výpovědi svědka Rese (č.l. 233). Odvolací soud ani na chvíli nepochyboval o tom, že celkový smysl, obsah i zaměření všech těchto projevů, ať již podávaných přímo či nepřímo, hrubě a tendenčně zkresloval mravní a etické hodnoty reálného socialismu v našich podmínkách, vytvářel atmosféru desiluze a úpadku a zesměšňující, případně ironickou formou provokoval k nepřátelskému postoji proti stávajícímu státoprávnímu uspořádání republiky. Tzv. "kritika" pak ve skutečnosti nebyla ničím jiným než odrazovým můstkem k pobuřování proti nejzákladnějším hodnotám, nedílným principům reálného socialismu v našich podmínkách.

Obžalovaný Cibulka pak marně namítá též to, že on to nebyl, kdo ve svém bytě umožnil posluchačstvu čtení různých tiskovin, o nichž byla zmínka shora. Mimo jakoukoliv pochybnost zůstává

v první řadě fakt, že v seznamu zajištěných věcí při domovní prohlídce (č.l. 88 a násl.) se mimo jiné nachází také celá řada tiskovin z okruhu tzv. "Charty 77", texty písní J.Hutky 1977, dále "Ilegální hudba" a celá řada dalších. Z výpovědi matky obžalovaného se pak podává, že některé z těchto tiskovin mu na jeho žádost opisovala. K jakým účelům se tak dělo, plyne mimo jiné také ze svědecké výpovědi svědka Šimončiče a dalších. Je tedy mimo jakoukoliv pochybnost zjištění, že kromě nezávadných písemností měl ve svém držení také ty, které svým obsahem jsou totožné s těmi, o nichž se stala zmínka shora. Spoluobžalovaný Petr Pospíchal pak vypověděl (č.l. 208), že v průběhu setkání s Cibulkou mu tento dával čist materiály týkající se "Charty 77". Týž spoluobžalovaný pak dále vypověděl (č.l. 208), že v jednom případě (t.j. u příležitosti některé z uvedených produkcí) tyto písemnosti "tam byly k dispozici a všichni přítomní měli možnost si je přečíst". Ze svědecké výpovědi svědka Jana Horáka se pak v této souvislosti podává (č.l. 214), že obžalovaný Cibulka ho vyzval, aby si z těchto materiálů něco vybral. Svědek výslovně vypověděl, že šlo o materiály mající vztah k tzv. "Chartě 77", dále o rozhovor Dr.Patočky s předsedou nizozemské vlády, pak nějaký fejten od Ludvíka Vaculíka a další, na jejichž název si již nepamatuje. Později mu pak písemně nabízel ke koupi magnetofonovou nahrávku "Plastic people, Umělá hmota s Jaroslavem Hutkou a Martou Kubišovou, mluvčí tzv. Charty 77".

Všechny tyto skutečnosti tedy mimo jakoukoliv pochybnost plně opodstatňují závěr, že všichni obžalovaní takto spáchali trestný čin pobuřování dle § 100 odst.2 tr.z., obžalovaný Cibulka tuto trestnou činnost organizoval, zatímco obžalovaní Chloupek a Pospíchal mu v tom byli důležitým způsobem nápomocni. Všichni tedy jednali současně jako účastníci na dokonaném trestném činu, a to obžalovaný Cibulka ve smyslu § 10 odst.1 písm.a/ tr.z. a obžalovaný Chloupek a Pospíchal jako pomocníci ve smyslu § 10 odst.1 písm.c/ tr.z. Odvolací soud se neztotožnil s námitkou všech obžalovaných a též i matky obžalovaného Petra Pospíchala, Marie Adámkové, že z celé věci nelze dovodit státu nepřátelskou motivaci jejich zjištěného jednání. V první řadě je třeba odkázat na to, co již bylo uvedeno shora o obsahu, zaměření a celkovém smyslu slovního projevu obsaženého v hudebním vystoupení Hutky, Třešňáka a Beníška, případně za obdobných okolností (t.j. před větším počtem posluchačstva) přehrávání magnetofonové nahrávky. Odvolací soud pokládá za

nemyslitelné, aby všichni obžalovaní si nebyli vědomi této povahy uvedených projevů. U obžalovaného Cibulky pak v této souvislosti nelze přehlížet ani fakt, že širokému posluchačstvu umožnil seznamování se s dalšími štvavými tiskovinami z okruhu "Charty 77", či jiných, ačkoliv věděl, a vědět musel, že jejich odsouzení bylo ze strany tisku a ostatních hromadných sdělovacích prostředků věnováno dostatek publicity a že je na ně nahlíženo jako na pamflety a pod. U tohoto obžalovaného, stejně tak jako u dalších, pak v této souvislosti nelze přehlédnout též jejich další činnost, která se neomezila na pouhé shromažďování, ale navíc i na rozmnožování a rozšiřování těchto tiskovin, o čemž bude ještě dále pojednáno. Ze strany obžalovaných nešlo proto pouze o jakousi shahu poznat vše, se vším se seznámit, apod. Odvolatelka Marie Adámková, jako matka obžalovaného Petra Pospíchala, zřejmě přehlíží, případně nedoceňuje fakt, že její syn za tím účelem, aby mohl aktivně vystupovat, nejen že si ze svých skromných prostředků koupil ve vetešnictví starší psací stroj, aby mohl uvedené tiskoviny rozmnožovat a dále rozšiřovat, ale naopak dojížděl i do Prahy za různými osobami z okruhu tzv. "Charty 77", a činil tak i v Brně u jistého Šimsy, což vše zajisté neukazuje na přirozenou snahu po poznání, ale na aktivní provádění trestné činnosti proti republice v okruhu poměrně širokém. Poukazuje-li Marie Adámková na svůj třídní původ a do této souvislosti dává také osobnost svého syna, pak zřejmě přehlíží, že tento třídní původ ani v nejmenším neovlivnil celkové smýšlení a počínání jejího syna. Rozsah jeho trestné činnosti a celková aktivita ukazují rovněž, že ani jeho mladistvý věk v době páchaní souzené trestné činnosti je po této stránce bez významu.

Obdobnou situaci jako v bodě ad 1/ shora shledal odvolací soud též v bodě ad 2/ napadeného rozsudku. Tam soud prvního stupně ve shodě s obžalobním tvrzením zjistil, že obžalovaní předávali při různých příležitostech jiným osobám písemnosti rozmnožované obžalovaným Petrem Cibulkou a Petrem Pospíchálem na psacím stroji, v jejichž obsahu byly uváděny nepravdivé a zkreslené skutečnosti o vývoji v našem státě s hrubými, tendenčně zaměřenými výtkami proti socialistickému zřízení v našem státě. O obžalovaném Cibulkovi se pak tamtéž zjišťovalo, že rozmnožoval a rozesílal dalším osobám magnetofonové pásky s protisocialistickým obsahem. Podle odůvodnění téhož rozsudku byl pak týž skutek u obžalovaného Chloupka upřesněn též tím,

že společně s obžalovaným Cibulkou a Pospíchálem zorganizovali koncem roku 1977 nebo počátkem roku 1978 nelegální vadávání tzv. edice "Petlice", kterou organizoval jistý Vaculík. O obžalovaném Petru Pospíchalovi se pak tamtéž (str. 7 rozsudku) zjišťuje, že se podílel také na vypracování Zprávy o tzv. Páchodu solidarity, kterého se zúčastnil dne 2.7.1977 na protest proti odsouzení jistého pachatele za to, že odmítl nastoupit službu v čsl. branné moci.

Také v tomto směru je nejasné, jestli soud prvního stupně měl na mysli společnou činnost všech obžalovaných ve smyslu spolupachatelství, případ. obdobnou a či nikoliv. Skutkově se toto sice tvrdí, avšak z právního hlediska věci to nelze s jistotou dovodit. V rozporu s vykonaným dokazováním je pak i zjištění, že všichni obžalovaní se podíleli na nelegálním vydávání edice tzv. "Petlice". Obžalovaní Cibulka a Chloupek jakoukoliv součinnost popřeli a z výpovědi spoluobžalovaného Petra Pospíchala pak bylo lze dovodit jen tolik, že pokud u něho byly nalezeny tiskoviny tohoto druhu, že je získal odjinud a v tomto směru jako zdroj uváděl jistého Šimsu z Brna, který má bližší styky s Dr. Hejdánkem z Prahy, případně s některými dalšími stoupenci tzv. "Charty 77". Se zřetelem na tyto nejasnosti jakož i fakt, že tato činnost obžalovaných je jen dílčím útokem jednoho a téhož skutku, zrušil proto odvolací soud napadený rozsudek také v tomto směru a z těchto důvodů jak bylo uváděno shora, ve věci sám rozhodl.

Podle výsledků domovních prohlídek případně toho, co kdo z obžalovaných sám vydal, je mimo jakoukoliv pochybnost, že každý z nich nezávisle na druhém a bez jakékoliv součinnosti s tím kterým obžalovaným přechovával u sebe celou řadu tiskovin pobuřujícího obsahu za tím účelem, aby tyto po event. rozmnožení byly dále rozšiřovány. Okolnost, že tyto písemnosti měli obžalovaní ve svém držení, z nich nikdo nepopřel. Pouze obžalovaný Cibulka a Chloupek se hájili tím (a to znovu opakovali také v odvolacím řízení), že uvedené tiskoviny dále nerozšiřovali. Obžalovaný Chloupek pak navíc tvrdil i to, že ani pořízené seznamy jednotlivých tiskovin z tzv. edice "Petlice" nebyly psány jím a že ani znalec z oboru písma toto nepotvrdil. Ani v tomto směru odvolání obžalovaných nebylo lze přiznat oprávnění. Pokud jde o obžalovaného Petra Cibulku, je třeba v této souvislosti poukázat na to, co bylo uvedeno již shora, t.j., že u příležitosti pozvání většího množství posluchačstva do svého bytu tomuto umožnil bližší seznámení s různými tisko-

vinami z okruhu tzv. "Charty 77", tak i další. Již tento fakt ukazuje na nepřesvědčivost jeho obhajoby. Týž obžalovaný byl v tomto směru bezpečně usvědčen také svědkem Ladislavem Šimončičem potud, že také jemu poskytl opis tiskoviny s názvem "Pan doktor Gustav Husák, tajemník ÚV KSČ", jejíž autorství bylo vyznačeno jakýmsi Vácavem Havlem. Z téže svědecké výpovědi pak plyne také to, že obžalovaný Cibulka ho současně požádal aby tuto tiskovinu rozmnožil a opis mu poslal poštou. Odvolací soud si povšimnul arogance a povýšenectví tohoto obžalovaného v souvislosti s jeho stanoviskem k výpovědi uvedeného svědka u hlavního líčení a připomíná jen tolik, že soud prvního stupně neměl připustit dotazy, které směřují ke zjištění, co si svědek o věci myslí, jak na věc pohlíží a pod. Neotřesena zůstala také původní výpověď svědka Josefa Adámka, který rovněž vypověděl, že obžalovaný Cibulka mu předal za účelem rozmnožení o fotografováním emigrantskou tiskovinu nesoucí název "Listy". Pozdější výpověď tohoto svědka u hlavního líčení je již poznamenána určitou snahou po nadržování. Je tedy bezpečně prokázáno, že obžalovaný Cibulka přechovával ve svém bytě různé tiskoviny pobuřujícího obsahu, tyto rozmnožoval nejen pomocí vlastní matky, případně dalších osob (a samozřejmě také sám) za tím účelem, aby je dále rozšiřoval širšímu okruhu osob a obdobně si pak počínal i v souvislosti s rozšiřováním magnetofonových nahrávek téhož obsahu. V tomto směru jednal samostatně jako pachatel, t.j. bez součinnosti s obžalovanými Chloupkem a Pospíchálem a takto spáchal trestný čin pobuřování dle § 100 odst. 1 písm. a/ tr.z.

Obžalovaný Libor Chloupek jakkoliv od prvopočátku trestnou činnost sverpě zapíral a jakékoliv bližší vysvětlení kategoricky odmítal, nicméně i u něho je nadevší pochybnost bezpečně prokázáno, že minimálně pokud měl ve svém držení celou řadu výtisků, a to i v mnoha opisech, z edice tzv. "Petlice", že tuto měl za tím účelem, aby ji dále rozšiřoval a toto také ve skutečnosti konal. Pokud měl ve svém držení téměř vzorně pořázený seznam všech těchto tiskovin s uvedením jmen autora a dalších náležitostí, z počátku ani nepopřel, že šlo o seznam jím pořázený (č.l. 193). Jestliže dále bylo zjištěno rovněž mimo jakoukoliv pochybnost, že některé z těchto tiskovin, nebo obdobných, zcela bezpečně poskytl jistě Zlatuškové z Brna, pak odvolací soud ani na chvíli nepochyboval, že rozmnožené tiskoviny tohoto druhu dále rozšiřoval a sám vlastnoručně si o tom

vedl také záznamy. Jeho námitka, že ani znalec z oboru písma toto nezjistil je neopodstatněná a postačí ji pouze odkázat na vlastní znění podusku. Je proto také u něho opodstatněn závěr, že takto spáchal trestný čin pobuřování dle § 100 odst.1 písm. a/ tr.z. s tím, že jeho součinnost s ostatními obžalovanými v tomto směru nelze bezpečně prokázat.

Obžalovaný Petr Pospíchal ve skutečnosti doznal, že uvedené tiskoviny přechovával, že je také rozmnožoval a dále rozšiřoval, že k těmto účelům si za svoje prostředky koupil také psací stroj a že tiskoviny získával z různých míst, zejména z Prahy, kam za tím účelem dojížděl, a také z Brna od jistého Martina Šimsy. Smyslem jeho odvolacích námitek bylo pouze to, že na obsah těchto tiskovin nenahlížel jako na pobuřující a pokládal je za nezávadné. Jeho obhajobě a odvolání v tomto směru nebylo lze přiznat oprávnění. V zájmu stručnosti postačí poukázat na vlastní obsah těchto tiskovin a dále pak jeho velkou aktivitu s jakou je opatřoval, rozmnožoval a dále rozšiřoval. To zajiště nesvědčí, že tím sledoval pouze to, aby obhatal svoje poznání. Navíc pak měl čilé styky s reakčními živly, ať již v Praze či v Brně, ukazují rovněž na to, o co mu ve skutečnosti šlo. Proto také on spáchal trestný čin pobuřování podle § 100 odst.1 písm. a/ tr.z. Že všichni obžalovaní takto jednali z nepřátelství k socialistickému společenskému a státními zřízení republiky, bylo již vysvětleno shora. Na dokreslení trestné činnosti obžalovaného Petra Pospíchala je pak třeba dodat jen to, že také on to byl, kdo z téže motivace na protest proti odsouzení pachatele za nenastoupení služby v čl. branné moci zúčastnil se tzv. Pochozu solidarity a podílel se také na vypracování Zprávy o této akci. Sám tuto Zprávu také podepsal. Soud prvního stupně v jeho prospěch v tomto směru správně uvážil, že nelze prokázat jestli také on se podílel na tom, že uvedená "Zpráva" byla odeslána do emigrantských Listů, které ji pohotově zveřejnily a postoj odsouzeného schválily.

Pokud odvolatelka Marie Adámková vytýkala soudu prvního stupně určitá procesní nedopatření jako ku př., že ona jako matka a její dřívější manžel jako otec obžalovaného Petra Pospíchala nebyli o hlavním líčení vyrozuměni a že jim nebyl doručen ani rozsudek, neshledal odvolací soud tyto výhrady důvodnými. Zákonná práva zákonného zástupce obviněného upravuje ust. § 34 tr.ř. Obžalovaný Petr Pospíchal se narodil 16.4.1960 a tak hledíc k tomuto datu narození je třeba mít za to, že

věku zletilosti dosáhl dne 16.4.1978. V době podání obžaloby a projednání věci před soudem dne 14.11.1978 byl tedy zletilým (§ 8 odst.1, 2 obč.z.). Z tohoto důvodu nemůže zákonný zástupce tohoto obžalovaného uplatňovat svoje práva uvedená v ust. § 34 tr.ř. (viz k tomu také St.II/68 Nejvyššího soudu). Zástupce OPD byl u hlavního líčení přítomen a podle protokolu o hlavním líčení se k věci také vyjádřil. Soud prvního stupně proto postupoval v souladu s ust. § 301/2 písm. b/ tr.ř. Jestli se snad někdo ze soudců prvního stupně mimo hlavní líčení k věci nějak vyjádřil, je třeba odvolatelku odkázat na obsah protokolu o hlavním líčení a dále na rozsudek, jak byl vyhlášen a později také písemně zdůvodněn.

Ze všech těchto důvodů z podnětu všech podaných odvolání odvolací soud napadený rozsudek zrušil a z důvodů shora uvedených ve věci sám rozhodl tak, aby bylo upřesněno, která trestná činnost všech obžalovaných byla společná, v jakém rozsahu (bod ad 1) a která opět společná nebyla, takže za ni odpovídá sám ten který obžalovaný. Samotný skutek pak byl pouze bližší konkretizací upřesněn, aniž tím byla dotčena zásada totožnosti skutku (bod 2/ shora).

V důsledku tohoto postupu bylo třeba zrušit napadený rozsudek také ve výroku o trestech, jakož i způsobu jejich výkonu a jednotlivé tresty pak stanovit znova. Z hlediska významu chráněného zájmu bylo v tomto směru v neprospěch všech obžalovaných uváženo, že jejich trestná činnost byla namířena proti samotné podstatě republiky, tj. jejímu státoprávnímu uspořádání, při čemž celkový rozsah, forma a způsob provedení trestného činu byl takový, že se ocitl téměř na samé hranici podvracení republiky. V neprospěch obžalovaných pak bylo třeba uvážit také to, že činu tohoto se dopustili v době, kdy některé zbytky pravicových sil po porážce v letech 1968-1969 se znovu zformovaly za tím účelem, aby ideologickou diverzí a jiným obdobným způsobem pod rouškou zákona rozkládaly socialistické právní vědomí a jednotu ČSSR, jakožto státu dělníků, družstevníků rolníků, pracujících inteligence a ostatních pracujících. V tomto směru odvolání prokurátora na věc správně poukazuje. Totéž odvolání pak přehlíží, že všichni obžalovaní nebyli ani v nejmenším skutečnými nositeli a tvůrci zjištěných pobuřujících projevů, ale pouze řadovými vykonavateli, kteří z důvodu neznalosti taktiky poražené kontrarevoluce byli k těmto činům svedeni vlastními strůjci. V jejich neprospěch bylo nutno uvážit též to, jakým způsobem trestný čin provedli a jaké pro-

středky k tomu zvolili. Přirozená vlastnost mládeže po neustálém poznávání společenských jevů, ať již z literárního, hudebního aj. hlediska byla znežita k odrazovému můstku proti nejhumánnějším cílům realistického socialismu v ČSSR.

Z hlediska jejich poměrně mladého věku pak bylo třeba v jejich prospěch uvážit, že neznajíce hodnoty reálného socialismu, zneužili jeho dílčí nedostatky přechodného rázu proti samotné podstatě. Nejaktivnějším ze všech obžalovaných byl obžalovaný Cibulka, protože on byl organizátorem a strážcem pobuřujících vystoupení, k nimž docházelo v jeho bytě za účasti širší veřejnosti. Jemu se hodně přiblížil obžalovaný Chloupek zejména tím, že ve velkém rozsahu shromažďoval tiskoviny z edice tzv. Petlice a takto rovněž v širším rozsahu pobuřoval proti republice. Jeho aroganci, sverepost, povýšenectví a nekritičnost je však třeba hodnotit na základě skutečností plynoucích z posudku znalců psychiatrů. O tyto osobní a povahové nedostatky byl naproti tomu opraštěn obžalovaný Pospíchal, který jinak rovněž aktivně vcházel ve styk s různými pravicovými živly a aktivně rozšiřoval tiskoviny, které od nich přebíral. Všem přitěžovalo, že v trestné činnosti pokračovali delší dobu. Polehčovalo jim, že před činem vedli řádný život. Ani jeden z nich není dělnického původu.

S ohledem na tyto skutečnosti pokládal odvolací soud uložené tresty odnětí svobody (u obžalovaného Pospíchala též s přihlédnutím k § 79 odst.1 tr.ř.) za zcela přiměřené zjištěnému stupni společenské nebezpečnosti spáchaného trestného činu a jejich reálné možnosti nápravy. Obžalovaným Cibulcevi a Pospíchalovi byl kromě toho uložen trest propadnutí věci, která byla k trestnému činu určena nebo k jeho spáchání užita. U všech obžalovaných pak bylo vysloveno zabránění tiskovin z důvodu obecného zájmu. Okolnosti případu chora blíže popsane ani u jednoho z nich nepřipouští podmíněné odsouzení (§ 58 odst.1 písm.a/ tr.z.).

Obžalovaní dosud nebyli ve výkonu trestu a pro tyto účely je tedy bylo třeba zařadit do první nápravně výchovné skupiny (§ 39a odst.2 písm.a/ tr.z.).

Ježto takto bylo rozhodnuto z podnětu všech podaných odvolání, nebylo důvodu ani jedno z nich zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně, odd. 6
dne 29.ledna 1979

JUDr. Vlastimil Hynek
předseda senátu
za správnost vyhotovení:

Senát krajského soudu v Brně za předsednictví JUDR. Vlastimila Hynka projednával dne 29.1.1979 odvolání proti rozsudku městského soudu v Brně, jímž byli Petr Cibulka, Liber Chloupek a Petr Pospíchal uznáni vinnými trestným činem pobuřování (§ 100/1a tr.z.) a odsouzeni k nepodmíněným trestům odnětí svobody v horní polovině trestní sazby (viz Sdělení č.55 a starší sdělení k témuž případu).

Všichni obžalovaní se proti rozsudku odvolali, ato jak co do viny, tak co do váše trestu. Kromě námitek proti formálním závadám předchozího trestního řízení především požadovali, aby bylo znalecky prozkoumáno, zda literární a hudební díla, jejichž rozšiřováním se měli uvedeného trestného činu dopustit, jsou svým obsahem vskutku pobuřující a protisocialistická. Proti rozsudku se odvolal také krajský prokurátor Tichák, který pro údajnou vysokou společenskou nebezpečnost kulturní aktivity požadoval tresty při horní hranici trestní sazby.

Krajský soud napadený rozsudek pro formální závady zrušil a vynesl rozsudek nový, jímž shledal obžalované vinnými a uložil jim nepodmíněné tresty odnětí svobody ve stejné výši jako městský soud: P.Cibulka 2 roky, L.Chloupek 20 měsíců a P.Pospíchal (mladistvý) 11 měsíců, všichni v I.nápravně výchovné skupině. Požadavky obžalovaných na doplnění důkazního řízení nebyly vzaty v úvahu. Rozsudek je pravomocný, všichni odsouzení jsou ve vazbě již od dubna 1978. Proti P.Cibulkovi bylo navíc zahájeno další trestní stíhání (viz. Sdělení č.64) a v průběhu vánočních svátků byl kázeňsky potrestán desetidenní samovazbou, protože se dožadoval pomoci pro spoluvězně, který náhle ztratil vědomí.

Ačkoli šlo o veřejné zasedání, přátelům obžalovaných bylo zabráněno i ve vstupu do soudní budovy, byli opakovaně perlustrováni, někteří byli odvezeni k výslechům, jiným bylo příslušníky SNB v civilu vyhrožováno fyzickým násilím. Do soudní síně byli vpuštěni jen rodiče obžalovaných, soud odmítl i přítomnost důvěrníků, původně navržených P.Cibulkou (jedním z nich byla jeho snoubenka). Tím se soud dopustil hrubého porušení trestního řádu, neboť právo posuzovat osoby důvěrníků by mu příslušelo toliko v případě, že by se zasedání konalo s vyloučením veřejnosti, poněvadž předmětem jednání by bylo

státní tajemství.

Rozhodnutí městského i krajského soudu v Brně prejudikuje, že jakákoli oficiálně neschválená kulturní aktivita je bez dalšího zkoumání pokládána za pobuřující a protisocialistickou. V tvrdosti rozsudků pak spatřujeme především výraz bezmocného hněvu mocenského aparátu nad tím, že ani dlouhé vězení nezlomilo vůli těchto tří mladých dělníků a nepřimělo je k alespoň předstíranému pokání.

31.ledna 1979

Libor Chloupek
PS 37
Brno 1, 601 29

Jaromír Chloupek
Tábor 13
616 00 Brno

5. 2. 1979

Milí rodiče,

děkuji Vám za dopisy ze 7.1. - 22.1. a 21.1. - 2.2. ... Pavle, děkuji Ti za dopis z 18.1. - 2.2. a plakát Muchy a Aničky Šimsově za pohled z 22.1. Ahoj, Martine, děkuji Ti za pohled s van Goghem z 18.12. - 11.1. a Zlatou uličku z 9.1. - 22.1. ... Již dříve jsem přemýšlel, o čem vhodném bych Ti napsal z umění. Okamžitě mě napadly dvě věci: Kladivo na čarodějnice a Hlava XXII. ... příběh o panu Boblíkovi z Eldštat, který znal z práva pouze "kladivo na čarodějnice" a jenom jím se řídil jako "biblí", takže od něho nemohl nikdo odejít nevinně .. příběh o tom, jak mu mocnost svěřila moc a to se jí vymstilo. O Hlavě XXII jsem četl výstižnou kritiku na její dramatizaci.. "takové určení (scénáře) ostatně nejlépe charakterizuje jeho mozaikovitost, rychlé střídání scének, v nichž je dost krutého humoru i herecké snahy po letmých portrétech uniformovaných šílenců. Zmíněná Hlava XXII, ⁵¹²paragraf z předpisů americké armády, výstižně charakterizuje pozici vojáka, v tomto případě letce, jemuž potrhlý velitel zvyšuje normu letů bez ohledu na zajištění, protože mu patřičnou výstroj odprodává za účelem vlastního obohacení. Létat je tedy čím dál větší šílenství, o zdravém rozumu svědčí naopak snaha vyhnout se takovému boji. Avšak kdo je zdravý, může létat. Prostě logická přesmyčka, past, z níž není úniku, v níž se hodnoty převrátily, znivelizovaly, protože je nevede ani žádná hlubší ⁵¹³idea, 'jen pojetí války jako obchodu a snahy zachovat si vlastní život'. Tady už opravdu jakákoli dobrosrdečnost Švejkova úsměvu mizí a rozplývá se v krutosti, nesmyslnosti a šílenství. Hlava XXII vlastně říká, že za šílence nemůže být nikdo z účastníků takového hazardu uznán, protože všichni jsou šílenci. Cvok nemůže uznat druhého za cvoka, lži se říká pravda a šílenství se může nazývat třeba bojovou morálkou". Že nepíšeš o radosti? o té psát nemusíš. Ta prostě je. Třeba zrovna na obraze Vincenta van Gogha - Zelené žito. ... Moje nekompromisnost vůči kvalitě umění (i života) se ještě více prohloubila (pokud to bylo ještě v něčem možné). ... V příloze Mladé fronty je každou sobotu článek o architektuře od R.Valterové. Mají celkem dobrou úroveň. V jednom jsem se dočetl, že v Barceloně vychází osm!!! (co potom v celém Španělsku) časopisů, věnujících se pouze architektuře. Pokud vím, u nás v celém státě - tři. A jakou mají úroveň!? Domnívám se, že tohle už je jedním z aspektů rozdílného přístupu státu, lidí

k architektuře, estetice životního prostředí u nás a jinde.
Když si srovnám sídliště u nás a třeba ve Finsku, tak je mi
z té konfrontace špatně.

Všechny Vás zdravím, tatínka, kamarády.

Libor

Helena Klímcová: Tři z Brna

Koncem ledna konal se v Brně odvolací soud nad třemi mladými muži a přisoudil jim tresty v rozmezí od jedenácti do dvacet čtyř měsíců. Pro srovnání: prostřední výměru, tj. osmáct měsíců, dostal v téže době někde zcela jinde jiný občan, a to za zabití cyklisty při řízení motorového vozidla v opilosti (viz Lidová demokracie, 16.II.1979, článek Nevinný zaplatil životem).

Kdo jsou tedy ti tři mladí Brňané a co učinili, že byli odsouzeni k takovému vězení?

Petr Pospíchal

je tiskařský učeň a v době zatčení ještě nebyl plnoletý. Jeho starosti tehdy do značné míry byly ještě starostmi školáka. Takto psal na počátku své vazby:

Vidíš, je dobře, že jsem ten týden školy nebyl u dědy, asi by měl moc velký strach, když jsem se ve čtvrtek nevrátil...Chtěl bych teď hlavně napsat, abys zašla do školy za třídním učitelem a aby sis s ním domluvila, jestli by mně mohl uzavřít tento ročník, známek mám doufám dost, tak ať to uzavře a dají ti potom vysvědčení. Jinak by to byla škoda...Mně sem jinak došel dopis ze třídy, kde byli všichni podepsaní a udělalo mi to moc velikou radost, takže kdybys někoho viděla, tak za to moc poděkuj...

Je nejstarší z pěti dětí, od svého předškolního dětství matčina opora v péči o ty mladší. Když dostal svého prvního sourozence, vzpomíná maminka, přiběhl ze školky a stál nad sestřičkou němě, v úžase a obdivu. Pak se najednou rozběhl pryč. Když se vrátil, nesl jí všechny své hračky... Od malička se choval s pozorností též k lidem velmi starým, dokonce mimořádně stál o jejich společnost.

Své sourozence stále provází v duchu, i když sám je fyzicky nepřítomen.

Dnešní den zvláště vzpomínám na Marka. Přitom mě zároveň moje paměť zanáší pár let zpátky, vzpomínám si, jak jsem šel poprvé do školy, šel jsem s Tebou, mamí, měl jsem na zádech aktovku, co jsem si na ní potom nalepil ty obtisky švestky a dvou rohlíků.

"Rohlík" je ostatně Petrova přezdívka mezi některými jeho přáteli. Váže se k jisté milé soukromé příhodě. Vlastně k Petrově chuti k jídlu, vždy přítomné, která tolik potěšuje každou mateřskou duši. Takto na něho vzpomíná paní Šimsová:

Petra jsem měla ze všech kamarádů našeho Martina nejraději. A to proto, že kdykoli k nám přišel a já jsem řekla, Petře, pojď se najíst, vždy svelkou chutí šel, on byl takový vyrostlý...

Takto pěkně promluvila paní Šimsová o Petrovi a současně

s tím i o sobě - zcela bezděčně a také pěkně. A jakmile to vyslovila, pojala jsem instinktivní důvěru k jejímu úsudku.

Petr je ohromně činorodý, okamžitě vždycky všechno udělá, co si předsevzme. Dnešná hrozně málo četl, měl spoustu práce, měl vodit sourozence do školky, měl pomáhat stavět dům...najednou vidíme, opisuje si Jakuba Demla z roku 1912 - proč, když si ho může vypůjčit v každé knihovně? Náš Martin říkal, mami, to neznáš Petra, ten do něčeho koukne, něco se mu tam líbí, tak to začne opisovat... A on pak těmi věcmi žije, tak, jako když mu řeknu, pojď sem a vezmi si buchtu, tak jde a vezme si, tak se stejnou samozřejmostí žije tím, co čte, a každému to nadšeně vykládá...

Dychtivý ne už jenom potravu tělesnou, ale i a č n ý v š e h o ž i v o t a d á r n é h o , tedy i objeveného s l o v a, nenasytně se dobývá poznání. Zvyklý vést, opatrovat slabší, ujímá se role objevitele, prokopává cestu, dělí se o své nové poznání - o poznání krásného slova - se stejnou ššědrostí, jako se dělival o výhody svého údělu staršího bratra. A tak mám Petra před očima takto: dychtivý, bezelstný a opravdový.

Naše státní orgány pak mu kladou za vinu pobuřování, konkrétně účast na rozšiřování, případně rozmnožování protisocialistických tiskovin.

Jak Petr reaguje na toto obvinění? Postojem přímočarého rozumu: pobuřující je přece to, co šíří lež, nikoli pravdu!

Vážený senáte, předsedo senátu!... Necítím se žalovaným trestným činem vinným. M.H. a J.R. jsem některé písemnosti dal. Tím jsem se však trestného činu nedopustil. Písemnosti totiž neobsahovaly nepravdivé údaje, jak se praví v obžalobě. V některých případech jsem měl možnost sám se skutečnostmi v písemnostech popisovaných se natolik seznámit, že jsem o jejich pravdivosti zcela přesvědčen a nebylo by příliš těžké v některých případech toto také prokázat. To se týká např. fejetonu Rudolfa Bářtka Vnuknutí o vniknutí: před bytem občana ČSSR totiž stojí policejní ostraha, která znemožňuje některým návštěvníkům vstup do jeho bytu. Všichni se musí podrobit kontrole občanského průkazu a osobní prohlídce. Kdokoli, kdo by měl chuť se o tom přesvědčit, si může zajít do jeho bytu v Praze, Anglická 8, nebo do bytu dr Ladislava Hejdánka, kde je podobná situace. Také v případě mluvčího Charty 77 profesora Patočky skutečně mohu potvrdit, že se jeho pohřbu účastnilo asi tisíc lidí, že byli fotografováni, filmováni... a že po celou dobu nebylo možné slyšet slova faráře... Já sám jsem stál od rakve kousek...Nad hřbitovem kroužil vrtulník a vedle jezdily po silnici plochodrážní stroje. To je jen jedním z mnoha příkladů, které bych mohl uvést. Proto mohu odpovědně tvrdit, že...všechny písemnosti byly pravdivé. Ani nepravdivost, ani pobuřující charakter zmíněných písemností soudem prokázán nebyl, proto si také myslím, že bych neměl být odsouzen a žádám o zproštění viny v plném rozsahu a o okamžité

propuštění z vazby. V případě, že bych byl odsouzen já či ostatní spoluobčané, bude tím zároveň odsouzena snaha všech poctivých lidí upozorňovat na nedostatky kolem sebe.

Jak je nám sympatický a blízký Petrův důraz na vlastní zkušenosti! S nadšením a úporně buduje si stavbu svého vlastního názoru, a to od těch nejzákladnějších stavebních kamenů - od zážitků vlastních smyslů.

Živen rodinnou tradicí průkopníků, počíná si v dnešních poměrech možná podobně nevšedně, jako si ve své době počínala jeho babička, když spoluzakládala dnes vládnoucí, tehdy nepatrnou stranu.

Šam si dobývá svou duchovní obživu, obrací se směrem, kde touží nalézt řád:

Vzpomněl jsem si na jeden pěkný verš z Nového zákona:
"Blahoslavení, kteří lačnější a žíznější po spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou."

Petrova lačnost po všem životadárném, jeho dychtivost a nadšení nyní již po mnoho měsíců nemají, kam se ubírat. A tak se jeho životní síly obracejí dovnitř a formují jeho nitro. Petr dozrává v dospělého člověka.

Zdravím vás odsud dvacátého čtvrtého prosince. Světlo, které prýští z míry času a které se blíží svému naplnění, mne osvětlilo natolik, že jsem vyzrál v mír, v mír tichý, vážný... Exupéry píše, že smutek přichází z plynutí času, který nevydal svůj plod. Plynutí času, jež obklopuje mne, svůj plod také přinese, sic to bude ještě nějakou chvíli trvat, ale tím bude plod vyzrálější. ...Jsou tu se mnou dva lidé a oba dnes k večeru plakali, oba plakali... Je dnes mnoho lidí šťastných, právě v této chvíli, neboť píšu kolem osmé hodiny večerní. Jenže je v této chvíli také mnoho, mnoho lidí, jimž je toto štěstí upřeno, a to mne rmoutí. Na ně vzpomínám. A chtěl bych, aby si na ně všechny vzpomněli všichni lidé, kterým dnes zdánlivě nic nechybí, aby jim věnovali svou modlitbu. I já jim svou modlitbu věnuji, všem, kteří to potřebují...

V den, který každý vězeň vnímá snad nejtěžší, nemyslí Petr především na sebe, ale na ty, které považuje za ještě nešťastnější. Starost o slabší a zodpovědnost za ně, vnímavost a soucit, rysy, které už od malička mu byly vlastní, tyto rysy se zde upevňují. A bezpochyby podporují, zpěvňují jeho vlastní sílu a odolnost. Ale s podtextem pro Petra novým, se smutkem.

To byl tedy mladší z obou Petrů.

Vlastně ale není proč je jakkoli poměřovat, srovnávat: ti tři chlapeři se dohromady sotva znali, byli sezdáni soudem, dalo by se říci. A každý je jiný.

Libor Chloupek

je věkem uprostřed. Vidím jej na dvou fotografiích. Na jedné snad osmnáctiletý, zasmušilý, dlouhovlasý mládenec, na druhé, zřejmě nedávné, přibyli zhruba pět let a vousy, ale tvář se dívá stejně smutně a přísně. A kdo se zahledí do té tváře, vytuší intensivní a složitý život duše.

Vážený soudruhu presidente, píše Liborův tatínek, ...jistě si dobře uvědomujete, jak různí jsou mladí a ještě nikoli zcela zralí lidé. V případě mého nejmladšího syna jde o člověka velice citlivé a zvláštní povahy, který si svůj vlastní osobní názor vytváří na základě soukromého studia... V zaměstnání, kde pracuje jako dělník, si ho váží jako pracovitého, ochotného a obětavého mladého člověka. Velký vliv na to, jak se těžko smíruje s názory starší generace, nás rodiče nevyjímaje, má to, že nemohl studovat, trpí pocitem křivdy, protože by při svých vyhraněných a širokých kulturních zájmech velice rád studoval...

Tuším, že tento mladý muž nedostává od osudu dary. Bez možnosti studia v touze po vzdělání vydává se k samotnému zdroji: pracuje v knihovně, jako poslíček. Avšak vzdálena je mu snadnost zalíbení se a prostřednost cest; výrazná hrdost a poctivost jej nutí zdůrazňovat vlastní osobní zvláštnosti až po mez, kterou občané usedlejší či okoralejší chápou jako výzvu. Dlouhé černé vlasy, černé vousy, černý svetr, na něm velký zlatý kříž, tvář bez úsměvu - lidé smýšlející tradičně bývali napoprvé z něho nesví. Ale jak jej poznávali, přicházeli mu na chuť: je zajímavý, vzdělaný, solidní, nadmíru přesný a zodpovědný. A tak na jeho pracovišti v knihovně doufají, že se k nim zase vrátí.

Svoje životní positiva si Libor vybojovává těžko. Míval období, kdy si s rodiči nerozuměl, třeba půl roku na ně nepromluvil, doma si připadal jako cizí člověk, měl pocit, že život nemá smysl, zabýval se myšlenkami nejčernějšími. Postupně pak našel oporu svého života - v literatuře, v uměleckém slově.

Kniha je mu zdrojem estetického požitku i kritériem pravdivosti. V dialogu s živou autoritou (třeba s tatínkem) obrací se k tištěnému slovu jako k nejpádnějšimu argumentu: "Tady si to přečti, tak to je!"

Kniha je mu pokladem, který ochraňuje a skrývá, podoben našim předkům z dob protireformace. Obava o vzácný poklad v něm zápasí s přáním podělit se o něj, osvětit též ostatní - naštěstí štědrost nakonec přece jen zvítězí:

Kdyby si P. půjčoval nějaké knihy, tak na něho trochu dohlédněte, ať mi nechává na místě obálky a knihy ať zabalí do novin. Jemu se to vždycky nelíbilo...ale

když se ta kniha přenáší a čte v obálce, tak se stejně potrhá, i kdyby s ní zacházel sebelíp... Kdyby se mu do toho nechtělo, jako že určitě, tak mi, prosím Vás, ty knihy, než si je odnese, zabalte...

Literatura ho zřejmě vysvobodila ze soužení jeho duše, vysvobodila jej z depresí a z melancholie. Kterak ale? Jakou mocí?

Na pozadí dosavadní životní cizoty setkal se s něčím důvěrně blízkým, totiž s p r a v d i v ý m s l o v e m, vyjadřujícím jeho vlastní citění. Pravda očisťuje a léčí, ruší odcizení a navrácí člověka jemu samotnému. A tu, v porovnání s dosavadní životní bezcílností, našel pojednou své místo a smysl: svou možnost samostatné tvořivé činnosti našel v tom, že tomuto pravdivému slovu umožňoval cestu do života.

Soud mu kladl za vinu, že:

"zorganizoval nelegální vydávání tzv. edice Petlice, kterou zorganizoval Ludvík Vaculík. Obviněný Chloupek rozšiřoval některé výtisky této edice v okruhu svých známých... Mimo těchto písemností rozšiřoval obviněný Chloupek i další písemnosti z okruhu Charty 77..."

Nikdo ze svědků však proti Liborovi nemluvil, žádné šíření dotyčných věcí mu soudem prokázáno nebylo. A seznam věcí, odňatých při domovní prohlídce, čítá osm položek (pouhých osm!).

Jsem tedy stíhán za pouhé v l a s t n ě n í, hájil se Libor Chloupek, za vlastnění pravdivých a uměleckých textů. Nebylo mi nic prokázáno, žádný z materiálů není protistátního ani pobuřujícího charakteru, vše, co je napsáno v knihách zakázaných autorů je pravdivé, nikdo nemá právo znemožňovat šíření těchto textů. Krom toho Petlici nevydává Vaculík, Petlici vydává kdekdo...

Dále Libor připomněl práva podle Ústavy a práva podle Helsinek. Na protest proti rozsudku vyhlásil hladovku a odvolal se k Mezinárodnímu soudu pro lidská práva do Štrasburgu.

Libor Chloupek svůj proces, své věznění pochopil jako svůj osobní zápas za pravdu, zápas, který logicky navazuje na nalezení životního smyslu v pravdivém slově. Je to zápas o to těžší, že se při něm o tu svou nově nalezenou oporu opřít vlastně ani nemůže, je jí pozbaven. Musí stačit se svými vlastními zranitelnými možnostmi.

,Za 7 měsíců jsem měl možnost přečíst si 19 dopisů, 7 pohledů, asi 5 dobrých knih, stranický tisk a 250 stran vyšetřovacích spisů...Odebírám Mladou frontu a někdy Čs.sport. Nemohu číst ani noviny, jaké chci (Lid.demokracii, Svob.slovo). Pouze stranický tisk,

Nemohu ani pracovat. Zkuste si jenom představit, že sedíte sedm měsíců na židli v místnosti o sedmi a půl metrech...

Je člověk velmi uzavřený, vždy šetřil v projevech svých citů - před zatčením "v civilu" i nyní, v kriminále. Ale jeho prožívání je teď tak silné, že přece jen, vzácně, se sdělí. A možná také proto, že jsou to prožitky nové, že totiž tento druh trápení jeho uzavřenost otevírá - pro porozumění ostatním lidem:

Co je to, co se nám stalo, proti osudu mnoha lidí za války, v padesátých letech, nebo třeba proti osudu Bonhoefera. Těm by tohle muselo připadat jako dovolená na Floridě... Sice jsem si tady od října dost zanařádal na některé lidi, instituce, nejvíce na sebe, ale to už je minulost. Největší jsem se vyrovnával s vlastními chybami, které ublížily druhým. Neoplývám zrovna moc velkou důvěrou k lidem, takže moji známí mne velice překvapili, a to příjemně.

Umění, literatura mi poskytly životní náplň a vězení v něm probouzí odolnost. V této obtížné situaci, v jejím překonávání, konečně nalézám sám sebe:

Ve vězení jsem získal to, co jsem postrádal celý život - klid a vyrovnanost.

Petr Cibulka

V roce zatčení osmadvacetiletý, je nejstarší z té brněnské skupiny-neskupiny. Je to hotový mladý muž se dvěma maturitami. Pracuje v Praze jako důlní měřič, trvale bydlí v Brně, dojíždí. Skutečným potěšením jeho života jsou rozsáhlé zájmy kulturní, zejména muzika. Spolupracuje s Jazzovou sekci Svazu hudebníků. Ta na požádání soudu odesílá o svém členu dobrozdání, kde se praví:

Petr Cibulka je pilný, pracovitý a cílevědomý mladý člověk. Má vzácný cit pro objevování avantgardních směrů nejenom v umění, ale i v myšlení moderního člověka. V hájení svého přesvědčení je neúprosný, ale nikoliv zaslepený. Je zásadový člověk, krajně obětavý a v kolektivu nesmírně oblíben. Není nám známo, že by se kdykoli stavěl proti zřízení. V Praze spolupracoval na většině akcí, pořádaných Jazzovou sekci, jejíž činnost je schválena a sledována ministerstvem kultury a vnitra. Nevíme, proč je Petr Cibulka v současné době ve vazbě. Jeho celý občanský profil, jak jsme měli možnost i ve svízelných organizačně pracovních situacích poznat, byl vždy příkladný.

Mezi starostmi Petra Cibulky výrazné místo zaujímá maminka, která byla zatčena a navštívena domovní prohlídkou současně s ním.

Tvoje vazba byla jediná věc, která mne zde ničila, a jsem rád, že konečně zjistili, že jsi nevinná. Teď už Tě, doufám, nikdo kvůli mně obtěžovat nebude. Přesto mne velice mrzí, že jsem Ti způsobil, i když neúmyslně, tolik drastických zážitků. Ať dostanu cokoli, nedělej si o mne starost, to by mi vadilo mnohem víc, než celý trest a vazba dohromady. Hlavně na sobě pořád pracuj, ať nestárneš. Hlavně se nerozčiluj, zdravě jez, dlouho спи, nekuř. Ta joga by Ti měla v tomto maximálně napomoci.

Zatčení Petra Cibulky a jeho maminky to celé vlastně začalo. A proč byli zatčeni? Usnesení o trestním stíhání (16.4.1978) přisuzuje jim rozšiřování tiskovin a magnetofonových pásek, jejichž obsah pobuřuje a útočí proti zřízení. Toto rozšiřování je pak potvrzováno takto:

To, že Petr Cibulka rozšiřuje písemnosti, jejichž obsah útočí proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky, je potvrzeno písemností, nadepsanou "Generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ Dr Gustavu Husákovi", která byla v listovní zásilce určené Petru Cibulkovi a která byla vyřazena z poštovní přepravy Obvodnou správou pošt Bratislava I. Tato skutečnost je potvrzena průvodním dopisem, který je podepsán jménem "Laco"

Je tomu skutečně tak, že se strany státního orgánu se důkaz proti obviněnému vede s pomocí porušení listovního tajemství? a s přiznáním se k tomuto porušení? Je to otázka hodná naší pozornosti.

Obžaloba viní Petra Cibulku také z toho, že ve svém bytě uspořádal vystoupení zpěváků Třešňáka, Beníška a Hutky, kteří údajně zpívali písně s protisocialistickým podtextem.

Jednalo se pouze o dva koncerty, hájil se Petr Cibulka, nelze tedy tvrdit, že nebezpečnost mé činnosti je zvyšována obsahem a soustavností... Umělci zpívali skladby, které svým obsahem nemohly nikoho pohoršit... Vlastimil Třešňák hned po koncertu odejel do klubu SSM, kde o hodinu později vystoupil s tímtež programem - ku spokojenosti jak vedení klubu, tak účastníků. Třešňák nemá ve svém repertoáru žádné skladby, dotýkající se byť i jen okrajově politických záležitostí, nikdy nic podobného ani neměl. To si lze ověřit na pásce, kterou má soud k dispozici. Co se týče koncertu Hutky v prosinci 1977, zpíval zde svůj běžný repertoár, se kterým již dlouhou dobu vystupuje na koncertech po celé ČSSR. Již deset let sleduji jeho tvorbu. Ta byla vždy hodnocena čs. kritikou velmi pozitivně a je kladena za vzor všem našim umělcům. O tom nejlépe svědčí pochvalné zmínky v denním a speciálním hudebním tisku, ...výsledky nejružnějších anket, soutěž o Zlatého slavíka, kde Hutka patřil v poslední době k nejvážnějším konkurentům Karla Gotta... Nedovedu si tedy vysvětlit, proč je Hutka za svou činnost jedenkrát kladen za vzor a na druhé straně za naprosto totožný repertoár je možno někoho jiného obvinít, že umožňuje šíření projevů a postavit ho před soud?

Zde se pozastavme nad tím, že zatímco zpěváci, ba ani spisovatel Václav Havel, autor té písemnosti na poště zabavené, za svou zmíněnou činnost stíhání nebyli (naštěstí a po právu), tedy zatčen byl hostitel Petr Cibulka a vyslýchání byli jeho hosté, posluchači koncertu domácího.

Takto se ptá Václav Havel ve svém dopise pro Pen-klub:

"Jak je možné, že já a mnozí mí přátelé už po léta děláme a je nám už po léta mocenským aparátem tolerováno totéž, za co jsou tito brněnští chlapci nyní ve vězení?"

Možná právě proto - zněla by nejjednodušší odpověď. Mezinárodní solidarita literátů je dle Václava Havla okolností, na niž policejní rozhodování přece jen nemůže nebrat ohled. Snad podobně - aspoň do určité míry - jsou chráněni i zpěváci - svou popularitou.

Ale někoho zavřít musejí - tak tedy nejspíš nějakou neznámou ovečku, tzv. "šifitele".

A tak tomu také rozumí Petr Cibulka v dopise z vazby:

"Napiš kámošům, že jsem od 15.4.78 ve vazbě za aktivní podporu Charty 77 a za činnost v čs. undergroundu, především za šíření nahrávky šesti hodin III. festivalu druhé hudební kultury - Hrádeček 1978.

Věznění Petra Cibulky je vlastně namířeno - alespoň částečně - proti Václavu Havlovi na Hrádeček (podobně jako bylo věznění Jiřího Gruši proti Ludvíku Vaculíkovi). Metoda "zástupné oběti" byla praktkována barbarskými náboženstvími v mnoha primitivních společnostech. "Zástupné obětování" těchto tří mládenců má tedy nejen zastrážit ostatní, ale především snad působit jako tlak na všechny havly a vaculíky a má je též od nás ostatních oddělit bariérou jejich údajné "viny". (A dáme se tedy takto obelstít?)

Ale vraťme se zpět k Petru Cibulkovi. Je sám sobě nejlepším interpretem i obhájcem. Brání se proti obžalobě, která mu přičítá nepřátelský vztah k tomuto zřízení; avšak kdyby skutečně měl nepřátelský vztah, mohl již dávno odejít: již dávno za otcem do Rakouska. A mohl odejít i nedávno: bylo by stačilo podepsat Chartu. Nicméně zůstal, podvolil se i obtížné vojně (opět patrně zástupný trest: za tatínka v cizině). Má tedy k této zemi kladný vztah, ale ten vidí jakožto z o d p o v ě d n o s t.

Uvedenou pásku jsem nešířil, abych útočil proti socialismu, jehož jsem přesvědčeným zastáncem, ale abych seznámil přátele....s tvorbou našich nejprogresivnějších skupin. To je, jak sami uznáte, zásadní rozdíl. Navíc

mám zcela odlišný názor na obsah nahrávek. Obžaloba totiž doslova tvrdí, že její obsah znevažuje čl. dělnickou třídu, státní i společenské orgány i budování socialismu. Chtěl bych proto položit otázku, jestli je vůbec možné, aby člověk, který byl, je a bude dělníkem, a ví tedy nejlépe, jak vypadá obyčejný den normálního dělníka, mohl znevažovat celou dělnickou třídu tím, že kriticky poukáže na některé měšťácké přežitky?

Dávni zakladatelé dělnického hnutí by se nejspíš zaradovali, kdyby mohli vidět to, co spatřili příslušníci StB, kteří u Petra Cibulky dělali domovní prohlídku: jak mnohostranné kulturní zájmy má tento mladý dělník! Zajímá se o literaturu, výtvarné umění, filmy, hudbu, ... Shromáždil asi tisíc desek z celého světa, z toho přes sto alb ruské vážné hudby a jazzu. Vybuodoval velký archiv hudební literatury. Svě vlastní prostředky a zkušenosti, hudební materiály, desky, aparaturu, čas a energii dává k dispozici, a to zdarma... Nebyl ideál tzv. socialistického člověka, jeho vyváženost mezi manuální a kulturní činností, viděn právě takto?

Takto si jej pamatují přátelé:

Zastavil se vždycky jen nakrátko, zhltnul nějaké jídlo z papíru a zase letěl. Dělal nějakou velice těžkou práci namísto části vojny a býval velice vyčerpaný. Nezbyval mu už na nic jiného čas: buďto fachal, nebo dělal muziku.

A nakonec ještě nedávné mínění Petra Cibulky:

Co se týče tatova návrhu, abych požádal o vystěhování, protože se jinak před persekucí ochránit nelze, ... teprve jestli by se po vyčerpání všech možností ukázalo, že se v ČSSR spravedlností dovolat nelze, začal bych uvažovat o vystěhování... Nejsem ochoten sedět od roku 1978 do 1980 a pak za několik týdnů nebo měsíců znovu začít s dalšími pár let. Ze samotných dvou let krému strach nemám, čert je vzal... Pokud... je prospěšné, abych tu zůstal, (pokud) to bude mít smysl, zůstanu zde i v případě, že bych dostal tři roky. Jinak ale ne... Pro demokratický socialismus jsem ochoten obětovat hodně, ale musí to mít smysl.

Přesto, že každý z těch tří je jiný, jejich dopisy z vězení nesou několik překvapivě stejných rysů: celé dlouhé pasáže jsou věnované **K u l t u ř e**, prosbám o obstarání určitých knížek, desek, úvahám nad texty přečtenými ještě na svobodě, které nyní jsou chápány v nové poloze. Jejich předchozí zaujetí světem myšlení a krásy dostává novou intenzitu, tak, jak nyní strádají nedostatkem.

Je-li si vězněný člověk jist svou nevinou, pak strádá dvojnásob: trestem a ještě křivdou. O to cennější je s t a-

t e ě n ý p o s t o j, s n í m ě v š i c h n í t ř í s v o u s i t u a c í p ř i j í m a j í.

Všichni tři se ve vězení mění, a jako zázrak sledujeme, že jejich vývoj přes tu hroznou zátěž je vlastně u t v r z o - v á n í m v t o m, c o j e v n i c h d o b r é h o.

A tak myslíme na ně, aby takto vytrvali, po celou dobu.

Polemika v zájmu těch tří mláďenců

se dá vést ve dvou rovinách: předně

v rovině věcných nesouhlasů, dílčích námitek

např.:

- byly vznášeny námitky ve prospěch Petra Pospíchala jakožto mladistvého, námitky proti jeho vazbě, resp. její délce. A takovéto odpovědi se stěžovatelům na příslušné instituci dostalo: "Takových mladistvých my u nás ve vazbě máme!"

Avšak jak může oficiální orgán jednu nepravost omlouvat existencí nepravostí dalších?

- do jaké míry vlastně bylo oprávněno zadržení a otevření listovní zásilky (neřku-li oficiální argumentování jejím obsahem)? Co o tom praví zákonodárci?

Nedotknutelnost obydlí, listovní tajemství a tajemství dopravovaných zpráv, jakož i svoboda pobytu jsou zaručeny.

(Ústava ČSSR, čl. 31, Hlava II)

Nikdo nesmí být vystaven svévolnému a protiprávnímu zasahování do soukromého života, do rodiny, domova, nebo korespondence a ani protiprávním útokům na svou čest a pověst.

(Mezinár.pakt o obč. a politě právech, čl.17/1)

Naproti tomu "Trestní kodexy" v Zákoně 141, § 86 (Zadržení zásilek) a § 87 (Otevření zásilek) povolují zadržení a posléze otevření zásilek, avšak pouze za určitých podmínek, zejména: jde-li o objasnění skutečností závažných pro trestní řízení, pochází-li zásilka od obviněného či je-li mu určena, nařídí-li to předseda senátu či prokurátor...

Byly tyto podmínky dodrženy v případě dopisu pro Petra Cibulku?

"Usnesení o stíhání" (KS SNB 16.4.1978), ani obžaloba (Měst.soud Brno, 14.9.1978), ani rozsudek (Měst.soud Brno, 14.11.1978) se o dodržení těchto podmínek nezmiňují. Tím se, pravda, ještě nedokazuje, že tyto podmínky byly porušeny, nicméně zaráží sám fakt, že konfiskace zásilky chronologicky předcházela stíhání.

Avšak i při dodržení jmenovaných podmínek se nabízí otázka po smyslu konstituční svobody či mezinárodní klausule, je-li tento smysl do značné míry rušen prováděcími předpisy? Nejsou těmto předpisům Ústava a Mezinárodní pakt snad nadřazeny?

- obžaloba mládence viší z "pobuřování", resp. z "umožnění šíření pobuřujících projevů proti soc. a stát. zřízení republiky". Mládenci argumentují (mj.) tím, že se jednalo jednak o pravdivé písemnosti, jednak o hudbu bez politického obsahu.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, který Československo podepsalo 7.10.1968, k tomu praví (čl. 19, odst. 1, 2):

- 1/ Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky.
- 2/ Každý má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmkoli prostředky podle vlastní volby.

Tato práva je možné omezit, dle Paktu (odst. 3), pouze omezeními, "jaká stanoví zákon a jsou-li nutná:

- a/ k respektování práv nebo pověstí druhých
- b/ k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky."

Na takováté omezení se však rozsudek neodvolává, rozsudek mluví terminologií ("pobuřující", protisocialistický,...), která se ve zmíněném mezinárodním dokumentu nevyskytuje.

Avšak nejen to, sama formulace práva na svobodu projevu jako by přímo vyjadřovala tu činnost, kterou soud mládežníkům vytýká: vždyť co jiného ta činnost obnáší, než vyhledávání, přijímání a rozšiřování informací a myšlenek prostředky podle vlastní volby a také prostřednictvím umění?

Není přece možno očekávat, že takováté proudění informací bude vždy zcela v souladu s právě panujícím oficiálním názorem - vždyť kdyby tomu tak bylo, nebylo by zapotřebí pro takováté proudění vymáhat a vymínovat zvláštní svobodu. Tato svoboda je myšlena právě pro takové případy, kdy někteří probudilí jedinci zastávají myšlenky, které oficiální instituce dosud nejsou ochotny uznávat; myšlenkový pohyb a osvěžování se totiž děje od jedinců k institucím, nikoli naopak. Avšak aby tomu tak skutečně mohlo být, aby tento pohyb myšlení neustrnul (ke škodě jak jedinců, tak institucí), tomu

má napomáhat zmíněný článek 19 Mezinárodního paktu. Tak je třeba rozumět jeho duchu.

- obžaloba dokládá nebezpečnost žalované trestné činnosti - dopisem, který Federálnímu shromáždění odeslali přátelé obžalovaných. Zde je jádro toho dopisu:

"...Opisování básní Seiferta, Skácela, Hanče, Koláře, filosofických textů Patočky a Hejdánka, literárních textů Vaculíka, Havla, Kohouta, Uhdeho, Orwella, textů Charty 77, nahrávání hudby undergroundu, účast na koncertech Třešnáka a Hutky - označil vyšetřovatel StB v jejich případě za protistátní činnost a prokuratura to schválila.

Jak je to možné? My tím žijeme a není naší vinou, že toto vše, co prožíváme jako pravdivé, nemá možnost a publicitu jako oficiální propaganda a konzumní zábavy. Máme snad pro odlišný životní styl být postaveni mimo zákon?..."

Rovněž mám chuť ptát se, jak je to možné: jak je možné, že skupina občanů sepíše petici (neboť onen dopis má charakter petice, podnětu, stížnosti) v něčí prospěch - a tato petice je použita p ř e s n ě o p a č n ý m z p ů s o b e m, totiž jako jeden z důkazů p r o t i jejich věci? Vždyť tím je popřena samotná Ústava! Záměr zákonodárce byl bezpochyby ten, aby občané měli možnost (dle čl. 29, Hlavy II) vmísit se svým hlasem mezi oficiální rozhodování, pokud by se jim toto rozhodování nezdálo správné, aniž by za svůj hlas mohli být oni nebo jejich věc nějak poškozeni. Pokud by existovala možnost poškození, postihu, pak by přece článek 29 neměl žádný smysl?

- dalo by se shromáždit mnoho dalších věcných námitek: proti vedení důkazního řízení, proti nerespektování veřejnosti soudního líčení, proti podmínkám ve vazbě...

Tyto d í l ě í s p o r n ě r e á l i e zakládají celou soustavu, jakousi saň: jednu její hlavu člověk s vypětím sil utne a hned mu vstříc vypučí další. Není ani v možnostech tohoto textu vypořádat se se všemi.

Ostatně je tato "saň" k neporažení života určitým s y s t ě m e m m y š l e n í. A to je ten, který podceňuje náš

meritorní nesouhlas, hlavní jádro naší polemiky.

V tom, co jsme byli s to se dozvědět, odráží se snaha co možná nejvíce p o t l a č i t s u b j e k t těch souzených mladých lidí, a to ve třech hlavních kategoriích niterného lidského prožívání: v prožívání pravdy, krásy a lásky.

Z těch tří nejzřejmější spor se vede o p r a v d u.
V této oblasti se také mládežnicům nejlépe argumentovalo:
vlastní zážitek, jistota vlastních smyslů je zaštiťovala.

Soud se nepokoušel tuto empirii vyvracet - ono to ani
dost dobře nejde vyvracet zážitek očitému svědkovi. Zbrání
soudu byl l o g i e k ý č i v ý z n a m o v ý p o s u n
při zoběcnování z roviny věcných údajů: z odesílání magneto-
fonových pásek se tak stal útok proti socialismu a z posezení
mládeže při kytáře pobuřování. Zdravému rozumu by se zdálo,
že rozhoduje-li se o mnohoměsíčním vězení člověka, ponoří se
rozhodující instituce až "k pramenům", bude hodnotit skutek
sám v dosud jeho nezreflektované podobě. Ne tak brněnský soud.
Písemnosti a nahrávky, o něž se vedl spor, přijal soud jakožto
o c e j c h o v a n é č e r n é s c h r á n k y, do nichž
odmítl vstoupit. Přistoupil tak na myšlení v polotovarech,
a to je právě ten způsob myšlení, který bagatelizuje člověka
jakožto myšlenischopný subjekt: veškeré čerstvé a živé poznání
člověka je bezmocné, jestliže je mu již předem souzeno, aby
bylo zpracováno tímto d e d u k t i v n í m způsobem, aby
bylo zařazeno do rigidního schematu. Tohoto rodu jsou veškeré
p ř e d s u d k y, neboť, právě jako zde, předcházejí
p ř e d - s o u d e m, před zformulováním konečného ortelu,
aby jej ovlivnily způsobem předem daným. Ten, kdo je řízen
p ř e d s u d k y, vždy u s o u d í, že cikán je špinavý či
že Havel a Vaculík jsou protisocialističtí - záleží pak už jen
na d r u h u p ř e d s u d k u.

Předsudky a jim podobné myšlenkové polotovary jako krevní
sraženiny brání živému myšlenkovému proudění a tím pak trpí
úroveň společenského poznání a vědomí. Tento "mozek společnosti"
potřebuje být omýván, občerstvován přílivem nových a opravujících
informací, informací, které vyhovují definici "shoda poznatků
se skutečností". Touto definicí lze vyjádřit s p r á v n o s t.
A s p r á v n á informace je nezbytná pro bytí systému
společenského a kybernetického. Ale p r a v d a je ještě
něco více: pravda obsahuje nejen správnost informace, ale také
niterné zaujetí, nadšení z poznávání, tvořivý proces, tedy
d ě j e s u b j e k t u. Nikoli pouhá správnost, ale teprve
pravda se může stát motivací, může podnítit společenský pohyb,
jestliže jedinec nebo více jedinců ji osobně a intenzivně
prožívají.

Pravdu i její útlak prožívá člověk hluboce osobně. Je-li mu upírána nebo jsou-li mu vnucovány či přisuzovány předsudky či myšlenkové polotovary, cítí je jako o h r o ž e n í v l a s t n í s v é b y t n é m y s l i.

Samostatné poznávání a prožívání pravdy patří mezi základní práva a schopnosti, které brání lidský rod před degenerací.

L á s k a je kategorie velice intimní, ale v našem tématu kupodivu figuruje též, a sice ve svém protikladu, ve své negativní podobě: formulace "z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky" vlastně obžalovaným vytyká ne-lásku, a to ne-lásku k institucím.

Nad uvedenou formulací se podivuji již několik let. Pokud vím, většina těch, kterým se kdy přičítala, ji odmítla. Ale jak by jinak (než přímou výpovědí) mohl soud takové nepřátelství zjistit? Jedině nepřímě, zejména ze skutku samého. Ale, jestliže skutek sám je již brán v úvahu, jestliže již j e s t souzen skutek, nevzniká pak jakési zdvojení, není člověk za jednu věc postižen nadvakrát?

Na druhé straně takové údajné "nepřátelství" bez účasti skutku snad ani soudit nelze, vždyť to by pak byl člověk souzen už jediné za to, co si myslí. A myšlení je jistě méně nápadné než mluvení, takže předpokládám, že svoboda myšlení se "vejde" do ústavní svobody slova, či ne?

Ostatně možnost, že by člověk byl souzen za to, co si myslí, soud vyvrací ("...žádný z obžalovaných není souzen za své politické názory, naše státní a společenské zřízení ještě nikoho za politické přesvědčení nepostihlo..." - rozsudek Měst. soudu Brno, 14.11.1978, JUDr Jan Žižlavský). Avšak cožpak "nepřátelství k soc. spol. a stát. zřiz. rep." není rovněž výrazem názoru? Jakto, že není-li nikdo souzen za názory, může formulace "z nepřátelství...atd." stále figurovat jakožto soudní argument?

A další podivná věc: jak může nějaká osoba apodikticky rozhodovat o jiné osobě, zda cítí nějaké nepřátelství. Snad nikoho by nenapadlo rozhodovat o druhém, zda cítí lásku či ne, to by nám asi připadalo nehorázné. Ale není případná nenávisť citem stejně osobním, o jehož existenci či neexistenci s konečnou určitostí může rozhodovat p o u z e s á m s u b j e k t?

Celá ta formulace "z nepřátelství...atd." se mi jeví

jako mimo právní a mimologická, jako iracionální. "Vědecké řízení společnosti" na jedné straně a "láska" či "nenávist" na straně druhé jsou pojmy z oblastí, které se nepřekrývají, ale jsou k sobě komplementární (jako rozum a cit). Věda a instituce k její službě zřízené by měly nalézat, které způsoby společenské organizace jsou kdy a kde optimální pro co nej-svobodnější rozvoj lidských osobností. Odstraňování překážek přirozeným a zdravým lidským potřebám je vše, co od společenského zřízení, které touží být vědecké, lze očekávat. Žádná instituce však nemůže přinést štěstí (i když mu může urovnat cestu). A nemůže si činit nároky na to být milována a je absurdní mluvit též o jakékoli nenávisti.

Jestliže instituce se přesto cítí být dotčena (domnělou) nenávistí a vyžaduje-li lásku, pak je zřejmé, že její podstata se vzdálila vědě (ratiu vůbec) a přiblížila se tomu, kdo si činí nárok na člověka celého - totiž **n á b o ž e n s t v í**.

Ze všech tří niterně prožívaných lidských kategorií k r á s a je tou, kde na první pohled nejméně rozumíme důvodu sporu, avšak kde je nám tento důvod nejzřejmější, uvažujeme-li způsobem právě zmíněným.

Člověk by ještě pochopil, mají-li instituce výhrady k textům, ke "krásným písmům" - beletrii, vždyť **s l o v o** bezprostředně zvěstuje význam, může promluvit i nevlídně. Člověk by pochopil i nároky na umění výtvarné, a to jako snahu připodobnit se **p í s m u o b r á z k o v é m u**, snadno čitelnému a jednoznačnému. Avšak proč vadí hudba? Proč v padesátých letech jen s úsilím pronikaly spirituály a Jaroslav Ježek, neřku-li jazz vůbec? Proč mezi prvními v sedmdesátých letech měli potíže mladí hudebníci, kteří tehdy, jak se nám zdálo, stáli mimo jakoukoli politiku a chtěli jen muzicírovat podle svého?

H u d b a j e p o k r m d u š e, praví přísloví jasno-zřivě. Je estetizací metafysického pohybu - a pohyb je počátkem i podstatou života. Krásný zvuk se dotýká samotného životního stvolu v člověku. Jedním svým vyústěním dala hudba člověku, přes dětské prozpěvování a žvatlání, dar řeči, dar racionálního sdělování; druhým svým vyústěním je ponořena do tajemné iracionální hlubiny kouzelnictví, odkud člověku přináší krásu nepřeložitelnou do jiných způsobů komunikace. Při rozplynutí

v této hlubině shledává se člověk s rozptýlenými, nesoustředěnými složkami své bytosti - i s bytostí člověka druhého. Každé niterné lidské přiblížení bývá provázáno a umocňováno hudbou - sblížení dvojice i sblížení skupiny. Hudba má rituální charakter, může v člověku probouzet prožitky Boha anebo prožitky démonické.

A tu je tedy důvod persekuce hudby: tímto důvodem je **ž á r l i v o s t**, žárlivost na možného cizího boha, obava o věrnost oveček, o jejich **ď u š e**.

Každý člověk má potřebu - a odtud i právo - dospívat k prožívání pravdy, lásky a krásy vlastními silami a podle vlastního výběru, neboť všechny tři tyto kategorie tvoří pokrm duše. Pokud nějaká moc chce člověka odvracet od toho, aby se v těchto kategoriích rozhodoval samostatně, a usiluje tyto kategorie naplnit **s a m a a z v e n ě í**, pak vlastně **u s i l u j e o s a m o t n o u ě u š i ě l o v ě k a**. A je to tedy, setrváme-li v tomto starobylém příkladu, **m o c ď í a b o l i c k á**, nebo, užijeme-li výrazu nového, moc protikladná humanismu.

Hodnota společnosti se nedá měřit jen životní úrovní, počtem aut, školek, výstavbou sídlišť, spotřebou zboží. Zrušení kritického hmotného nedostatku je jen prvním krokem - a jím by také **ď i r e k t i v n í** úloha institucí měla končit. Potom je zapotřebí ponechat lidské osobnosti optimální volnost, aby **p o z n a l a** své vlastní potřeby a mohla se podle nich rozvíjet. Hodnota společnosti se odtud měří především **m í r o u v o l n o s t í, d ů v ě r y a k l i d u, k t e r é m á l i d s k ý s u b j e k t k d i s p o z i c i.**

V Praze, dne 9. února 1979

Stručný přehled událostí

I. 15.dubna 1978 - 15.února 1979

15. 4.78 Pracovníci StB provedli domovní prohlídky v bytech Petra Cibulky a Věry Cibulkové. Poté byli Petr i Věra Cibulkovi zadrženi.
16. 4. Vyšetřovatel StB zahájil trestní stíhání Petra a Věry Cibulkových.
25. 4. K výsledku byli předvedeni Josef Adámek a Petr Pospíchal.
26. 4. Dopoledne byl z pracoviště odvezen Libor Chloupek k výsledku; kolem poledne provedli pracovníci bezpečnosti v jeho pokoji prohlídku, po jejím skončení byl zadržen.
4. 5. byl zadržen Petr Pospíchal.
6. 5. bylo zahájeno trestní stíhání Petra Pospíchala, téhož dne na něj byla uvalena vazba.
10. 5. K výsledku byli předvedeni Vítězslav Holata a Jiří Res.
11. 5. K výsledku byla předvedena Dagmar Hlavsová.
26. 6. byli vyslýcháni Stanislav Homola, Petr Novotný, Hana Malásková, Pavel Manoušek a Zdeněk Buček.
16. 8.78 Zastaveno trestní stíhání Věry Cibulkové.
22. 8. bylo skončeno vyšetřování a proběhlo seznámení se spisy.
14. 9. Městský prokurátor vypracoval obžalobu.
- 3.10. U městského soudu v Brně bylo zahájeno hlavní líčení ve věci P.Cibulky, L.Chloupka a P.Pospíchala. V odpoledních hodinách bylo přerušeno a odročeno.
- 18.10. pokračovalo hlavní líčení - po chvíli odročeno pro žádost P.Cibulky o nového advokáta.
- 14.11. Hlavní líčení pokračovalo a bylo skončeno vynesemím rozsudku. Libor Chloupek zahájil na protest proti rozsudku hladovku.
18. 1.79 Na tento den bylo svoláno odvolací řízení, bylo odročeno pro námitky obhájců, neboť nebyli obesláni ve stanoveném termínu před zahájením líčení.
29. 1. proběhlo u krajského soudu v Brně odvolací řízení, téhož dne bylo ukončeno vynesemím rozsudku.
10. 2. Ve věznici v Brně-Bohunicích se konala návštěva rodičů P.Cibulky, L.Chloupka a P.Pospíchala před jejich nástupem výkonu trestu.
12. 2. P.Cibulka, L.Chloupek a P.Pospíchal byli odvezeni z věznice v Brně-Bohunicích.
15. 2. Přivezení do věznice Plzeň-Bory, místa výkonu jejich trestů.

II. 15.února 1979 - 12.března, resp. polovina dubna, 1980

16. 3.79 Vyšetřovatel městské prokuratury obvinil Věru Cibulkovou ze spáchání trestného činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace (§ 154 odst. 2 tr.z.), a to za její výroky ve stížnosti ministerstvu spravedlnosti ze dne 10.1.1979 (viz str. 141).

28.5.1979 byla Věra Cibulková odsouzena podle uvedeného paragrafu k trestu odnětí svobody na 5 měsíců, s podmíněným odkladem na dva roky.

4. 4. Petr Pospíchal byl propuštěn po ukončení výkonu trestu.
26.12. byl propuštěn Libor Chloupek po ukončení výkonu trestu.

Nové trestní stíhání Petra Cibulky

18.5.1979 zahájil Petr Cibulka ve výkonu trestu ve věznici v Pzni-Borech hladovku. Důvodem k ní byly pracovní podmínky na pracovišti III.úseku u n.p. Preciosa (katastrofální bezpečnost práce a hygiena, nadměrný hluk, až jedenáctihodinová pracovní doba po šest dnů v týdnu) a fyzické napadání od spoluvěznů. Čtyřikrát napadení ohlásil a protože nedošlo k nápravě, zahájil hladovku. Od 18.5. byl na uzavřeném oddělení a až po 32 dnech hladovky byl eskortován do vězeňské nemocnice v Praze-Pankráci. Po 14 dnech, které zde strávil - stále odmítal stravu a byl vyživován uměle -, byl převezen zpět na Bory. Protože byl zařazen na stejný úsek, pokračoval v hladovce a i nadále odmítal pracovat. Po 14 dnech, kdy jeho tělesná váha klesla na 47kg, byl opět převezen do vězeňské nemocnice. Tam mu bylo lékaři přislíbeno, že bude přeložen na V.úsek a proto 9.8.1979 hladovku ukončil. Když se vrátil na Bory, byl zařazen na stejnou práci, proto nadále odmítal nastoupit a žádal přeložení - na základě slibu z nemocnice.

Do práce nastoupil 14.10.1979 po naléhání matky a svého bývalého právního zástupce, a to na stejném úseku, ale na jiné směně. Několik dní na to bylo proti němu zahájeno trestní stíhání podle § 171/lc tr.z. - maření výkonu úředního rozhodnutí.

Dne 12.12.1979 bylo zahájeno u okresního soudu v Plzni hlavní líčení proti Petru Cibulkovi pro uvedený trestný čin; toto líčení pokračovalo 30.1.1980 po odročení z důvodu doplnění důkazního řízení na žádost P.Cibulky.

V obžalobě se tvrdí, že Petr Cibulka zahájil hladovku na základě motáku, který u něj byl nalezen při převozu na Pankrác. Petr Cibulka však toto tvrzení vyvrátil, neboť "moták" byl novinový výstřížek se zprávou ČTK - ze dne 5.6.1979 - o zadržení deseti členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných s několika rukopisnými dodatky neznámého autora. avšak hladovku zahájil

rukopisnými dodatky neznámého autora, avšak hladovku zahájil již 18.5. V průběhu dalšího líčení bylo dvěma svědky dosvědčeno, že byl Petr Cibulka fyzicky napádán, byly také potvrzeny špatné pracovní podmínky na pracovišti a převážně z toho vznikající konfliktní situace mezi vězni. Další svědek, bývalý vychovatel Petra Cibulky, npor. Václav Strejc, uvádí, že Petr Cibulka nechtěl pracovat, ostatní si na něho stěžovali, protože museli po pracovní době naddělovat, aby splnili normu, a proto také dostal facku. Petr Cibulka uvádí, že se nejednalo o jednu facku, ale opakovaně o několik ran pěstí do hlavy a do žaludku, a že byla přivolána pohotovost z Plzně. Také popírá, že by se mu nechtělo dělat, což dokazuje tím, že předtím nebyl nikdy kázeňsky trestán za neplnění normy.

Petr Cibulka byl nakonec odsouzen dle § 7/d zákona číslo 150/1969 Sbírky o přečinech k 6 měsícům odnětí svobody nepodmíněně, do II. nápravně-výchovné skupiny. Prokurátor se okamžitě odvolal, Petr Cibulka si ponechal zákonnou lhůtu.

Dne 12.3.1980 proběhlo u krajského soudu v Plzni odvolací řízení ve věci Petra Cibulky. Do rozsudku se odvolal Petr Cibulka, jeho matka, Věra Cibulková, a prokurátor.

Petr Cibulka i zde uvádí, že se nechtěl vyhnout práci, ale z obavy o své zdraví a život zahájil hladovku a žádal o přeložení na jiný úsek, když na jeho předchozí stížnosti nebylo reagováno. Prokurátor naopak tvrdí, ovšem nijak nedokazuje, že Petr Cibulka nechtěl pracovat, naváděl k tomu i ostatní vězně a údajně tak tím pokračoval ve své trestné činnosti, za kterou si odpykává trest - tzn. neustále narušuje naše státní a společenské zřízení, a to pod vedením západních centrál.

Soud potom znovu překvalifikoval Petrovo jednání podle § 171/1c tr.z. a odsoudil ho na jeden rok odnětí svobody nepodmíněně, do II.NVS.

Kolem 15.4.1980 byl Petr Cibulka převezen do věznice v Minkovicích u Liberce.

R E J S T Ř Í K

Obvinění

Seznam věcí, které byly nalezené a odňaté při domovní prohlídce u Petra Cibulky	4
Usnesení o trestním stíhání Petra a Věry Cibulkových . . .	8
Nařízení domovní prohlídky u Libora Chloupka	10
Protokol o provedení domovní prohlídky u L.Chloupka . . .	11
Usnesení o trestním stíhání Petra Pospíchala	14
Usnesení o vzetí do vazby Petra Pospíchala	15
Zastavení trestního stíhání Věry Cibulkové	50
Obžaloba	56
Část závěrečné řeči prokurátora, přednesené u hlavního líčení dne 14.11.1978	85
Rozsudek městského soudu v Brně	86
Odvolání městského prokurátora	132
Rozsudek krajského soudu v Brně	147

Obhajoby

Části závěrečných řečí, přednesených u hlavního líčení dne 14.11.1978: Petra Cibulky	80
Libora Chloupka	83
Petra Pospíchala	83
Odvolání Libora Chloupka	118
Odvolání Petra Cibulky	120
Odvolání Petra Pospíchala	126
Odvolání Marie a Pavla Adámkových	135

Vyjádření

Jazzové sekce k činnosti Petra Cibulky	74
--	----

Obrany a protesty

Dopis Jaromíra Chloupka prezidentu republiky	16
Zpráva o výsleších v Brně	18
Diskusní příspěvek Václava Havla na světovém kongresu Pen-klubu	22
Odpověď Pen-klubu Václavu Havlovi	24
Dopis přátel P.Cibulky, L.Chloupka a P.Pospíchala Federálnímu shromáždění	28
Zpráva o výsleších	35
Dopis Věry Cibulkové prezidentu republiky	38
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných - sdělení k první části hlavního líčení (3.10.1978)	69
Dopis Jiřího Müllera předsedovi městského soudu	71
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných - sdělení k závěrečné části hlavního líčení (14.11.1978)	100

Dopis přátel P.Cibulky, L.Chloupka a P.Pospíchala krajáckému soudu v Brně	.113
Dana Němcová - vyhlášení hladovky	.114
Stížnost Věry Cibulkové ministerstvu spravedlnosti . .	.141
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných - sdělení k odvolacímu řízení (29.1.1979)	.162
Helena Klímová: Tři z Brna	.166

Dopisy z vazby

Dopisy Petra Cibulky, str. 27, 37, 41, 43, 44, 48, 49, 53,
65, 68, 78, 116, 119.

Dopisy Libora Chloupka str. 13, 20, 25, 30, 32, 39, 42, 45,
52, 55, 63, 66, 76, 109, 115, 145, 164.

Dopisy Petra Pospíchala, str. 21, 26, 31, 33, 40, 46, 54, 64,
67, 75, 79, 111, 130, 140, 143.

Zpráva o průběhu hlavního líčení s Petrem Cibulkou ve dnech
12.12.1979 a 30.1.1980

Dne 12.12.1979 ve 13.00 hodin bylo zahájeno u Okresního soudu Plzeň-město hlavní líčení ve věci Petra Cibulky; senátu soudu předsedala JUDr. Jana Maršálková, obhájkyň obžalovaného byla ex officio JUDr. Kristýna Sakařová z Advokátní poradny Plzeň. Městský prokurátor přednesl obžalobu, ve které viní Petra Cibulku z toho, že ve výkonu trestu v době od 18.5.1979 do 9.8.1979 držel bezdůvodně hladovku a od 18.5.1979 do 14.10.1979 odmítal nastoupit do práce. Tím prý spáchal trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171/1c trestního zákona. V odůvodnění obžaloby prokurátor tvrdí, že Petr Cibulka zahájil hladovku na protest proti skutečnostem, které se dověděl z nějakého motáku, který byl u něj nalezen při eskortě do pankrácké vězenské nemocnice.

Ve svém výslechu Petr Cibulka vysvětluje, proč během vyšetřování odmítl vypovídat: své stanovisko a důvod hladovky oznámil již 18.5.1979 a od té doby se nic v jeho poměrech nezměnilo a proto neměl, co by k tomuto svému původnímu prohlášení dodal. Moták, který byl u něj nalezen koncem června 1979 nemá nic společného s motivy jeho hladovky, je to krátký komentář neznámého autora ke zprávě ČTK ze dne 5.6.1979 o zadržení deseti členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, kdežto on hladovku zahájil již 18.5.1979. Pravým důvodem jeho hladovky byly pracovní podmínky u n.p. Preciosa na III.úseku a fyzické napádání od spoluvězňů. Cítil se ohrožen na zdraví i na životě, a proto byl pro něj snesitelnější pobyt na samovazbě spojený s hladovkou, než dále snášet podmínky na úseku. Podrobně popisuje podmínky na pracovišti (katastrofální bezpečnost práce a hygiena, nadměrný hluk, pracovní doba až jedenáctihodinová po šest dnů v týdnu). Tyto okolnosti znemožňují vytvoření dobrých vztahů mezi spoluvězni. Přestože se snažil udržet pracovní tempo, byl pětikrát fyzicky napaden, čtyřikrát napadení ohlásil a protože nedošlo k nápravě, zahájil hladovku. Jmenuje svědky, kteří byli přítomni jeho fyzickému napádání a mohou jeho tvrzení potvrdit. Žádal o přeložení na jiný úsek, když mu nebylo vyhověno, odmítl nastoupit do práce a zahájil hladovku. Na dotaz prokurátora, co si od své akce sliboval, odpovídá, že svým jednáním chtěl přimutit odpovědné pracovníky NVÚ, aby dbali svých povinností a aby byl on přeřazen na jiný úsek. Od 18.5. byl na uzavřeném oddělení a až po 32 dnech hladovky byl eskortován do vězenské nemocnice v Praze-Pankráci. Po 14 dnech, které tu strávil - stále odmítal potravu a byl vyživován uměle - byl převezen zpět na Bory. Protože byl zařazen na stejný úsek, pokračoval v hladovce, a i nadále odmítal pracovat. Po 14 dnech, kdy jeho tělesná váha klesla na 47 kg, byl opět převezen do vězenské nemocnice. Tam mu bylo lékaři přislíbeno, že bude přeložen na V.úsek, a proto 9.8. hladovku ukončil. Když se však vrátil na Bory, byl zařazen opět na stejnou práci, proto nadále odmítal nastoupit a žádal přeložení. Práci nastoupil 14.10.1979 na nátlak matky a svého bývalého právního zástupce na stejném úseku, ale na jiné směně. Zásluhou nového vychovatele Grubera od té doby již napaden nebyl. Žalobu odmítá v plném rozsahu, hladovku nedržel bezdůvodně nebo proto, aby se vyhnul práci, hladovka byla reakcí na nezájem kompetentních orgánů NVÚ. Žádá soud, aby přihlédl k posudku znalců psychiatrů a k poměrům u národního podniku Preciosa.

Strážmistr SNV J. Mathauser, který eskortoval Petra Cibulku do vězenské nemocnice v Praze (nebyl schopen přesně udát kdy) vypověděl ve své svědecké výpovědi, že našel u obžalovaného moták, jehož obsah si již přesně nepamatoval, ale prý tam bylo něco, jako "dej si pozor na nášup, pokračuj v protestu proti zatýkání".

Petr Cibulka zpochybnil tuto výpověď tím, že upozornil na prokazatelně nepravdivá tvrzení, jež obsahovala, mimo jiné místo

a doba nalezení motáku.

Svědék Antonín Gruber, vychovatel NVÚ Bory, vypověděl, že mu byl Petr Cibulka přidělen 31.5.1979, tedy krátce po zahájení hladovky, že Petr Cibulka odůvodňoval hladovku tím, že se bojí na úseku pracovat a že se nerespektuje návrh lékařů z Pankráce na jeho přeložení. Pracovat začal Petr Cibulka na začátku října, od té doby s ním nemá žádné problémy. Sám učinil opatření, aby nebyl napadán spoluvězni. Osobnost Petra Cibulky hodnotil kladně: "Petr Cibulka je slušný, mírný člověk, jsem s ním spokojen". Obdobně hodnotil kladně jeho pracovní výkony. Na dotaz prokurátora, zda on rozhoduje o přeřazení, svědek odpověděl, že ne a že si ani nevzpomíná, zda s Petrem Cibulkou o přeložení hovořil a zda ho informoval o tom, kdo o něm rozhoduje. K tomu Petr Cibulka poznamenává, že až z dopisu matky, který obdržel někdy v říjnu, se dověděl o tom, že o přeřazení rozhoduje náčelník NVÚ.

Po přečtení psychiatrického posudku Petr Cibulka žádá o jeho rozšíření, protože tento posudek nepřihlíží k závěrům vyšetření z Pankráce. Podle znalkyně byla schopnost ovládání plně zachována, podle tvrzení Petra Cibulky lze toto konstatovat pouze ve vztahu k době vyšetření, ale nikoliv ve vztahu k době zahájení hladovky, kdy naopak byl ve velmi špatném psychickém a fyzickém stavu a byl neustále šikanován.

Dále Petr Cibulka žádá doplnění důkazního řízení slyšením svědků Alexandra Duchoslava, Zdenka Pikuse, Jaroslava Chrátka, Jaroslava Urbana, Ladislava Laštůvky a vychovatele Václava Strejce a jedné znalkyně v oboru psychiatrie. Dále žádá doplnění důkazních materiálů a zdravotní dokumentaci z vězeňské nemocnice v Praze-Pankráci.

Předsedkyně senátu poté přerušuje hlavní líčení a odročuje je na neurčito za účelem provedení dalších důkazů.

Dne 30.1.1980 hlavní líčení před senátem Okresního soudu Plzeň-město pokračovalo. Po konstatování průběhu předchozího líčení byla vyslechnuta znalkyně v oboru psychiatrie Dr. Hana Vanková z Psychiatrické léčebny v Dobřanech. Ve své výpovědi se odvolala na svůj posudek z 20.11.1979. Na dotaz obhájkyne ohledně lékařské dokumentace z Pankráce odpověděla, že ji nezná (!). Na dotaz Petra Cibulky, zda zpráva o lékařském vyšetření na Pankráci nevystihuje jeho psychický stav v době rozhodné pro inkriminovaný trestný čin lépe, než znalecký posudek, odpovídá svědkyně, že hladovka může "pouze prohlubovat neurotické rysy, avšak, že schopnost ovládání snížena nebyla". Další dotazy Petra Cibulky byly zamítnuty.

Dále svědčil Jaroslav Urban, toho času ve výkonu trestu v NVÚ Plzeň-Bory. Uvádí, že pracoval s Petrem Cibulkou na stejné sestavě asi 14 dní, že Petr Cibulka byl fyzicky napaden, protože nestačil tempu práce ("kuličkování"), neboť mu nebylo poskytnuto ani minimální zaučení. Dále, že slyšel, že Petr Cibulka byl napaden ještě jednou. Na podrobnosti ohledně napadení si však nevzpomínal. Potvrdil, že bez zaučení není možné stačit tempu sestavy.

Poté byl slyšen Ladislav Laštůvka, který byl z výkonu trestu v NVÚ Bory propuštěn 20.7.1979. Svědek uvádí, že sám ví o třech případech napadení Petra Cibulky. K prvému došlo po nástupu na světnici číslo 53, kde byl napaden několika spoluvězni. O tom se svědek dověděl od dvou spoluaktérů - Kroupy a Cíny staršího. Popisuje další dvě napadení, o kterých se rovněž dověděl od aktérů, kteří se mu tím chlubili (brigádýr Kovář, seřizovač Géba a jiní). Dle svědka je šikanování nováčků na tomto úseku běžné, často dochází k jejich fyzickému napadání. Chce-li člověk za těchto podmínek uchovat svou lidskou důstojnost, nutně narazí. Petr Cibulka pracoval na sestavě, která plnila výkonovou normu, a přestože si jej chtěl brigádýr na sestavě ponechat, byl přeřazen na jinou, která normu neplnila. To se stalo impulsem

k dalšímu šikanování ze strany prominentních vězňů. Pamatuje si, že někdy krátce po příchodu Petra Cibulky mluvil se seřizovačem, který mu řekl, že tato sestava bude potrestána. Potrestání navrhuje brigádýr, ale rozhoduje o něm vychovatel. Tehdy byl Petr Cibulka potrestán 15 dny celodenního uzavřeného oddělení, zatímco ostatní členové sestavy 3 dny. Na otázku, jak dlouho se on sám zaučoval na kuličkářem svědek uvedl, že přesný údaj nemůže poskytnout, ale že šlo minimálně o 3 - 5 dnů. Petr Cibulka dodává, že sám neměl na zaučení ani minutu, a navíc měl pořezanou ruku. Další otázky soud Petru Cibulkovi zamítl.

Přelíčení pokračovalo po 15 minutové přestávce čtením listinných důkazů. Jedná se o zprávu NVÚ Plzeň-Bory o hladově, opis motáku, posudky z bydliště a z pracoviště, přehled kázeňských trestů (zhruba 30), opis propouštěcí zprávy z Pankráce, zpráva závodního lékaře dr. Kolbeka z národního podniku Preciosa.

Během tohoto čtení nebyla přítomna obhájkyň. Svědek Strejc přišel za prokurátorem a spolu s ním odchází na chodbu, kde se důvěrně domlouvají. Prokurátor se po chvíli vrací a podstrkuje předsedkyni senátu lístek. Ta však pokračuje ve čtení. Do soudní síně se vrací obhájkyň a vzápětí je předvolán svědek nadporučík Václav Strejc, vychovatel na úseku III/3. Uvádí, že se Petru Cibulkovi nechtělo pracovat, proto chtěl být přeřazen na jiné pracoviště, ostatní si na něj stěžovali, protože museli po pracovní době naddělavat, aby splnili normu, a proto také dostal facku. Petr Cibulka uvádí, že se nejednalo o pouhou facku, ale opakovaně o několik ran pěstí do hlavy a do žaludku, také že byla přivolána pohotovost z Plzně. To svědek potvrzuje, ale namítá, že lékař neshledal u Petra Cibulky žádné závažnější zranění. Petr Cibulka rovněž popírá tvrzení svědka, že se mu nechtělo pracovat, uvádí, že před přeřazením nebyl ani jednou kázeňsky trestán za neplnění normy. Na dotaz, zda někdo navrhuje potrestání a kdo o něm rozhoduje, svědek odpovídá, že o tom rozhoduje pouze vychovatel. Svědkova výpověď o poměrech na pracovišti n.p. Preciosa byla v rozporu s výpověďmi obžalovaného a ostatních svědků. Svědek během výpovědi svá tvrzení stále opravoval a měnil.

Potom byl čten výpis z trestního rejstříku.

Ve své závěrečné řeči prokurátor poukázal na § 1 trestního zákona a § 1 trestního řádu, které interpretoval v tom smyslu, že účelem zákona a základní povinností soudu je chránit socialistické státní zřízení. Prokurátor je toho názoru, že se jedná o trestnou činnost vysoce společensky nebezpečnou a že je třeba přihlídnout k další souvislosti. Stupen nebezpečnosti je zvyšován okolnostmi případu a to zejména osobou pachatele. Navrhuje, aby byl obžalovaný uznán vinným dle § 171/1c trestního zákona a trest mu byl vyměřen při samé horní hranici trestní sazby (až 5 let) se zařazením do druhé nápravné výchovné skupiny.

Obhajoba tvrdí, že obžalovaný se v průběhu výkonu trestu nedopustil jednání, kterým by naplnil skutkovou podstatu trestného činu podle § 171 trestního zákona. Je zřejmé, že obžalovaný odmítl práci a zahájil hladovku jako ochranu proti šikanování. Pro práci neměl vhodné podmínky, výpovědi svědků Laštůvky a Urbana, kteří se nemohli domluvit, shodně popisují napadení a situaci na pracovišti, nelze proto obhajobu Petra Cibulky považovat za účelovou. Navrhuje zproštění viny, v krajním případě navrhuje hodnotit jednání obžalovaného podle § 7/d zákona číslo 150/1969 Sbírky o přečinech s odkazem na běžnou praxi zdejšího soudu. (Uváděný § zní: Pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí bude potrestán trestem odnětí svobody až na 6 měsíců nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem až do výše 5 000 Kčs ten, kdo maří nebo ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního rozhodnutí tím, že ...v úmyslu vyhnout se plnění pracovních úkolů ve výkonu trestu odnětí svobody předstírá onemocnění, svévolně odmítá stravu, poškodí se na zdraví nebo soustavně a bez závažného důvodu odmítá vykonávat přidělenou práci.)

Petr Cibulka ve své závěrečné řeči znovu v krátkosti rekapituloval motivaci svého jednání. Trvá na tom, že jeho jednání nelze

kvalifikovat jako protest proti výkonu trestu, a že toto bylo extrémní reakcí na nesnesitelné podmínky na pracovišti n.p. Preciosa, neustálé šikanování ze stran spoluvězňů, a nezájem odpovědných příslušníků SNV tyto problémy řešit.

Po 15 minutové poradě soud vynesl rozsudek, kterým uznal Petra Cibulku vinným podle § 7/d zákona číslo 150/1969 Sbírky o přečinech a uložil mu trest odnětí svobody v horní hranici trestní sazby, to je v trvání šesti měsíců nepodmíněně se zařazením do druhé nepravně výchovné skupiny.

Petr Cibulka si ponechal zákonnou lhůtu k odvolání, prokurátor se ihned do rozsudku odvolal.

Při obou zasedáních okresního soudu nebylo přátelům a příbuzným Petra Cibulky kupedivu bráněno v přístupu do soudní síně.